د پیدایښت کتاب

دنیا څنګه پیدا شوه

١ ١ په ابتدا کې خدای پاک اسمان او ځمکه پیدا کړل. ٢ ځمکه
خالي او بې شکله وه او د ژورو دریابونو په سطح باندې تیاره وه او د خدای
پاک روح د اوبو په مخ باندې ګرځېده. ٣ خدای پاک وفرمایل: <رڼایي
دې شي> او رڼایي شوه. ٤ خدای پاک رڼایي ولیدله چې ښه ده او هغه
رڼایي د تیارې څخه جدا کړه. ٥ خدای پاک رڼایي د ورځې په نوم یاده
کړه او تیاره یې د شپې په نوم یاده کړه، ماښام ؤ او سهار شو. دا اوله ورځ
وه.

٦ خدای پاک وفرمایل: <د اوبو ترمنځ دې فضا وي چې پاسنی اوبه د
لاندې اوبو څخه جدا کړي.> ٧ خدای پاک فضا جوړه کړه او د فضا
لاندې اوبه یې د پاسنیو اوبو څخه جدا کړې او هماغه شان وشول. ٨
خدای پاک فضا د اسمان په نوم یاده کړه، ماښام ؤ او سهار شو. دا دوهمه
ورځ وه.

٩ خدای پاک وفرمایل: <د اسمان لاندې اوبه دې په یو ځای کې
راټولې شي او وچه دې ښکاره شي> او هماغه شان وشول. ١٠ خدای
پاک وچه د ځمکې په نوم یاده کړه او اوبه یې د دریاب په نوم یادې کړې او
خدای پاک ولیدل چې دا ښه دي. ١١ خدای پاک وفرمایل: <ځمکه دې
نباتات راشنه کړي. هغه تخم لرونکي نباتات، میوه لرونکې ونې چې خپل
جنس او شکل ته ورته میوه او تخم د ځمکې پرمخ ونیسي.> او هماغه
شان وشول. ١٢ ځمکې هغه بوټي راشنه کړل چې د خپل جنس په شان
تخم نیسي او هغه میوه دارې ونې چې د هغو تخم د هغوی د جنس په شان
وي او خدای پاک ولیدل چې دا ښه دي. ١٣ ماښام ؤ او سهار شو. دا

دریمه ورځ وه.

١٤ خدای پاک وفرمایل چې <د اسمان په فضا کې دې رڼاګانې وي چې
ورځ د شپې څخه جدا کړي او هغه دې د نښو په څېر د ورځو، فصلونو او
کلونو دپاره وي، ١٥ او د اسمان په فضا کې دې رڼاګانې وي چې ځمکه
روښانه کړي> او هماغه شان وشول. ١٦ خدای پاک دوه لویې رڼاګانې
جوړې کړې، لمر يې د ورځې د رڼا ورکولو دپاره او سپوږمۍ يې د شپې د
رڼا ورکولو دپاره او ستوري يې هم جوړ کړل. ١٧ خدای پاک هغوی د
اسمان په فضا کې ځای په ځای کړل ترڅو ځمکې ته رڼايي ورکړي، ١٨
چې ورځ او شپه ورباندې رڼا شي او رڼا د تیارې څخه جدا کړي او خدای
پاک ولیدل چې دا ښه دي. ١٩ ماښام ؤ او سهار شو، دا څلورمه ورځ وه.

٢٠ خدای پاک وفرمایل: <اوبه دې د ژوندیو موجوداتو څخه ډکې شي او
مرغان دې د ځمکې د پاسه د اسمان په فضا کې والوزي.> ٢١ نو خدای
پاک لوی دریابي حیوانات او د مخلوقاتو ټول ډولونه چې په اوبو کې
اوسیږي جوړ کړل. هغه همدارنګه ډول ډول مرغان د هغوی د جنس په شان
جوړ کړل او خدای پاک ولیدل چې دا ښه دي. ٢٢ خدای پاک هغوی ته
برکت ورکړ، ویې فرمایل: <بارداره او زیات شئ او دریابونه ډک کړئ او
مرغان دې د ځمکې په مخ زیات شي.> ٢٣ ماښام ؤ او سهار شو. دا
پنځمه ورځ وه.

٢٤ خدای پاک وفرمایل: <په ځمکه کې دې ژوندي حیوانات د دوی د
جنس په څېر راپیدا شي، کورني حیوانات او وحشي حیوانات او خزندې
دې د هغوی د جنس په شان راپیدا کړي> او هماغه شان وشول. ٢٥ نو
خدای پاک وحشي حیوانات د هغو د جنس په شان او کورني حیوانات او
خزندې د هغوی د جنس په شان جوړ کړل او خدای پاک ولیدل چې دا ښه
دي.

۲۶ خدای پاک وفرمایل: <مونږ به انسان په خپل شکل او زمونږ په شان جوړ کړو ترڅو دوی په ماهیانو، په مرغانو، په کورني حیواناتو، په ټوله ځمکه او خزندو باندې حکم چلوي.> ۲۷ نو خدای پاک انسان په خپل شکل پیدا کړ، هغه یې د خدای پاک په شکل پیدا کړ. هغوی یې نر او ښځه پیدا کړل. ۲۸ خدای پاک هغوی ته برکت ورکړ او ویې فرمایل: <بارداره او زیات شئ او ځمکه د خلکو څخه ډکه کړئ او د خپل واک لاندې یې راولئ او په ماهیانو، په مرغانو او په ټولو حیواناتو باندې حکم چلوئ.>

۲۹ خدای پاک وفرمایل: <ما تاسو ته د ځمکې په مخ باندې ستاسو د خوراک دپاره هغه بوټي او هغه مېوه داري ونې درکړي دي چې تخم نیسي.
۳۰ ما ټولو وحشي حیواناتو، مرغانو، خزندو او هغو ټولو ته چې د ژوندون ساه په کې ده ټول شنه بوټي د هغوی د خوراک دپاره ورکړل.> او همداسې وشول.

۳۱ هر هغه څه چې خدای پاک جوړ کړي وو هغه یې ولیدل چې ټول ډېر ښه وو! ماښام ؤ او سهار شو. دا شپږمه ورځ وه.

۲

۱ نو اسمان او ځمکه او نور ټول شیان جوړ شول. ۲ په اوومه ورځ خدای پاک هغه ټول کارونه چې کول یې سرته ورسول او کار یې بس کړ. ۳ خدای پاک اوومه ورځ مبارکه وبلله او هغه یې خاصه وګرځوله ځکه چې په هغه ورځ هغه پیدایښت پوره کړ او کار یې بس کړ. ۴ دا د اسمان او ځمکې پیدا کېدل وو.

د عدن باغ

څه وخت چې ښتن خدای اسمانونه او ځمکه جوړ کړل، ۵ تر هغه وخته پورې لا هیڅ واښه یا نور بوټي راشنه شوي نه وو، ځکه چې ښتن

خدای باران نه ؤ اورولی او څوک نه ؤ چې په ځمکه باندې کار وکړي.
٦ نو د ځمکې څخه د اوبو ویالې راووتلې او د ځمکې مخ ته یې اوبه
ورکړې.

٧ څښتن خدای خاوره راواخیستله او د هغې څخه یې آدم جوړ کړ او د
هغه په پوزه کې یې د ژوندون روح پو کړ او هغه ژوندی بدن شو.

٨ څښتن خدای په عدن کې لمرخاته خواته یو باغ جوړ کړ او هغه
انسان چې هغه جوړ کړی ؤ هغه یې په دې باغ کې واچاوه. ٩ خدای
پاک په دې باغ کې هر قسم ښایسته او مېوه دارې ونې راشنې کړلې او د باغ
په منځ کې دوه نورې ونې وې. یوه د ژوندانه ونه او بله د ښو او بدو د
پېژندلو ونه.

١٠ د عدن څخه یو سیند جاري شو چې باغ ته اوبه ورکړي او دا سیند بیا
په څلورو سیندونو باندې ووېشل شو. ١١ د اولني سیند نوم فیشون دی
چې د حویلې په ټوله ځمکه باندې راتاو شوی دی او هلته سره زر دي،
١٢ چې د هغه ځای سره زر ډېر ښه دي. د خوشبویۍ مواد او قیمتي
تیږې هم په کې پیدا کیږي. ١٣ دوهم یې د جیحون سیند دی چې د کوش
د ټولې ځمکې څخه راتاو شوی دی. ١٤ دریم سیند د دجلې په نوم
یادیږي چې د آشور لمرخاته خواته بهیږي او څلورم د فرات سیند دی.

١٥ نو څښتن خدای حضرت آدم د عدن په باغ کې واچاوه چې د هغه
خدمت او ساتنه وکړي. ١٦ څښتن خدای حضرت آدم ته وفرمایل: <د
باغ د ټولو ونو څخه مېوه خوړلی شې. ١٧ مګر د ښو او بدو د پېژندلو د
ونې څخه نه، ځکه کله چې د هغې ونې مېوه وخورې بې شکه چې مړ به
شې.>

١٨ څښتن خدای وفرمایل: <دا ښه نه ده چې آدم دې یوازې اوسي، زه
به د هغه دپاره یو مناسب ملګری جوړوم چې د هغه سره مرسته وکړي.>

۱۹ نو بيا ښښتن خدای د خاورې څخه ټول حيوانات او مرغان جوړ کړل او هغه يې حضرت آدم ته راوستل ترڅو وګوري چې په هغوی باندې کوم نوم ږدي. په دې ترتيب سره په هغوی ټولو باندې نومونه کېښودل شول. ۲۰ بيا حضرت آدم په ټولو کورني او وحشي حيواناتو او مرغانو باندې نومونه کېښودل.

د هغوی څخه يو هم د حضرت آدم دپاره مناسب ملګرى نه ؤ. ۲۱ نو ښښتن خدای حضرت آدم په درانه خوب باندې ويده کړ او د هغه د پوښتيو څخه يې يوه راواخيستله او د هغې ځای يې په غوښه باندې ډک کړ. ۲۲ ښښتن خدای د هغې پوښتۍ څخه ښځه جوړه کړه او هغه يې حضرت آدم ته راوستله. ۲۳ حضرت آدم وفرمايل:

<دلته اوس زما په شان يو څوک شته!

هډوکی يې زما د هډوکي څخه اخيستل شوی او غوښه يې زما له غوښې څخه

د هغې نوم ښځه ده ځکه چې هغه د سړي څخه اخيستل شوې ده>

۲۴ له همدې کبله سړی خپل مور او پلار پرېږدي او د خپلې ښځې سره يوځای شي او سره يو وجود شي.

۲۵ سره د دې چې حضرت آدم او د هغه ښځه دواړه لوڅ وو، خو دوی نه شرمېدل.

د انسان اولنی ګناه

۳ ۱ د هغو ټولو وحشي حيواناتو د ډلې څخه چې ښښتن خدای جوړ کړي وو، مار ډېر مکرجن ؤ. يوه ورځ هغه ښځې ته راغی او پوښتنه يې

ورڅخه وکړه: <آیا په رښتیا سره خدای پاک تاسو ته ویلي دي چې په باغ کې د هیڅ یوې ونې مېوه ونه خورئ؟>

٢ ښځې ځواب ورکړ: <خدای پاک فرمایلي دي چې مونږ کولی شو د باغ د ټولو ونو د مېوو څخه وخورو، ٣ بې له هغې ونې څخه چې د باغ په منځ کې ده. هغه مونږ ته فرمایلي دي چې د هغې ونې مېوه مه خورئ حتیٰ هغې ته لاس هم مه وروړئ، که داسې مو وکړل نو تاسو به مړه شئ.>

٤ مار ښځې ته وویل: <ډاډه اوسئ تاسو به مړه نه شئ. ٥ خدای پاک پوهېږي چې که چېرې تاسو د دې ونې مېوه وخورئ نو ستاسو سترګې به خلاصې شي او تاسو به د خدای پاک په شان شئ او په ښو او بدو شیانو باندې به پوه شئ.> ٦ ښځې ونې ته په ځیر وکتل او هغه ونه د هغې په نظر کې ښکلې او مېوه یې خوندوره ښکاره شوه، فکر یې وکړ چې دا ونه به د پوهې د حاصلولو دپاره ثومره ښه وي. نو هغه مېوه یې راواخیستله او ویې خوړله او خپل مېړه ته یې چې د هغې سره ؤ هم ورکړه او هغه هم وخوړله. ٧ په هماغه وخت کې د هغوی سترګې وغړېدلې او پوه شول چې لوڅ دي نو د اینځر پاڼې یې یو تر بله سره وګنډلې او ځانونه یې ورباندې پټ کړل. ٨ مازدیګر کله چې باد لګېده، حضرت آدم او د هغه ښځې د څښتن خدای د قدمونو اواز واورېد چې په باغ کې ګرځېده. هغوی ووېرېدل او ځانونه یې د ونو ترشا پټ کړل. ٩ څښتن خدای په حضرت آدم باندې غږ وکړ: <ته چېرته یې؟>

١٠ هغه ځواب ورکړ: <په باغ کې مې ستا د قدمونو اواز واورېد، ووېرېدم او خپل ځان مې پټ کړ ځکه چې لوڅ وم.>

١١ خدای پاک ورڅخه پوښتنه وکړه: <تاته چا وویل چې لوڅ یې؟ آیا د هغې ونې مېوه دې خوړلې ده چې ما درته ویلي وو چې هغه مه خوره؟>

١٢ حضرت آدم وفرمایل: <هغې ښځې چې تا ماته راکړې ده، دا مېوه راکړه او ما وخوړله.>

١٣ نو څښتن خدای د ښځې څخه پوښتنه وکړه: <تا څه وکړل؟>

ښځې ځواب ورکړ: <مار زه وغولولم او ما هغه مېوه وخوړله.>

١٤ نو څښتن خدای مار ته وویل: <په دې سبب چې تا دا کار کړی دی
ته به د نورو ټولو کورنیو او وحشي حیواناتو څخه زیات لعنتي یې! ټول عمر
به په سینه باندې ښوئېږې او خاورې به خورې. ١٥ زه به داسې وکړم چې
ته او دا ښځه به د یو بل څخه کرکه کوئ. ستا د نسل او د ښځې د نسل
ترمنځ به همېشه دښمني وي. هغه به ستا سر ټکوي او ته به د هغه پونده
چیچې.>

١٦ څښتن خدای ښځې ته وفرمایل: <د اولاد د زېږولو په وخت کې به ستا دردونه زیات کړم، خو ته به د مېړه شوق کوې او هغه به په تا باندې حکم چلوي.>

١٧ څښتن حضرت آدم ته وفرمایل: <دا چې تا د خپلې ښځې خبره
اورېدلې ده او د هغې ونې مېوه دې وخوړله چې ما درته ویلي وو چې هغه
ونه خورې، نو دا ځمکه ستا په سبب لعنتي شوه او ته به ټول عمر د هغې
څخه په ډېر زحمت سره خوراک لاس ته راوړې. ١٨ ځمکه به هرزه
بوټي او اغزي راشنه کوي او ته به ځنګلي بوټي خورې. ١٩ د خپل تندي
په خولو باندې به خواړه خورې، تر هغه وخته پورې چې بېرته هغې خاورې
ته وروګرځې د کومې څخه چې جوړ شوی یې، ځکه چې ته خاوره یې او
بېرته به خاورې ته ورګرځې.>

٢٠ حضرت آدم په خپلې ښځې باندې حوا نوم کېښود ځکه چې هغه به د

ټولو انسانانو مور وي. ۲۱ څښتن خدای د حضرت آدم او د هغه د ښځې دپاره د حيوان د پوستکي څخه کالي جوړ کړل او هغوی ته يې ورواغوستل.

حضرت آدم او بي بي حوا له باغ څخه شړل کيږي

۲۲ څښتن خدای وفرمايل: <اوس چې آدم زمونږ په شان شو چې ښه او بد پېژني بايد دا اجازه ورنه کړای شي چې د ژوندانه د ونې څخه مېوه وخوري او تر ابده پورې ژوندی پاتې شي.> ۲۳ نو څښتن خدای دوی د عدن د باغ څخه وشړل چې لاړ شي او په هغې ځمکې باندې کار وکړي چې د هغې د خاورې څخه حضرت آدم جوړ شوی ؤ. ۲۴ حضرت آدم يې وشاړه او د عدن د باغ لمرخاته خواته د ننوتلو په دروازه کې يې کيروبيان او هغه اور لرونکې توره چې هرې خواته به تاوېدله، ودرول ترڅو څوک ونه شي کولی چې د ژوندانه ونې ته ورنژدې شي.

قائن او هابيل

۴ ۱ حضرت آدم د بي بي حوا سره يوځای شو او بي بي حوا اميدواره شوه او زوی يې پيدا شو. بي بي حوا وفرمايل: <زه به په هغه باندې قائن نوم ږدم ځکه چې هغه مې د څښتن په مرسته راوړ.> ۲ وروسته بيا هغې بل زوی هابيل وزېږاوه. هابيل شپون شو، خو قائن زميندار شو. ۳ لږه موده وروسته قائن د خپلې ځمکې د حاصلاتو يوه برخه د څښتن حضور ته نذرانه وړاندې کړه. ۴ او هابيل هم خپل اولنی پيدا شوی ورى قرباني کړ او ډېره ښه حصه يې د څښتن حضور ته نذرانه وړاندې کړه. څښتن هابيل او د هغه نذرانه قبوله کړه. ۵ خو قائن او د هغه نذرانه يې قبوله نه کړه، نو قائن ډېر په قهر شو او خپل سر يې ښکته واچاوه. ۶ څښتن قائن ته وفرمايل: <ته ولې په قهر شوې؟ او ولې دې خپل سر ښکته اچولی دی؟ ۷ که ښه کار دې کړی وای، آيا قبول شوی به نه وای؟ مګر

ښه دې نه دي کړي. اوس ګناه د دې موقعې په لټه کې ده چې په تا باندې
حمله وکړي، هغه غواړي چې حکم درباندې وچلوي مګر ته باید په هغې
باندې غالب شې.>

۸ قائن خپل ورور هابیل ته ووېل: <راځه چې پټي ته لاړ شو.> هغه
وخت چې دوی په پټي کې وو قائن په خپل ورور هابیل باندې حمله وکړه
او ویې واژه.

۹ بیا خښتن د قائن څخه پوښتنه وکړه: <ستا ورور هابیل چېرته دی؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه څه خبر یم؟ آیا زه د خپل ورور ساتونکی یم؟>

۱۰ بیا خښتن وفرمایل: <تا څه وکړل؟ خپل ورور دې وواژه او د هغه
وینه په ځمکه باندې تویه شوه. اوس ستا د ورور وینه ماته فریاد کوي چې
تاته سزا درکړم. ۱۱ زه به په تا باندې لعنت ووایم، ځکه چې تا هابیل
وواژه او د هغه وینه دې په ځمکه باندې توی کړه. ته به هیڅکله په دې
ځمکه باندې کښت ونه کړې. ۱۲ که ته په دې ځمکه باندې خواري
وکړې، هغه به ستا دپاره هیڅ حاصل درنه کړي. ته به بې کوره یې او خپل
پاتې عمر به یو ځای او بل ځای په پرېشانۍ او سرګردانۍ کې تېروې.>

۱۳ قائن ووېل: <ته ماته داسې سخته سزا راکوې چې زه یې د زغملو
توان نه لرم. ۱۴ ما نن د دې خاورې څخه شړې، چې خپل کور پرېږدم او
ستا د حضور څخه لیرې لاړ شم. زه به بې کوره پرېشانه او سرګردانه ګرځم
او هرڅوک چې ما پیدا کړي نو وبه مې وژني.>

۱۵ خښتن ځواب ورکړ: <نه! که څوک تا ووژني زه به هغه ته اووه وارې
سزا ورکړم.> نو خښتن په قائن باندې یوه نښه کېښودله چې دا به د هغه چا
دپاره خبرداری وي څوک چې وغواړي قائن ووژني. ۱۶ قائن د خدای

پاک د حضور څخه لاړ. هغه په نود (يعني سرګرداني) نومي ځای کې چې د عدن لمرخاته خواته پروت ؤ ژوند اختيار کړ.

د قائن اولاده

۱۷ قائن د خپلې ښځې سره يوځای شو او زوی يې پيدا شو او په هغه باندې يې خنوخ نوم کېښود. هغه يو ښار جوړ کړ او د خپل زوی خنوخ نوم يې ورباندې کېښود. ۱۸ د خنوخ څخه عيراد پيدا شو او د عيراد څخه محويائيل پيدا شو، د محويائيل څخه متوشائيل پيدا شو او د متوشائيل څخه لمک پيدا شو.

۱۹ لمک دوه ښځې وکړې، د يوې نوم عاده ؤ او د بلې نوم ظله ؤ. ۲۰ د عادې څخه يابال پيدا شو او هغه اولنی نفر ؤ چې کورنې حيوانات يې روزل او په خيمو کې اوسېده. ۲۱ د هغه د ورور نوم يوبال ؤ او هغه اولنی نفر ؤ چې رباب او شپېلۍ به يې وهله. ۲۲ د ظلې څخه هم توبل قائن پيدا شو او هغه آهنګر ؤ او د برنجو او اوسپنې څخه به يې د کار هر ډول وسايل جوړول. نعمه د توبل قائن خور وه.

۲۳ يوه ورځ لمک خپلو ښځو ته وويل:

>ای عادې او ظلې زما خبرې واورئ

ما يو ځوان سړی وژلی ځکه زه يې وم وهلی

۲۴ که بدل د قائن اخيستل کيږي په اووه وارې

نو د لمک به اخيستی شي اووه اويا وارې<

شیث او انوش

۲۵ حضرت آدم بیا د خپلې ښځې سره یوځای شو او زوی یې پیدا شو او
د هغه نوم یې شیث کېښود. هغې وفرمایل: <دا ځکه چې خدای پاک ماته د
هابیل په ځای چې د خپل ورور قائن له لاسه ووژل شو بل زوی راکړ.>
۲۶ د شیث زوی پیدا شو او د هغه نوم یې انوش کېښود. په همدې وخت
کې خلکو د ښښتن عبادت کول شروع کړل.

د حضرت آدم اولاده

(اول تواریخ ۱: ۱ – ۴)

۵ ۱ دا د حضرت آدم د اولادې د پیدا کېدلو لیکلی بیان دی. کله چې
خدای پاک انسان پیدا کړ، هغه یې د خپل ځان په شان پیدا کړ. ۲ هغوی
یې نر او ښځه پیدا کړل او برکت یې ورته ورکړ او هغوی یې انسانان وبلل.
۳ حضرت آدم د یوسلو دېرش کالو ؤ چې د هغه زوی پیدا شو چې د
هماغه په شان ؤ او په هغه باندې یې شیث نوم کېښود. ۴ د شیث د پیدا
کېدلو څخه وروسته حضرت آدم اته سوه کاله نور هم ژوندی ؤ او نور زامن
او لورګانې یې پیدا شوې. ۵ نو حضرت آدم د نهه سوه دېرش کالو په
عمر ؤ چې وفات شو.

۶ شیث د یوسلو پنځو کالو ؤ چې د هغه زوی انوش پیدا شو. ۷ او
وروسته له هغې چې دی د انوش پلار شو، شیث اته سوه اووه کاله ژوند وکړ
او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې ۸ او په نهه سوه دولس کلنۍ کې
مړ شو.

۹ انوش د نوي کالو په عمر ؤ چې زوی یې پیدا شو او د هغه نوم یې
قینان کېښود. ۱۰ وروسته له دې چې هغه د قینان پلار شو انوش اته سوه
پنځلس کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې ۱۱ او په نهه

سوه پنځه کلنی کې مړ شو.

۱۲ قینان اویا کلن ؤ چې د هغه زوی مهللئیل پیدا شو. ۱۳ وروسته له دې چې هغه د مهللئیل پلار شو قینان اته سوه څلوېښت کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې ۱۴ او په نهه سوه لس کلنی کې مړ شو.

۱۵ مهللئیل پنځه شپېته کلن ؤ چې د هغه زوی یارد پیدا شو. ۱۶ مهللئیل د یارد د زېږېدو څخه وروسته اته سوه دېرش کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې ۱۷ او په اته سوه پنځه نوي کلنی کې مړ شو.

۱۸ یارد د یوسلو دوه شپېته کالو ؤ چې د هغه زوی خنوخ پیدا شو. ۱۹ وروسته له دې چې هغه د خنوخ پلار شو یارد اته سوه کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې ۲۰ او په نهه سوه دوه شپېته کلنی کې مړ شو.

۲۱ خنوخ د پنځه شپېته کالو ؤ چې د هغه زوی متوشالح پیدا شو. ۲۲ وروسته له دې چې هغه د متوشالح پلار شو خنوخ درې سوه کاله د خدای پاک سره په دوستی کې تېر کړل او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې. ۲۳ خنوخ درې سوه پنځه شپېته کاله ژوند وکړ. ۲۴ هغه د خدای پاک سره په دوستی کې خپل ژوند تېر کړ او له هغې څخه وروسته هغه د سترګو څخه پناه شو ځکه چې خدای پاک هغه پورته یووړ.

۲۵ متوشالح د یوسلو اووه اتیا کالو ؤ چې د هغه زوی لمک پیدا شو. ۲۶ وروسته له دې چې هغه د لمک پلار شو، متوشالح اووه سوه دوه اتیا کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې ۲۷ او په نهه سوه نهه شپېته کلنی کې مړ شو.

۲۸ لمک د یوسلو دوه اتیا کالو ؤ چې د هغه زوی پیدا شو. ۲۹ لمک
وویل: <دا به زمونږ دپاره په ستونزو، په سخت کار او د لاسونو په تناکو
کې تسلي وي چې مونږ یې په هغې ځمکې باندې کوو چې خدای پاک
ورباندې لعنت ویلی دی.> نو په هغه باندې یې نوح نوم کېښود. ۳۰
وروسته له دې چې حضرت نوح پیدا شو، لمک پنځه سوه پنځه نوي کاله
ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې ۳۱ او په اووه سوه اووه
اویا کلنۍ کې مړ شو.

۳۲ وروسته له دې چې حضرت نوح د پنځه سوه کالو شو، د هغه درې
زامن پیدا شول چې سام، حام او یافث نومېدل.

د انسان بدکاري

۱-۲ د انسانانو شمېر د ځمکې په مخ په زیاتېدو شو او د هغوی
لورګانې پیدا شوې. د هغوی ځخه ځینې دومره ښکلې وې چې د فرښتو
ډېرې خوښې شولې او د هرې یوې سره یې چې غوښتل ودونه یې وکړل.
۳ هغه وخت ښښتن وفرمایل: <زه به انسان پرېنږدم چې هغه د همېش
دپاره ژوندی وي او عمر به یې د یوسلو شلو کالو ځخه زیات نه وي، ځکه
چې هغه فاني دی.> ۴ کله چې فرښتو د انسانانو د لورګانو سره ودونه
وکړل د هغوی ځخه ډېر لوی او قوي انسانان پیدا شول او د پخوانی زمانې
او حتیٰ وروسته هم مشهور جنګیالیان وو.

۵ ښښتن ولیدل چې په دنیا کې د انسان بدکاري زیاته شوه او د دوی
ټول خیالونه او ارادې خرابې دي. ۶ نو ښښتن پښېمانه شو او هغه خفه
شو چې انسان یې د ځمکې په مخ پیدا کړی دی. ۷ نو هغه وفرمایل:
<زه به د ځمکې له مخ ځخه ټول ژوندي مخلوقات له منځه یوسم! زه به
انسانان، حیوانات، مرغان او خزندې له منځه یوسم. زه پښېمان یم چې دوی

مې جوړ کړل.> ۸ خو خدای پاک د حضرت نوح څخه راضي ؤ.

حضرت نوح

۹ دا د حضرت نوح قصه ده. حضرت نوح په خپله زمانه کې نېک او
پرهېزګار سړی ؤ او خدای پاک ته ډېر نژدې ؤ. ۱۰ هغه درې زامن
درلودل: سام، حام او یافث. ۱۱ مګر د خدای پاک په نظر کې ځمکه د
فساد څخه ډکه شوې وه او د ظلم زیاتي لمن هرې خواته خپره شوې وه.
۱۲ خدای پاک ولیدل چې دنیا فاسده شوې ده ځکه چې ټول انسانان
بې لارې شوي او فاسد شوي دي.

۱۳ خدای پاک حضرت نوح ته وفرمایل: <ما دا فیصله کړې ده چې ټول
انساني نسل بېخي له منځه ورم، ځکه چې دنیا د دوی د زور زیاتي د
عملونو څخه ډکه شوې ده. ۱۴ د ځان دپاره د ډېرو ښو لرګیو څخه کشتۍ
جوړه کړه، په هغې کې کوټې جوړې کړه او دننه او دباندې ورته د قیر پوښ
ورکړه. ۱۵ او هغه داسې جوړه کړه چې اوږدوالی یې یوسلو پنځه دېرش
متره، سور یې دوه ویشت متره او لوړوالی یې دیارلس متره وي. ۱۶ په
کشتۍ باندې یو بام جوړ کړه او د پنځه خلوېښت سانتي مترو په شاوخوا کې
د بام او د کشتۍ د اړخ ترمنځ فاصله پرېږده. کشتۍ درې منزله جوړه کړه او
په یوه اړخ کې ورته دروازه جوړه کړه. ۱۷ زه په ځمکه باندې سیلاب
راولم چې ټول ژوندي موجودات له منځه یوسي او هر هغه څه چې په
ځمکه کې دي مړه شي. ۱۸ مګر زه به ستا سره لوظ وکړم چې ته به د
خپلو زامنو، خپلې ښځې او د خپلو زامنو د ښځو سره کشتۍ ته ورننوزې.
۱۹ د ټولو ژوندیو مخلوقاتو څخه یوه یوه جوړه نر او ښځه د ځان سره
کشتۍ ته راوله ترڅو هغه ژوندي وساتې. ۲۰ د هر ډول مرغانو، حیواناتو
او خزندو څخه به دوه دوه تاته راشي ترڅو ژوندي وساتل شي. ۲۱ د
خپل ځان او هغوی دپاره هر ډول خواړه له ځانه سره واخله او ذخیره یې
کړه.> ۲۲ نو حضرت نوح ټول کارونه د خدای پاک د حکم سره سم

سرته ورسول.

سیلاب

٧ (١) څښتن حضرت نوح ته وفرمایل: <د خپلې ټولې کورنۍ سره
کشتۍ ته ننوزه، ځکه چې په ټوله دنیا کې مې یوازینی سړی ته ولیدلې چې
نېک کارونه کوې. (٢) د ټولو پاکو حیواناتو څخه اووه، اووه جوړې نر او
ښځه او د ناپاکو حیواناتو څخه یوه، یوه جوړه نر او ښځه د ځان سره
واخله. (٣) او همدارنګه د هر قسم مرغانو څخه اووه جوړې نر او ښځه
واخله ترڅو د هغوی نسل د ځمکې په مخ باندې ژوندی پاتې شي. (٤)
ځکه چې زه به پس له اووه ورځو څخه په ځمکه باندې څلوېښت شپې او
څلوېښت ورځې باران واوروم او ټول ژوندي مخلوقات چې ما جوړ کړي
دي هغه به له منځه یوسم.> (٥) حضرت نوح هغه ټول کارونه سرته
ورسول چې خدای پاک ورته حکم کړی ؤ.

(٦) حضرت نوح د شپږسوه کالو په عمر ؤ چې په ځمکه باندې سیلاب
راغی. (٧) حضرت نوح او د هغه زامن او ښځه او د زامنو ښځې یې د
سیلاب څخه د بچ کېدلو په خاطر کشتۍ ته ننوتل. (٨)-(٩) لکه څنګه
چې خدای پاک حضرت نوح ته حکم کړی ؤ، د پاکو او ناپاکو حیواناتو
څخه او د مرغانو او خزندو څخه یوه، یوه جوړه نر او ښځه حضرت نوح ته
راغلل او کشتۍ ته ورننوتل. (١٠) نو پس له اووه ورځو سیلاب راغی.

(١١) حضرت نوح شپږسوه کلن ؤ او د دوهمې میاشتې په اوولسمه ورځ د
ځمکې لاندې ژورو ځایونو څخه اوبه راووتلې او د اسمان دروازې خلاصې
شوې. (١٢) څلوېښت شپې او څلوېښت ورځې په ځمکه باندې باران
واورېده. (١٣) او په هماغه ورځ حضرت نوح او د هغه زامن، سام، حام او
یافث او د حضرت نوح ښځه او د هغه د زامنو درې ښځې کشتۍ ته

ورننوتل. ۱۴ د هغوی سره د هر قسم کورني او وحشي حیواناتو، خزندو
او د هر قسم مرغانو ۱۵ یعنې د ژوندیو مخلوقاتو څخه یوه یوه جوړه
حضرت نوح ته راغله او کشتۍ ته ننوتل. ۱۶ لکه څنګه چې خدای پاک
حکم کړی ؤ، هغوی د هر ژوندي مخلوق څخه نر او ښځه ننوتل. نو څښتن
د هغوی پسې دروازه وتړله.

۱۷ باران څلوېښت ورځې واورېد او اوبه د ځمکې په مخ زیاتې شوې او
کشتۍ یې پورته کړه او د ځمکې څخه اوچته شوه. ۱۸ اوبه ډېرې پورته
شوې او کشتۍ د اوبو په مخ باندې روانه شوه. ۱۹ اوبه تر دې اندازې
زیاتې شوې چې تر اسمان لاندې ټول لوړ غرونه یې پټ کړل. ۲۰ اوبه د
غرونو د څوکو څخه اووه متره اوچتې شوې. ۲۱ د ځمکې په مخ هر
ژوندی موجود یعنې کورني او وحشي حیوانات، مرغان، خزندې او انسانان
ټول مړه شول. ۲۲ د ځمکې په مخ ټول ساه لرونکي مړه شول. ۲۳
څښتن د ځمکې په مخ ټول ژوندي مخلوقات، انسانان او حیوانات، خزندې
او مرغان له منځه یوړل او یوازې حضرت نوح او هغوی چې په کشتۍ کې د
هغه سره وو، پاتې شول. ۲۴ اوبه یوسلو پنځوس ورځې وروسته مخ په
کمېدلو شوې.

د سیلاب پای ته رسېدل

۸ ۱ خدای پاک حضرت نوح او هغه ټول حیوانات چې په کشتۍ کې د
هغه سره وو را په یاد کړل، نو خدای پاک په ځمکه باندې باد راوالوزاوه او
اوبه په کمېدو شوې. ۲ خدای پاک د ځمکې لاندې اوبه او د اسمان د
اوبو دروازې بندې کړې او باران ودرېد. ۳ په یوسلو پنځوسو ورځو کې
اوبه ورو، ورو د ځمکې د مخ څخه کمې شوې. ۴ او د اوومې میاشتې په
اوولسمه ورځ کشتۍ د ارارات په غرونو باندې ودرېده. ۵ اوبه کمې
شوې او د لسمې میاشتې په اوله ورځ د غرونو څوکې ښکاره شوې.

۶ وروسته له څلوېښتو ورځو حضرت نوح د کشتۍ کړکۍ خلاصه کړه
۷ او کارغه يې دباندې ولېږه، خو کارغه به يو خوا او بل خواته الوت تر
هغې پورې چې ځمکه وچه شوه. ۸ حضرت نوح غوښتل پوه شي چې
آيا د ځمکې په مخ باندې اوبه کمې شوې دي يا نه، نو يوه کوتره يې
والوزوله. ۹ مګر کوترې د خپل ځان دپاره د ناستې ځای پيدا نه کړ
ځکه چې د ځمکې په مخ باندې لا اوبه ولاړې وې او هغه بېرته کشتۍ ته
راستنه شوه. حضرت نوح خپل لاس وراوږد کړ، هغه يې ونيوله او کشتۍ ته
يې ننه ايستله. ۱۰ هغه اووه ورځې نور صبر وکړ او بيا يې کوتره ولېږله.
۱۱ کوتره د ماښام په وخت کې بېرته هغه ته راستنه شوه او د زيتون تازه
پاڼه يې په مښوکه کې نيولې وه، نو حضرت نوح پوه شو چې اوبه کمې شوې
دي. ۱۲ هغه اووه ورځې نور انتظار وکړ او يو ځل بيا يې کوتره ولېږله،
مګر دا ځل هغه بېرته رانغله.

۱۳ په هغه وخت کې حضرت نوح د شپږسوه يو کالو په عمر ؤ. د هماغه
کال د اولې مياشتې په اوله نېټه ځمکه مخ په وچېدو شوه. حضرت نوح د
کشتۍ پوښ لېرې کړ، شاوخوا يې وکتل او ويې ليدل چې د ځمکې مخ وچ
شوی ؤ. ۱۴ د دوهمې مياشتې په اوويشتمه ورځ ځمکه بېخي وچه شوه.

۱۵ خدای پاک حضرت نوح ته وفرمايل: ۱۶ <د خپلې ښځې، خپلو
زامنو او د هغو د ښځو سره د کشتۍ څخه دباندې راووزئ. ۱۷ ټول
مرغان او حيوانات د ځان سره دباندې راوباسه، ترڅو دوی خپل همجنس
وزېږوي او په ټوله ځمکه باندې خپاره شي.> ۱۸ نو حضرت نوح د
خپلې ښځې، خپلو زامنو او د هغوی د ښځو سره د کشتۍ څخه راووت.
۱۹ ټول حيوانات او مرغان د خپلو جنسونو سره ډلې ډلې د کشتۍ څخه
ووتل.

حضرت نوح قرباني وړاندې کوي

٢٠ حضرت نوح د ښښتن دپاره د قربانۍ ځاى جوړ کړ او هغه د هر
قسمه پاکو حيواناتو او مرغانو څخه يو يو واخيست او هغه ټول يې د قربانۍ
په ځاى کې د سوزېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړل. ٢١ او د
سوزېدونکې قربانۍ بوى په ښښتن باندې ښه ولګېده، هغه د خپل ځان سره
وويل: <زه به بيا هيڅکله ځمکه د انسان د عملونو په سبب لعنتي نه کړم.
زه پوهېږم چې د انسان خيال د هغه د ځوانۍ له وخت څخه خراب دى، خو
زه به هيڅکله بيا ټول ژوندي موجودات له منځه نه وړم لکه څنګه چې مې
له منځه يوړل. ٢٢ ترڅو پورې چې دنيا موجوده وي نو د ځمکې کرل،
رېبل، يخني او ګرمي، اوړى او ژمى او شپه او ورځ به هم وي.>

د حضرت نوح سره د خداى پاک لوظ

٩ ١ خداى پاک حضرت نوح او د هغه زامنو ته برکت ورکړ او ويې
فرمايل: <ستاسو اولادونه دې زيات شي ترڅو ټوله دنيا ستاسو په اولادې
باندې ډکه شي. ٢ ټول حيوانات، مرغان، خزندې او ماهيان به له تاسو
څخه وېرېږي او دا ټول به ستاسو په اختيار کې وي. ٣ هر شى چې
ژوندى دى او حرکت کوي، هغه به ستاسو د خوراک دپاره وي. لکه څنګه
چې ما تاسو ته شنه بوټي درکړل، اوس هرڅه تاسو ته درکوم. ٤ يو شى
چې تاسو يې بايد ونه خورئ هغه داسې غوښه ده چې وينه په کې وي. دا
مې منع کړې دي ځکه چې په وينه کې ژوندون دى. ٥ که څوک د يو
انسان څخه ژوند واخلي هغه به سزا ومومي. که چېرې کوم حيوان يو انسان
ووژني زه به هغه ته د مرګ سزا ورکوم. ٦ انسان د خداى پاک په شکل
جوړ شوى دى، نو چا چې هغه وواژه، هغه به هم د بل چا په وسيله وژل
کيږي.

٧ تاسو بايد زيات ماشومان وزېږوئ، ترڅو ستاسو اولاده په ټوله دنيا
کې زياته شي.>

٨ خدای پاک حضرت نوح او د هغه زامنو ته وفرمایل: ٩ <زه ستاسو او ستاسو د راتلونکي نسل سره ١٠ او ټولو ژوندیو مخلوقاتو سره چې ستاسو سره وو، یعنې مرغانو، کورني او وحشي حیواناتو، هغوی ټول چې ستاسو سره د کشتۍ څخه راووتل او همدارنګه د ځمکې په مخ ټولو ژوندیو مخلوقاتو سره ١١ لوظ کوم چې بیا به هیڅکله ټول ژوندي مخلوقات د سیلاب په وسیله له منځه نه ځي. هیڅکله به بیا سیلاب ځمکه نه خرابوي.> ١٢ خدای پاک وفرمایل: <دا د هغه لوظ نښه ده چې زما او ستاسو او د هغو ټولو ژوندیو مخلوقاتو ترمنځ به وي چې ستاسو سره دي او دا لوظ به د ټول راتلونکي نسل دپاره وي. ١٣ زه د ورېځو په منځ کې شنه او سره ږدم او دا به زما او د دنیا په منځ کې د لوظ نښه وي. ١٤ کله چې زه په ځمکه باندې ورېځې راخپرې کړم او په هغې کې شنه او سره راښکاره شي، ١٥ زه به خپل هغه لوظ چې ستاسو او ټولو ژوندیو مخلوقاتو سره مې کړی ؤ رایادوم او نور به هیڅکله ټول ژوندي موجودات د سیلاب په وسیله له منځه نه ځي. ١٦ کله چې په ورېځو کې شنه او سره راښکاره شي، زه به هغې ته ګورم او خپل هغه ابدي لوظ به رایادوم چې زما او د ځمکې په مخ د ټولو ژوندیو مخلوقاتو ترمنځ شوی ؤ.> ١٧ نو خدای پاک حضرت نوح ته وفرمایل: <دا د هغه لوظ نښه ده چې ما د ځان او د ځمکې په مخ د ټولو ژوندیو موجوداتو سره کړی ؤ.>

حضرت نوح او د هغه زامن

١٨ د حضرت نوح زامن چې د کشتۍ څخه راووتل هغه سام، حام او یافث وو. وروسته بیا د حام زوی پیدا شو او نوم یې کنعان ؤ. ١٩ دا د حضرت نوح درې زامن وو چې د هغوی څخه د دنیا ټول خلک راپیدا شول.

٢٠ حضرت نوح دهقان ؤ او هغه اولنی سړی ؤ چې د انګورو باغ یې

جوړ کړ. ۲۱ یوه ورځ هغه شراب وڅښل او نېشه شو، خپل کالي يې
وویستل او په خپله خېمه کې لوڅ پروت ؤ. ۲۲ حام خېمې ته ننوت او
ويې ليدل چې هغه لوڅ دی، نو هغه دباندې راووت او خپلو ورونو ته يې هم
وویل. ۲۳ بیا سام او یافث چپنه واخیستله او په خپلو اوږو باندې يې
واچوله. هغوی په شا باندې خېمې ته ورغلل، خپل پلار يې ورباندې پټ کړ
او خپل مخونه يې بلې خواته واړول ترڅو د خپل پلار لوڅوالی ونه ويني.
۲۴ کله چې حضرت نوح د نېشې څخه په حال شو، په دې پوه شو چې د
هغه کشر زوی د هغه سره څه کړي دي. ۲۵ هغه وفرمایل:

<لعنت دې وي په کنعان باندې

هغه به د خپلو ورونو غلام وي

۲۶ د سام څښتن خدای ته ثناه ووایئ!

کنعان به د سام غلام وي

۲۷ زه دعا کوم چې څښتن دې یافث ته

ډېره زیاته ځمکه ورکړي

او پرېږده چې هغه د سام سیمه ونیسي

کنعان دې د هغه غلام وي>

۲۸ د سیلاب څخه وروسته حضرت نوح درې سوه پنځوس کاله ژوند
وکړ ۲۹ او د نهه سوه پنځوس کالو په عمر وفات شو.

د حضرت نوح د زامنو اولاده
(اول تواریخ ۱: ۵ – ۲۳)

١٠ ١ دا د حضرت نوح د زامنو حام، سام او یافث اولاده ده چې د
سیلاب ښخه وروسته زېږېدلې ده.

٢ د یافث زامن: جومر، ماجوج، مادای، یاوان، توبال، ماشک او تیراس.
٣ د جومر زامن: آشکناز، ریفات او توجرمه. ٤ د یاوان زامن: الیشه،
ترشیش، کتیم او رودانیم. ٥ دا د هغو خلکو نیکونه وو چې د دریاب په
غاړه او په جزیرو کې اوسېږي. دا ټوله د یافث اولاده وه چې خپلې ژبې،
خپل قومونه او خپلې ځمکې یې درلودلې.

٦ د حام زامن: کوش، مصرایم، فوط او کنعان. ٧ د کوش اولاده سبا،
حویله، سبته، رعمه او سبتکا وه. د رعمه اولاده شبا او ددان وه. ٨ د
کوش یو زوی نمرود نومېده، هغه د دنیا اولنی قوي جنګیالی ؤ. ٩ هغه د
خدای پاک په نظر کې یو ډېر قوي ښکاري ؤ، له دې کبله خلک وایي:
<خدای پاک دې ستا ښخه د نمرود په شان لوی ښکاري جوړ کړي.>
١٠ د هغه په پادشاهۍ کې اول بابل، ارک، اکد او کلنه شامل وو چې دا
درې واړه د شنعار په خاوره کې پراته دي. ١١ او د هغه ځای ښخه نمرود
آشور ته لاړ او د نینوا، رحوبوت عیر او کالح ښارونه ١٢ او ریسن چې د
نینوا او د کالح د لوی ښار ترمنځ پروت دی جوړ کړل.

١٣ د مصرایم اولاده د لودیانو، عنامیانو، لهابیانو، نفتوحیانو، ١٤
فتروسیانو، کسلوحیانو او کریت قومونه دي. (فلسطینیان د کریت د قوم ښخه
وو.)

١٥ کنعان د صیدون پلار ؤ چې د هغه مشر زوی ؤ او همدارنګه هغه د
حیتیانو، ١٦ یبوسیانو، اموریانو، جرجاشیانو، ١٧ حویانو، عرقیانو،

سینیانو، ۱۸ اروادیانو، صماریانو او حماتیانو نیکه هم ؤ. د هغه څخه
وروسته د کنعانیانو قبیلې خپرې شوې. ۱۹ د کنعان پولې د صیدون څخه
د جرار خواته تر غزې او بیا د سدوم، عمورې، ادمه او صبوئیم څخه تر
لاشع پورې ورسېدلې. ۲۰ دا د حام اولاده ده چې په خپلو قبیلو او سیمو
کې اوسېدل او هر یو په خپلو ژبو خبرې کولې.

۲۱ د سام څخه چې د یافث مشر ورور ؤ هم زامن پیدا شول او سام د
ټولو عبرانیانو نیکه ؤ. ۲۲ د سام زامن عیلام، آشور، ارفکشاد، لود او ارام
وو. ۲۳ د ارام زامن عوص، حول، جاتر او ماشک وو. ۲۴ ارفکشاد د
شالح پلار ؤ او شالح د عابر پلار ؤ. ۲۵ د عابر څخه دوه زامن پیدا شول،
د یو نوم فالج ؤ ځکه چې د هغه په وخت کې د دنیا خلک ووېشل شول. د
هغه د ورور نوم یقطان ؤ. ۲۶ د یقطان څخه الموداد، شالف، حضرموت،
یارح، ۲۷ هدورام، اوزال، دقله، ۲۸ عوبال، ابیمائیل، شبا، ۲۹ اوفیر،
حویله او یوباب پیدا شول. دا ټول د یقطان زامن وو. ۳۰ هغه سیمه چې
هغوی په کې اوسېدل هغه د میشا څخه د سفارې د لمرخاته غرنۍ سیمې
پورې غزېدلې وه. ۳۱ دا د سام اولاده ده چې په خپلو قبیلو او سیمو کې
اوسېدل او هر یو په خپلو ژبو خبرې کولې.

۳۲ او په دې سره د حضرت نوح د اولادې لست پوره کیږي. د سیلاب
څخه وروسته د هغوی د اولادې څخه قومونه رامنځته شول او په ټوله دنیا
کې خپاره شول.

د بابل برج

۱۱ ۱ په هغه وخت کې د ټولې دنیا خلکو یوه ژبه درلودله او یو قسم
خبرې به یې کولې. ۲ خو وروسته هغوی د مشرق خواته کډه وکړه او د
شنعار په ځمکه کې یې یوه میداني پیدا کړه او هلته اوسېدل. ۳ هغوی یو

بل ته وویل: <راځئ چې خښتې جوړې کړو او هغه ښې پخې کړو.>
هغوی د تیږو په ځای خښتې او د مسالې په ځای قیر استعمال کړ. ۴
هغوی وویل: <راځئ چې د خپل ځان دپاره یو ښار ودان کړو او په هغه
کې یو لوړ برج جوړ کړو چې سر یې اسمان ته ورسیږي، ترڅو د خپل ځان
دپاره یو نوم وګټو، داسې نه شي چې په ټوله دنیا کې خپاره شو.>

۵ مګر کله چې څښتن رابښکته شو چې هغه ښار او برج چې خلکو
جوړ کړی ؤ وګوري، ۶ هغه وفرمایل: <اوس هغوی یو قوم دی او په
یوه ژبه خبرې کوي. دا یوازې د کار شروع ده. هغوی به ډېر ژر د دې توان
پیدا کړي چې هرڅه وغواړي هغه به سرته ورسوي. ۷ راځئ چې کوز
شو او د هغوی ژبه سره ګډه وډه کړو ترڅو دوی یو د بل په خبرو باندې پوه
نه شي.> ۸ نو څښتن هغوی په ټوله دنیا کې خپاره کړل او هغوی
مجبور شول چې د ښار د جوړولو څخه لاس واخلي. ۹ په دې سبب
هغه ځای د بابل په نوم یاد شو ځکه چې څښتن هلته د هغوی ژبه ګډه وډه
کړه او هغوی یې په ټوله دنیا کې خپاره کړل.

د سام اولاده

(اول تواریخ ۱: ۲۴ – ۲۷)

۱۰ دا د سام اولاده ده: د سیلاب څخه دوه کاله وروسته هغه وخت چې
سام د سلو کالو په عمر ؤ د هغه زوی آرفکشاد پیدا شو. ۱۱ د آرفکشاد د
پیدا کېدو څخه وروسته سام پنځه سوه کاله نور هم ژوند وکړ او نور
اولادونه یې پیدا شول.

۱۲ آرفکشاد د پنځه دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی شالح پیدا شو.
۱۳ د شالح د پیدا کېدو څخه وروسته آرفکشاد څلورسوه درې کاله نور
ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

۱۴ هغه وخت چې شالح د دېرشو کالو په عمر ؤ د هغه زوی عابر پیدا
شو. ۱۵ پس له هغې، شالح څلورسوه درې کاله نور هم ژوند وکړ او نور
زامن او لورګانې يې پیدا شوې.

۱۶ عابر د څلوردېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی فالج پیدا شو. ۱۷
کله چې فالج پیدا شو، عابر څلورسوه دېرش کاله نور هم ژوند وکړ او زامن
او لورګانې يې پیدا شوې.

۱۸ فالج د دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی رعو پیدا شو. ۱۹ د
رعو د پیدا کېدلو څخه وروسته فالج دوه سوه نهه کاله نور هم ژوند وکړ او
نور زامن او لورګانې يې پیدا شوې.

۲۰ رعو د دوه دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی سروج پیدا شو.
۲۱ د سروج د پیدا کېدلو څخه وروسته رعو دوه سوه اووه کاله ژوند وکړ
او نور زامن او لورګانې يې پیدا شوې.

۲۲ سروج د دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی ناحور پیدا شو. ۲۳
د ناحور د پیدا کېدلو څخه وروسته سروج دوه سوه کاله ژوند وکړ او نور
زامن او لورګانې يې پیدا شوې.

۲۴ ناحور د نهه ویشتو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی تارح پیدا شو.
۲۵ د تارح د پیدا کېدلو څخه وروسته ناحور یوسلو نولس کاله ژوند وکړ
او نور زامن او لورګانې يې پیدا شوې.

۲۶ وروسته له دې چې تارح د اویا کالو په عمر شو، د هغه زامن حضرت
ابرام، ناحور او هاران پیدا شول.

د تارح اولاده

۲۷ دا د تارح اولاده ده چې د هغه څخه حضرت ابرام، ناحور او هاران
پیدا شول. هاران د حضرت لوط پلار ؤ. ۲۸ د هاران پلار لا ژوندی ؤ
چې هغه خپل د زیږېدو په ځای یعنې اور کلدانیانو کې مړ شو. ۲۹
حضرت ابرام د سارای سره واده وکړ او ناحور د ملکې سره چې د هاران
لور وه واده وکړ. هاران د یسکا پلار هم ؤ. ۳۰ سارای شنډه وه او
ماشومان یې نه درلودل.

۳۱ تارح خپل زوی حضرت ابرام، خپل لمسی حضرت لوط چې د هاران
زوی ؤ او د هغه نږور یعنې د حضرت ابرام ښځه سارای د ځان سره
واخیستل او د اور کلدانیانو څخه ووتل چې د کنعان خاورې ته لاړ شي.
خو کله چې هغوی حران ته راغلل هلته پاتې شول. ۳۲ تارح د دوه سوه
پنځو کالو په عمر په حران کې مړ شو.

خدای پاک حضرت ابرام انتخابوي

۱۲ ۱ ښښتن حضرت ابرام ته وفرمایل: >خپل وطن، خپلوان او د
خپل پلار کور پرېږده او هغه هېواد ته لاړ شه چې زه یې درته ښایم. ۲
زه به ستا څخه لوی قوم جوړ کړم او تاته به برکت درکړم. ستا نوم به
مشهور کړم او د نورو دپاره به د برکت سبب وګرځې.

۳ خوک چې تاته برکت درکوي زه به هغوی ته برکت ورکړم

مګر خوک چې په تا باندې لعنت وایي زه به په هغوی باندې لعنت ووایم

او ستا په وسیله به د دنیا ټولو قومونو ته برکت ورکړم<

۴ لکه ښنګه چې خدای پاک حضرت ابرام ته فرمایلي وو هغه لاړ او
حضرت لوط هم ورسره لاړ. حضرت ابرام د پنځه اویا کالو په عمر ؤ چې د

حران څخه روان شو. ۵ حضرت ابرام خپله ښځه ساراى، خپل وراره
حضرت لوط، خپل غلامان او هغه ټوله شتمني چې په حران کې يې پيدا
کړې وه د ځان سره واخيستل او کنعان ته روان شول.

کله چې هلته ورسېدل، ۶ حضرت ابرام په هغې خاوره کې ګرځېده ترڅو
د موره مقدسې ونې ته ورسېده چې هغه په شکيم کې يو پاک ځاى ؤ. (په
هغه وخت کې په هغې خاورې کې کنعانيان اوسېدل.) ۷ څښتن حضرت
ابرام ته ښکاره شو او هغه ته يې وفرمايل: <دا هغه وطن دى چې زه غواړم
هغه ستا اولادې ته ورکړم.> نو حضرت ابرام په هغه ځاى کې چې څښتن
ورته ورښکاره شوى ؤ د قربانۍ ځاى جوړ کړ. ۸ بيا يې هغې غرنۍ
سيمې ته کډه وکړه چې د لمرپرېواته خوا څخه بيت ئيل او د لمرخاته خوا
څخه عاى ته رسېږي. حضرت ابرام په هغه ځاى کې خپلې خېمې ودرولې
او هلته يې د قربانۍ ځاى جوړ کړ او د څښتن عبادت يې وکړ. ۹ بيا
هغه د يو ځاى څخه بل ځاى ته کډه کوله او د کنعان جنوب خواته لاړ.

حضرت ابرام په مصر کې

۱۰ مګر په کنعان کې قحطي راغله او هغه دومره سخته شوه چې حضرت
ابرام مصر ته لاړ چې هلته د لږ وخت دپاره واوسېږي. ۱۱ څه وخت چې
هغه د مصر سرحد ته ورنژدې شو، خپلې ښځې ساراى ته يې وويل: <ته
ښايسته ښځه يې. ۱۲ کله چې مصريان تا ووينې، وبه وايي: دا د هغه ښځه
ده. نو دوى به ما ووژني او تا به ژوندى پرېږدي. ۱۳ هغوى ته ووايه چې
ته زما خور يې، نو ستا په خاطر به هغوى زما سره ښه رويه وکړي او ما به
ژوندى پرېږدي.> ۱۴ څه وخت چې هغه مصر ته داخل شو، مصريانو
وليدل چې د هغه ښځه ډېره ښايسته وه. ۱۵ کله چې د فرعون درباريانو
هغه وليدله، هغوى د فرعون په مخکې د هغې صفت وکړ او هغه يې د فرعون
ماڼۍ ته وروستله. ۱۶ فرعون د هغې په خاطر د حضرت ابرام سره ښه

رويه وکړه او هغه ته يې پسونه، وزې، پادې، خره او خرې، اوښان، وينځې
او غلامان ورکړل.

١٧ مګر څښتن فرعون او د هغه درباريان د حضرت ابرام د ښځې سارای
په سبب په خطرناکو ناروغيو باندې اخته کړل. ١٨ نو فرعون حضرت
ابرام راوغوښت او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: <زما سره دې څه وکړل؟
ولې دې ماته ونه ويل چې هغه ستا ښځه ده؟ ١٩ ولې دې وويل چې هغه
ستا خور ده، کېدای شو چې ما د هغې سره واده کړی وای؟ ګوره دا ستا
ښځه ده، هغه واخله او لاړ شه!> ٢٠ فرعون خپلو نفرو ته حکم وکړ چې
حضرت ابرام او د هغه ښځه د هر هغه څه سره چې درلودل يې ولېږي.

حضرت لوط او حضرت ابرام سره جلا کيږي

١٣

١ حضرت ابرام د خپلې ښځې او خپلو ټولو شيانو سره چې
درلودل يې د مصر څخه د کنعان جنوبي خواته لاړ او حضرت لوط د هغه
سره لاړ. ٢ حضرت ابرام شتمن سړی ؤ او هغه ډېر حيوانات، سره زر او
سپين زر درلودل. ٣ هغه يو ځای او بل ځای ګرځېده او د بيت ئيل
طرف ته لاړ. او هغه ځای ته ورسېده چې د بيت ئيل او عای ترمنځ پروت
دی او حضرت ابرام پخوا هلته خپلې خېمې ودرولې وې. ٤ چېرته چې
هغه د قربانۍ ځای جوړ کړی ؤ، هلته هغه د څښتن عبادت وکړ.

٥ او حضرت لوط هم چې د حضرت ابرام سره ؤ د پسونو او وزو رمې
او پادې او خېمې درلودلې. ٦ په دې خاطر چې هغوی دواړو ډېر زيات
حيوانات درلودل او د هغوی دپاره په کافي اندازه د څړځايونه نه وو، نو
دوی نه شو کولی چې دواړه يوځای سره واوسيږي. ٧ نو د حضرت ابرام
او حضرت لوط د شپانو ترمنځ شخړه رامنځته شوه. په هغه وخت کې
کنعانيان او فرزيان هم په دې خاوره کې اوسېدل.

٨ نو حضرت ابرام لوط ته وفرمایل: <زما او ستا، یا زما د شپانو او ستا
د شپانو ترمنځ باید شخړه نه وي، ځکه چې مونږ یو د بل سره ورونه یو.
٩ نو بیا راځئ چې سره جدا شو. د ځمکې هره برخه چې ته غواړې
هغه انتخاب کړه. ته یو خوا لاړ شه او زه به بلې خواته لاړ شم.>

١٠ حضرت لوط شاوخوا ته وکتل او د اردن ټوله دره یې ولیدله چې د
سوغر پورې لکه د ښبتن د باغ او مصر په شان شنه وه. دا هغه وخت ؤ
چې ښبتن لا سدوم او عموره له منځه نه وو وړي. ١١ نو حضرت لوط د
اردن ټوله دره د خپل ځان دپاره خوښه کړه او د لمرخاته خواته یې کډه
وکړه. په دې ډول هغوی یو د بل څخه بېل شول. ١٢ حضرت ابرام د
کنعان په خاوره کې پاتې شو او حضرت لوط د هغو ښارونو په منځ کې چې
په دره کې پراته وو ځای په ځای شو او سدوم ته نژدې یې خېمې ودرولې.
١٣ د سدوم خلک ډېر بدکاره وو او د ښبتن په مقابل کې یې ډېر سخت
ګناهونه کول.

حضرت ابرام حبرون ته کډه کوي

١٤ د حضرت ابرام څخه د حضرت لوط له جدا کېدلو وروسته ښبتن
حضرت ابرام ته وفرمایل: <اوس دې خپلې سترګې پورته کړه او د هغه
ځای څخه چې ته په کې یې، شمال، جنوب، لمرخاته او لمرپرېواته خواته
وګوره. ١٥ دا ټوله ځمکه چې ته یې وینې زه به یې تا او ستا اولادې ته
درکړم او دا به تر ابده پورې ستاسو وي. ١٦ زه به تاته دومره زیاته اولاده
درکړم چې د خاورو د ذرو په شان وي چې څوک یې نه شي شمارلی. ١٧
اوس لاړ شه او ټول هېواد وګوره، ځکه چې هغه ټول تاته درکوم.> ١٨
نو حضرت ابرام خپلې خېمې واخیستلې او د ممرې لویو ونو ته نژدې چې
په حبرون کې دي ځای په ځای شو او په هغه ځای کې یې د ښبتن دپاره
د قربانۍ ځای جوړ کړ.

حضرت ابرام لوط ژغوري

۱۴
۱ په هغه وخت کې د شنعار پادشاه امرافل، د الاسار پادشاه
اریوک، د عیلام پادشاه کدرلاعمر او د قوئیم پادشاه تدعال ۲ لاړل چې
د نورو پنځو پادشاهانو یعنې د سدوم د پادشاه بارع، د عمورې د پادشاه
برشاع، د ادمه د پادشاه شنعاب، د صبوئیم د پادشاه شمئیبر او د بالع د
پادشاه سره (بالع هماغه صوغر دی) جنګ وکړي. ۳ دغو پنځو
پادشاهانو خپل ځواکونه د سدیم په دره کې چې اوس د ارام دریاب په نوم
یادیږي سره یوځای کړل. ۴ هغوی دولس کاله د کدرلاعمر د لاس
لاندې وو، خو په دیارلسم کال هغوی یاغي شول. ۵ په څوارلسم کال
کدرلاعمر د هغو پادشاهانو سره چې د ده سره ملګري شوي وو، لاړ او
رفائیانو ته یې په عشتروت قرنین، زوزیانو ته یې په هام او ایمیانو ته یې په
شاوه قریتین کې ۶ او حوریانو ته یې د ادوم په غرنی سیمه کې تر ایل
فاران پورې چې دښتې ته نژدې دی ماتې ورکړه. ۷ بیا هغوی بېرته
راوګرځېدل او عین مشفاط ته چې وروسته د قادش په نوم یاد شو راغلل او
د عمالیقیانو ټوله خاوره یې فتح کړه او اموریانو ته یې چې په حززون تامار
کې اوسېدل ماتې ورکړه.

۸ په هغه وخت کې د سدوم، عموره، ادمه، صبوئیم او د بالع (صوغر)
پادشاهان ووتل او د سدیم په دره کې یې خپلې جنګي لیکې جوړې کړې
۹ ترڅو د عیلام د پادشاه کدرلاعمر، د قوئیم د پادشاه تدعال، د شنعار د
پادشاه امرافل او د الاسار د پادشاه اریوک په مقابل کې جنګ وکړي، یعنې
څلور پادشاهان د پنځو په مقابل کې. ۱۰ د سدیم په دره کې د قیر ډېرې
کندې وې. کله چې د سدوم او عمورې پادشاهان د جګړې څخه وتښتېدل،
هغوی په دې کندو کې وغورزېدل او پاتې پادشاهان غرونو ته وتښتېدل.
۱۱ نو څلورو پادشاهانو د سدوم او عمورې ټول شیان چې په هغو کې د
هغوی خواړه هم شامل وو واخیستل او لاړل. ۱۲ هغوی د حضرت ابرام

وراره لوط هم د هغه د ټول مال او جایداد سره د ځان سره یووړ، ځکه چې هغه په سدوم کې اوسېده.

۱۳ یو نفر چې د هغو شخه تښتېدلی ؤ عبراني ابرام ته خبر ورکړ. په دې وخت کې حضرت ابرام هغو لویو ونو ته نژدې چې د اموري ممري پورې یې اړه درلودله اوسېده. ممری او د هغه ورونه اشکول او عانر ټول د حضرت ابرام سره ملګري وو. ۱۴ کله چې حضرت ابرام خبر شو چې د هغه وراره نیول شوی دی، نو هغه خپل درې سوه اتلس جنګي نفر راوغوښتل او تر دان پورې په هغو څلورو پادشاهانو پسې شول.

۱۵ د شپې په وخت کې حضرت ابرام خپل نفر سره ووېشل چې په دښمن باندې حمله وکړي او هغوی ته یې ماتې ورکړه او تر حوبې پورې چې د دمشق په شمال کې ده ورپسې شول. ۱۶ حضرت ابرام هغه ټول سامان چې هغوی لوټ کړی ؤ او د ځان سره یې وړی ؤ بېرته راوګرځاوه. همدارنګه هغه خپل وراره حضرت لوط د هغه د شتمنۍ سره او ښځې او نور بندیان د ځان سره بېرته راوستل.

ملکیصدق حضرت ابرام ته برکت ورکوي

۱۷ کله چې حضرت ابرام کدرلاعمر او د هغه سره ملګرو پادشاهانو ته ماتې ورکړه او بېرته راستون شو، د سدوم پادشاه د شاوه د درې پورې (چې د پادشاه د درې په نوم هم یادېږي) د هغه د لیدلو دپاره راغی. ۱۸ ملکیصدق د سالیم پادشاه چې د خدای تعالیٰ کاهن ؤ د حضرت ابرام دپاره ډوډۍ او د انګورو شربت راوړل. ۱۹ هغه حضرت ابرام ته برکت ورکړ او ویې ویل: <خدای تعالیٰ چې د ځمکې او اسمانونو پیدا کوونکی دی تاته برکت درکړي. ۲۰ د خدای تعالیٰ ثناه دې وي چې ستا دښمنان یې تاته تسلیم کړل.> نو حضرت ابرام ملکیصدق ته د هغو شیانو چې هغه بېرته اخیستي وو، لسمه برخه ورکړه.

٢١ د سدوم پادشاه حضرت ابرام ته وويل: <زما ټول خلک بېرته ماته راکړه او شيان دې خپل ځان ته وساته.>

٢٢ حضرت ابرام ځواب ورکړ: <زه د څښتن يعنې خداى تعالىٰ په حضور کې چې د ځمکې او اسمانونو پيدا کوونکى دى په کلکه قسم خورم
٢٣ چې زه به ستا د شيانو څخه هيڅ شى حتىٰ يو تار يا د څپلۍ تسمه هم وانخلم. داسې نه چې بيا ووايې چې ابرام ما شتمن کړ. ٢٤ زه به د خپل ځان دپاره هيڅ شى وانخلم. يوازينى شى چې زه به يې قبول کړم هغه هغه څه دي چې زما خلکو خوړلي دي او د هغه چا برخه چې زما سره تللي وو يعنې د عانر، اشکول او ممرې برخه هغوى ته ورکړه.>

د حضرت ابرام سره د خداى پاک لوظ

١٥ ١ وروسته بيا څښتن په رويا کې حضرت ابرام ته وفرمايل: <اى ابرامه مه وېرېږه، زه ستا سپر يم او تاته به ډېر لوى اجر درکړم.>

٢ حضرت ابرام وفرمايل: <اى څښتن تعالىٰ، ماته به څه راکړې ځکه چې زه بې اولاده پاتې شوم. زما يوازينى وارث دمشقي اليعازر دى. ٣ ماته دې اولادونه نه دي راکړي، نو زما د کورنۍ نوکر به زما ميراث خور شي.>

٤ څښتن په ځواب کې وفرمايل: <دا سړى به ستا ميراث خور نه وي بلکه ستا خپل زوى چې په خپله ستا څخه به پيدا شي، ستا ميراث خور وي.> ٥ څښتن هغه دباندې وويست او ورته ويې فرمايل: <اسمان ته وګوره او هڅه وکړه چې ستورې وشمارې، نو ستا اولاده به د هغو په شان دومره زياته وي.>

٦ حضرت ابرام په څښتن باندې باور وکړ او په دې خاطر څښتن د هغه

ښخه خوشاله شو او هغه يې قبول کړ.

۷ بیا ښښتن هغه ته وفرمایل: >زه هغه ښښتن یم چې ته مې د اور کلدانیانو ښخه راوویستلې چې دا ځمکه تاته درکړم او ستا ملکیت شي.<

۸ مګر حضرت ابرام وفرمایل: >ای ښښتن تعالیٰ، زه به ښنګه پوه شم چې هغه به زما شي؟<

۹ نو ښښتن هغه ته وفرمایل: >ماته یوه درې کلنه غوا، درې کلنه وزه، درې کلن پسه، یوه کوتره او یوه قمري راوړه.< ۱۰ حضرت ابرام دا ټول هغه ته راوړل او هر یو یې په منځ کې دوه ټوټې کړ او هره نیمه شوې ټوټه یې بلې ټوټې ته مخامخ کېښودله، مګر مرغان یې دوه ټوټې نه کړل. ۱۱ کله چې ټپوسان د دې مړو حیواناتو په تنو باندې راکوز شول حضرت ابرام هغه وشړل.

۱۲ کله چې لمر په پرېوتلو شو، په حضرت ابرام باندې ډېر دروند خوب راغی او سخته وېروونکې تیارهورباندې راغله. ۱۳ ښښتن هغه ته وفرمایل: >په دې پوه شه چې ستا اولاده به په پردی خاوره کې مسافره شي او هغوی به هلته غلامان شي او په دوی باندې به ښلورسوه کاله ظلم کیږي. ۱۴ مګر زه به هغه قوم ته چې دوی یې غلامي کوي جزا ورکړم او پس له هغې به دوی د ډېرې شتمنۍ سره ووزي. ۱۵ ته به په پاخه عمر کې په ارامۍ سره مړ شې او ښخ به شې. ۱۶ ستا اولاده به له ښلورم نسل ښخه وروسته بېرته دلته راشي، ځکه زه به تر هغې پورې اموریان ونه شړم ترښو پورې چې هغوی دومره بدکاره شي چې باید سزا ومومي.<

۱۷ کله چې لمر پرېوت او تیاره شوه، د لوګي ښخه ډک یو تنور او بلېدونکی څراغ راښکاره شول او د دې ټوټو له منځ ښخه تېر شول. ۱۸ په هماغه ورځ ښښتن د حضرت ابرام سره لوظ وکړ او ویې فرمایل: >زه

ستا اولادې ته دا ټوله خاوره د مصر د سیند څخه نیولې د فرات تر لوی
سیند پورې ورکوم 19 یعني د قینیانو، قنزیانو، قدمونیانو، 20 حیتیانو،
فرزیانو، رفائیانو، 21 اموریانو، کنعانیانو، جرجاشیانو او یبوسیانو
خاوره.>

هاجره او حضرت اسماعیل

16 1 نو د حضرت ابرام ښځه سارای شنډه وه او هیڅ اولاد یې نه
درلود. مګر هغې یوه مصرۍ وینځه درلودله چې هاجره نومېدله. 2 نو
هغې حضرت ابرام ته وویل: <څښتن زه د اولادونو د راوړلو څخه بنده
کړې یم. لاړ شه او زما د وینځې سره یوځای شه، کېدای شي چې هغه زما
دپاره اولاد وزېږوي.> حضرت ابرام د سارای خبره ومنله. 3 نو د
حضرت ابرام ښځې سارای خپله وینځه هاجره خپل مېړه ته ورکړه چې د
هغه ښځه شي. (دا کار هغه وخت وشو چې د کنعان په خاوره کې د حضرت
ابرام د اوسېدلو لس کاله شوي ؤ.) 4 حضرت ابرام د هاجرې سره
یوځای شو او هغه امیدواره شوه او کله چې هاجره پوه شوه چې امیدواره
ده، نو مغروره شوه او سارای ته یې په سپک نظر کتل.

5 نو سارای حضرت ابرام ته وویل: <دا ستا ګناه ده چې دغه وینځه ما
سپکوي. ما په خپله هغه تاته درکړه او له هغه وخت څخه چې هغه پوه شوه
چې امیدواره شوه، نو زه د هغې په نظر کې سپکه ښکاره شوم. څښتن دې
زما او ستا ترمنځ انصاف وکړي.>

6 حضرت ابرام ځواب ورکړ: <ډېر ښه ستا وینځه ستا په لاس کې ده،
نو څه چې غواړې د هغې سره یې وکړه.> نو سارای هاجره دومره
وځوروله چې د هغې څخه وتښتېده.

۷ د ښښتن فرښتې د هاجرې سره په دښته کې د اوبو چینې یعنې هغې
چینې ته نژدې چې د شور په لاره کې وه ملاقات وکړ. ۸ فرښتې
وفرمایل: <ای هاجرې د سارای وینځې! له کومه ځایه راغلې یې او چېرته
روانه یې؟>

هغې ځواب ورکړ: <زه د خپلې باداري سارای څخه تښتېدلې یم.>

۹ د ښښتن فرښتې هغې ته وفرمایل: <بېرته خپلې باداري ته ورشه او د
هغې غلامي کوه.> ۱۰ د ښښتن فرښتې زیاته کړه: <زه به ستا اولاده
دومره زیاته کړم چې هیڅوک یې ونه شمېرلی شي.> ۱۱ د ښښتن فرښتې
هغې ته وفرمایل: <ستا به زوی پیدا شي او په هغه باندې به اسماعیل نوم
کېږدې، ځکه چې ښښتن ستا د غم فریاد اورېدلی دی. ۱۲ ستا زوی به په
خپل سر وي. هغه به د ټولو خلکو په ضد وي او ټول خلک به د هغه په
ضد وي او د ټولو خپلو خپلوانو څخه به جدا اوسیږي.>

۱۳ هاجرې له خپل ځان څخه پوښتنه وکړه: <آیا په رښتیا مې خدای
پاک ولیده او زه تر اوسه پورې ژوندی یم؟> نو هغې د ښښتن نوم چې
خبرې یې ورسره کړې وې هغه خدای پاک چې ما ویني وباله. ۱۴ په دې
خاطر خلکو هغه کوهی د هغه ژوندي ذات کوهی چې ما ویني په نوم یاد کړ
او هغه تر اوسه پورې د قادش او بارد په منځ کې دی.

۱۵ د هاجرې څخه د حضرت ابرام زوی پیدا شو او حضرت ابرام په هغه
باندې اسماعیل نوم کېښود. ۱۶ حضرت ابرام د شپږ اتیاو کالو په عمر ؤ
چې د هاجرې څخه هغه ته زوی پیدا شو.

سنت ګیري یعنې د لوظ نښه

۱۷ ۱ هغه وخت چې حضرت ابرام د نهه نوي کالو په عمر ؤ، ښښتن

هغه ته ښکاره شو او ويې فرمايل: <زه مطلق قادر خدای يم. زما منونکی او بې ګناه اوسه. ۲ زه به ستا سره يو لوظ وکړم او ډېره اولاده به درکړم.> ۳ نو هغه وخت حضرت ابرام پړمخې پرېوت او خدای پاک هغه ته وفرمايل: ۴ <ستا سره دا لوظ کوم چې ته به د ډېرو قومونو پلار شې. ۵ له دې وروسته به ستا نوم ابرام نه بلکه ابراهيم وي، ځکه چې ته مې د ډېرو قومونو پلار کړې يې. ۶ زه به ستا نسل زيات کړم او ستا څخه به قومونه پيدا کړم او د هغوی څخه به ځينې پادشاهان شي.

۷ زه به خپل لوظ ستا، ستا د اولادې او ستا څخه وروسته ستا د راتلونکي نسل سره ټينګ وساتم او دا به ابدي لوظ وي. زه به ستا خدای يم او ستا څخه وروسته به ستا د اولادې خدای يم. ۸ زه به د کنعان ټوله خاوره په کومه کې چې ته اوس مسافر يې، تاته او ستا څخه وروسته ستا اولادې ته د ابدي ملکيت په توګه درکړم او زه به د هغوی خدای يم.>

۹ خدای پاک حضرت ابراهيم ته وفرمايل: <ته او ستا څخه وروسته ستا ټوله اولاده بايد زما په لوظ باندې ټينګ ودرېږئ. ۱۰ ته او ستا اولاده بايد سره موافقه وکړئ چې ستاسو هر يو نارينه دې سنت شي. ۱۱- ۱۲ له همدا اوس نه تاسو بايد هر اته ورځنی هلک سنت کړئ. په دې کې هغه غلامان چې ستاسو په کورنيو کې پيدا شوي وي او هغه غلامان چې د بېګانه خلکو څخه په بيه اخيستل شوي وي هم شامل دي. په دې کار سره به دا معلومه شي چې زما او ستاسو ترمنځ يو لوظ شته. ۱۳ هر يو نفر بايد سنت شي. دا به ستاسو په بدن باندې زما د ابدي لوظ نښه وي. ۱۴ هر يو نارينه چې سنت شوی نه وي بايد زما له قوم څخه وشړل شي ځکه چې هغه زما لوظ مات کړی دی.>

۱۵ خدای پاک حضرت ابراهيم ته وفرمايل: <له دې وروسته خپلې ښځې ته سارای مه وايه، د هغې نوم دې له همدا اوس څخه ساره شي. ۱۶ زه به هغې ته برکت ورکړم او د هغې په وسيله به تاته زوی درکړم. هغه به د

قومونو مور شي او د هغې څخه به د قومونو پادشاهان راپیدا شي.>

۱۷ حضرت ابراهیم پړمخې پرېوت او ویې خندل او د خپل ځان سره یې وویل: <آیا د سل کلن سړي څخه به زوی پیدا شي؟ آیا ساره به په نوي کلنۍ کې ماشوم وزېږوي؟> ۱۸ حضرت ابراهیم خدای پاک ته وفرمایل: <اسماعیل ولې زما میراث خور نه شي؟>

۱۹ مګر خدای پاک وفرمایل: <نه، خو ستا ښځه ساره به ستا دپاره زوی راوړي او ته به په هغه باندې اسحاق نوم کېږدې. زه به ستا د زوی اسحاق سره خپل لوظ ټینګ وساتم ترڅو د هغه څخه وروسته د هغه د نسل دپاره یو ابدي لوظ وي. ۲۰ ما د اسماعیل په هکله ستا غوښتنه واورېدله. نو زه به هغه ته هم برکت ورکړم او هغه ته به زیات ماشومان او ډېره اولاده ورکړم. هغه به د دولسو زامنو پلار وي چې مشران به وي او زه به د هغه د اولادې څخه یو لوی قوم جوړ کړم. ۲۱ مګر خپل لوظ به ستا د زوی اسحاق سره چې ساره به یې په راتلونکي کال کې په همدې وخت وزېږوي ټینګ وساتم.> ۲۲ کله چې خدای پاک د حضرت ابراهیم سره خپلې خبرې خلاصې کړې نو د هغه څخه لاړ.

۲۳ حضرت ابراهیم خپل زوی حضرت اسماعیل او نور ټول نارینه چې د هغه په کورنۍ کې وو او هغه غلامان چې د هغه په کورنۍ کې زېږېدلي وو او هغه غلامان چې په پیسو باندې اخیستل شوي وو لکه څنګه چې خدای پاک هغه ته فرمایلي وو په هماغه ورځ سنت کړل. ۲۴ حضرت ابراهیم د نهه نوي کالو په عمر ؤ چې سنت کړای شو ۲۵ او د هغه زوی حضرت اسماعیل د دیارلسو کالو په عمر ؤ. ۲۶ حضرت ابراهیم او د هغه زوی حضرت اسماعیل دواړه په یوه ورځ سنت شول. ۲۷ د حضرت ابراهیم د کورنۍ هر نارینه او هغه غلامان چې د هغوی په کورنۍ کې زېږېدلي وو یا هغوی چې په پیسو اخیستل شوي وو د هغه سره یوځای سنت شول.

حضرت ابراهیم او ساره ته د زوی ورکولو وعده

۱۸ ۱ ښتن حضرت ابراهیم ته د ممري لويو ونو ته نژدې ښکاره
شو. په هغه وخت کې هغه د ورځې په ګرمۍ کې د خېمې د دروازې په
خوله کې ناست ؤ. ۲ حضرت ابراهیم پورته وکتل او ويې ليدل چې درې
نفره هلته ولاړ دي او چې څنګه يې هغوی وليدل هغه په منډه د خېمې د
دروازې څخه د هغو د ليدلو دپاره ورغی او په ځمکه باندې پړمخې پرېوت.
۳ هغه وفرمايل: >ای بادارانو! مهرباني وکړئ ودرېږئ او زما د کور
څخه مه تېرېږئ. زه حاضر يم چې ستاسو خدمت وکړم. ۴ که اجازه وي
تاسو ته به لږې اوبه راوړم چې خپلې پښې ومينځئ. تاسو کولی شئ چې د
دې ونې لاندې ارام وکړئ. ۵ زه به يو څه خواړه هم راوړم. هغه به تاسو
ته قوت درکړي چې خپل سفر ته دوام ورکړئ. تاسو زما کور ته په راتللو
سره ماته عزت راکړ. نو اجازه راکړئ چې خدمت مو وکړم.<

هغوی ځواب ورکړ: >ډېر ښه. لکه څنګه چې وايې همداسې وکړه.<

۶ حضرت ابراهیم په ډېرې چټکۍ سره خېمې ته ننوت او ساره ته يې
وويل: >ژر شه او د خپلو ښو اوړو څخه درې پيمانې راواخله او ډوډۍ
ورڅخه پخې کړه.< ۷ بيا حضرت ابراهیم په منډه د پادې خواته ورغی
او يو ښه تنکی خوسی يې ونيوه او خپل نوکر ته يې ورکړ چې هغه ډېر ژر
پوخ کړي. ۸ بيا هغه يو څه مستې، شيدې او هغه خوسی چې پوخ کړی
يې ؤ راوړ او د هغوی په مخ کې يې کېښودل. څه وخت چې هغوی ډوډۍ
خوړله، حضرت ابراهیم د هغوی تر څنګه د يوې ونې لاندې ولاړ ؤ.

۹ نو هغوی د حضرت ابراهیم څخه پوښتنه وکړه: >ستا ښځه ساره
چېرته ده؟<

هغه ځواب ورکړ: >هغه په خېمه کې ده.<

۱۰ د هغو دريو نفرو څخه يو ښښتن ؤ، هغه وفرمايل: <زه به په
راتلونکي کال کې په همدې وخت بېرته تاته راشم او ستا د ښځې ساره به
زوی پيدا شي.> ساره د خېمې په دروازه کې د هغه ترشا ولاړه وه او د
هغوی خبرو ته يې غوږ نيولی ؤ. ۱۱ حضرت ابراهيم او ساره ډېر زاړه وو
او ساره د اولاد د راوړلو نه وه. ۱۲ نو ساره د خپل ځان سره وخندل او
ويې ويل: <اوس زه زړه يم او د کاره لوېدلې يم، آيا دا کېدای شي چې په
ما باندې دا خوشالي راشي؟ بله دا چې زما مېړه هم زوړ دی.>

۱۳ بيا ښښتن د حضرت ابراهيم څخه پوښتنه وکړه: <ساره ولې وخندل
او ويې ويل چې اوس خو زه زړه شوې يم، آيا دا کېدای شي چې زه اوس
ماشوم وزېږوم؟ ۱۴ آيا داسې کوم کار شته چې د ښښتن دپاره ګران وي؟
لکه څنګه چې مې وويل، زه به په راتلونکي کال کې په همدې وخت بېرته
راشم او ساره به زوی ولري.>

۱۵ ساره ډېره ووېرېدله، نو منکره شوه او ويې ويل: <ما نه دي
خندلي.>

مګر هغه ورته وفرمايل: <هو، تا وخندل.>

حضرت ابراهيم د سدوم دپاره شفاعت کوي

۱۶ بيا هغه خلک پاڅېدل چې لاړ شي. هغوی ښکته د سدوم خواته وکتل
او حضرت ابراهيم ورسره لاړ چې هغوی رخصت کړي. ۱۷ بيا ښښتن د
خپل ځان سره وويل: <څه چې زه غواړم ويې کړم هغه به د ابراهيم څخه
پټ نه کړم. ۱۸ په يقين سره به د ابراهيم څخه لوی او زورور قوم جوړ
شي او د ځمکې ټول قومونه به د هغه په وسيله برکت ومومي. ۱۹ ځکه
چې ما هغه انتخاب کړی دی چې هغه به خپلو ماشومانو او خپلې کورنۍ ته
داسې لارښودنه وکړي ترڅو د هغه څخه وروسته زما اطاعت وکړي او هغه

څه وکړي چې صحيح او عادلانه وي، ترڅو هغه وعده چې ما د ابراهيم سره کړې ده سرته ورسوم.>

۲۰ بيا ښښتن حضرت ابراهيم ته وفرمايل: <د سدوم او عمورې په ضد زيات تورونه موجود دي او د هغوی ګناهونه ډېر زيات شوي دي. ۲۱ اوس به زه ښکته راکوز شم چې دا معلومه کړم چې آيا د هغو تورونو په باره کې چې ما څه اورېدلي دي هغه رښتيا دي يا نه.>

۲۲ هغه دوه نفره روان شول او د سدوم طرف ته لاړل، مګر ښښتن د حضرت ابراهيم سره پاتې شو. ۲۳ حضرت ابراهيم ښښتن ته ورنږدې شو او ويې فرمايل: <آيا نېک خلک به د بدکارانو سره يوځای له منځه وړې؟ ۲۴ که چېرې په دې ښار کې پنځوس تنه نېک خلک وي آيا هغه ښار به په رښتيا له منځه يوسې او هغه ځای به د هغو پنځوسو نېکو خلکو په خاطر پرېنږدې؟ ۲۵ زه يقين لرم چې ته به نېک خلک د بدکارانو سره يوځای نه وژنې. دا نه شي کېدای! ته داسې نه شې کولی، که تا داسې وکړل نو نېکو خلکو ته به د بدکارانو سره يوځای سزا ورکړای شي. دا نه شي کېدای. د ټولې دنيا قاضي به خامخا انصاف کوي.>

۲۶ ښښتن ځواب ورکړ: <که چېرې زه په سدوم کې پنځوس تنه نېک خلک پيدا کړم، نو زه به د هغوی په خاطر ټول ښار معاف کړم.>

۲۷ حضرت ابراهيم يو ځل بيا وفرمايل: <ښښتنه، ما وبخښه چې ستا سره په جرأت سره خبرې کوم. زه فقط يو عادي انسان يم او حق نه لرم چې څه ووايم. ۲۸ خو که چېرې هلته د پنځوسو تنو په ځای يوازې پنځه څلوېښت تنه نېک خلک وي، آيا ټول ښار به د هغو پنځو تنو په خاطر چې کم دي له منځه يوسې؟>

ښښتن ځواب ورکړ: <که چېرې هلته پنځه څلوېښت تنه نېک خلک پيدا

کړم، نو زه به ښار له منځه نه وړم.>

۲۹ حضرت ابراهيم بيا خبرې وکړې: <کېدای شي چې هلته يوازې څلوېښت تنه وي.>

هغه ځواب ورکړ: <زه به د هغو څلوېښتو تنو په خاطر هغه ښار وران نه کړم.>

۳۰ حضرت ابراهيم وفرمايل: <ښښتنه، په ما باندې په قهر نه شې، اجازه راکړه چې خبرې وکړم. که چېرې هلته يوازې دېرش تنه وي؟>

هغه وفرمايل: <که چېرې هلته دېرش تنه پيدا کړم، زه به هغه ځای له منځه نه وړم.>

۳۱ حضرت ابراهيم وفرمايل: <ښښتنه، ما وبخښه چې په جرأت سره ستا سره خبرې کوم. که يوازې شل تنه هلته پيدا شي؟>

هغه وفرمايل: <که چېرې شل تنه پيدا کړم، زه به ښار وران نه کړم.>

۳۲ حضرت ابراهيم وفرمايل: <ښښتنه، په ما باندې په قهر نه شې، زه به يوازې يو وار بيا خبرې وکړم. کېدای شي چې لس تنه هلته پيدا شي؟>

هغه وفرمايل: <که لس تنه هلته پيدا شي، نو زه به ښار وران نه کړم.> ۳۳ پس له هغې چې ښښتن د حضرت ابراهيم سره خبرې خلاصې کړې، هغه لاړ او حضرت ابراهيم خپل کور ته ستون شو.

د سدوم د خلکو ګناهونه

۱۹ ۱ کله چې هغه دوه فرښتې د ماښام په وخت کې سدوم ته

ورسيدلې، حضرت لوط د ښار په دروازه کې ناست ؤ. څنګه چې حضرت
لوط هغوی وليدلې راپاڅېده او د هغوی د هرکلي دپاره ورغی او په ځمکه
باندې پړمخې پرېوت، ۲ ويې فرمايل: <ای زما بادارانو، د خپل
خدمتګار کور ته راشئ. تاسو کولی شئ خپلې پښې ومينځئ او دلته شپه
تېره کړئ. سهار وختي پاڅېږئ او په خپله لاره روان شئ.>

مګر هغوی ورته په ځواب کې وفرمايل: <نه، مونږ به د ښار په چوک کې
شپه تېره کړو.>

۳ مګر حضرت لوط په هغوی باندې ډېر سخت ټينګار وکړ ترڅو هغوی
ورسره لاړلې او د هغه کور ته ننوتلې. هغه د هغوی دپاره خوراک تيار کړ او
فطيره ډوډۍ يې ورته پخه کړه او هغوی وخوړله.

۴ هغوی لا ويده شوي نه وو چې د سدوم د ښار خلک له هرې خوا د
ځوان څخه نيولې تر زاړه پورې ټول د کور څخه راچاپېر شول. ۵
هغوی حضرت لوط ته غږ وکړ: <هغه دوه نفره چې نن شپه ستا سره راغلي
وو چېرته دي؟ هغوی مونږ له راوباسه چې بد کار ورسره وکړو.>

۶ حضرت لوط دباندې ووت او دروازه يې د ځان پسې بنده کړه ۷
او هغوی ته يې وفرمايل: <ای ورونو! زه تاسو ته زاري کوم چې داسې بد
کار مه کوئ. ۸ ګورئ، زه دوه لورګانې لرم چې تر اوسه پورې لا پېغلې
دي. هغوی به تاسو ته راوباسم، هرڅه چې غواړئ د هغوی سره يې وکړئ،
خو د دې خلکو سره هيڅ مه کوئ ځکه چې هغوی ماته پناه راوړې ده.>

۹ هغوی ځواب ورکړ: <زمونږ د لارې څخه لېرې شه> او ويې ويل:
<ای پردی سړيه! زمونږ له مخې څخه لېرې شه، ته څوک يې چې مونږ ته
وايې چې څه بايد وکړو؟ زمونږ د مخې څخه لېرې شه. که نه، نو ستا سره به
د هغوی څخه بدتر عمل وکړو.> هغوی حضرت لوط بېرته ټېل واهه او

نژدې شول چې دروازه ماته کړي. ١٠ خو هغو دوو نفرو خپل لاسونه
دباندې راوويستل او حضرت لوط يې د ځان سره کور ته دننه کړ او دروازه
يې بنده کړه. ١١ نو بيا هغوی هغه ټول خلک چې دباندې ولاړ وو ړانده
کړل، ترڅو هغوی ونه شي کولی چې دروازه پيدا کړي.

حضرت لوط د سدوم څخه ځي

١٢ هغو دوه نفرو حضرت لوط ته وفرمايل: <که دلته ستا نور څوک يعنې
زامن، لورګانې، زومان او نور خپلوان په دې ښار کې اوسيږي، نو د دې ښار
څخه يې وباسه. ١٣ ځکه چې مونږ غواړو دغه ځای وران کړو. د دې
خلکو په ضد څښتن ډېر بد تورونه اورېدلي دي او مونږ يې رالېږلي يو چې
سدوم له منځه يوسو.>

١٤ نو حضرت لوط دباندې ووت، د خپلو زومانو سره يې چې د هغه د
لورګانو سره يې کوژدني شوې وې خبرې وکړې او ويې فرمايل: <ژر پاڅئ
او د دې ځای څخه وزئ. څښتن غواړي چې دا ځای له منځه يوسي.> خو
د هغه زومانو فکر کاوه چې هغه ټوکې کوي.

١٥ سهار وختي فرښتو حضرت لوط تشويق کړ او ورته ويې فرمايل:
<پاڅه! خپله ښځه او دواړه لورګانې دې واخله او ووزه، ترڅو د دې ښار
په ورانېدلو سره تاسو خپل ژوند له لاسه ورنه کړئ.> ١٦ هغه وخت
حضرت لوط زړه نازړه کېده، خو بياهم څښتن په هغه باندې مهربانه شو او
هغو نفرو د ده او د ده د ښځې او لورګانو لاسونه ونيول او هغوی يې په امن
سره د ښار څخه دباندې وويستل. ١٧ بيا يوې فرښتې ورته وفرمايل: <د
دې دپاره چې ژوندي پاتې شئ وتښتئ! شاته مه ګورئ او په ټوله دره کې
ونه درېږئ. غرونو ته وتښتئ چې ونه وژل شئ.>

١٨ مګر حضرت لوط هغوی ته وفرمايل: <نه، ای زما بادارانو په مونږ

باندې داسې مه کوئ. ۱۹ تاسو زما سره ډېر لوی احسان کړی دی او زما
ژوند مو ژغورلی دی، خو زه د دې وس نه لرم چې غرونو ته وتښتم. نو
مخکې له دې چې هغه ځای ته ورسېږم دا بدبختي به په ما باندې راشي او
زه به مړ شم. ۲۰ آیا تاسو هغه وړوکی ښار وینئ؟ هغه ډېر نژدې دی،
اجازه راکړئ چې هلته لاړ شم. تاسو ګورئ چې هغه یو وړوکی ځای دی.
زه به هلته په امن کې یم.>

۲۱ هغه ځواب ورکړ: <ډېر ښه، زه به ستا دغه غوښتنه هم پوره کړم. زه
به دغه ښار وران نه کړم. ۲۲ ژر شه، هلته وتښته. ځکه ترڅو ته هلته
رسېدلی نه یې، زه هیڅ کار نه شم کولی.> (په دې خاطر هغه ښار د صوغر
په نوم یاد شو.)

د سدوم او عمورې ورانېدل

۲۳ څه وخت چې حضرت لوط صوغر ته ورسېد لمر راوخوت. ۲۴ په
هغه وخت کې څښتن له اسمان څخه په سدوم او عموره باندې سوزوونکي
ګوګرد واورول. ۲۵ هغه ښارونه، ټوله دره او د ښارونو ټول اوسېدونکي او
د ځمکې نباتات یې په بل مخ واړول. ۲۶ مګر د حضرت لوط ښځې شاته
وکتل او د هغې څخه د مالګې ستنه جوړه شوه.

۲۷ بله ورځ سهار وختي حضرت ابراهیم پاڅېده او بېرته هغه ځای ته
چې د څښتن په مخکې ودرېدلی ؤ او خبرې یې ورسره کړې وې، لاړ. ۲۸
هغه د سدوم، عمورې او د ټولې درې طرف ته وکتل او ویې لیدل چې د
ځمکې څخه د یو ډېر لوی تنور د لوګي په شان لوګی پورته کېږي. ۲۹ نو
کله چې خدای پاک د درې ښارونه چې حضرت لوط په کې اوسېده وران
کړل، نو هغه حضرت ابراهیم رایاد کړ او حضرت لوط یې د هغه آفت څخه
خلاص کړ.

د موآبیانو او عمونیانو اصلیت

۳۰ حضرت لوط وېرېده چې په صوغر کې پاتې شي. هغه د خپلو دواړو
لورګانو سره غرونو ته لاړ او په یوې سمخې کې اوسېدل. ۳۱ مشرې لور
یې خپلې کشرې خور ته وویل: <زمونږ پلار زوړ شوی دی، دلته په دې
شاوخوا کې داسې سړی نه پیدا کیږي چې زمونږ سره واده وکړي لکه څنګه
چې په ټوله دنیا کې رواج دی. ۳۲ راځئ چې خپل پلار نېشه کړو او د
هغه سره خملو، ترڅو د هغه نه اولادونه ولرو او د خپل پلار نسل ژوندی
وساتو.> ۳۳ نو په هماغه شپه یې په خپل پلار شراب وڅښل او مشره
لور یې د خپل پلار سره څملاستله او دی د هغې په څملاستو او پاڅېدلو
باندې پوه نه شو.

۳۴ په بله ورځ مشرې لور کشرې ته وویل: <تېره شپه زه د خپل پلار
سره څملاستم، راځئ چې نن شپه هم په هغه باندې شراب وڅښو او ته
ورسره څمله. نو مونږ هر یو به د خپل پلار نه اولاد ولرو.> ۳۵ نو هغه
شپه یې هم په خپل پلار باندې شراب وڅښل او کشره لور یې لاړه او د
خپل پلار سره څملاسته. هغه بیاهم د هغې په څملاستو او پاڅېدلو باندې
پوه نه شو. ۳۶ په دې ډول د حضرت لوط دواړه لورګانې د خپل پلار په
وسیله امیدوارې شوې. ۳۷ د مشرې لور زوی پیدا شو او په هغه باندې
یې موآب نوم کېښود او هغه د اوسنیو موآبیانو پلار دی. ۳۸ کشرې لور
یې هم زوی راوړ او په هغه باندې یې بن عمي نوم کېښود او هغه د اوسنیو
عمونیانو پلار دی.

حضرت ابراهیم او ابي ملک

۲۰ ۱ حضرت ابراهیم له ممرې څخه د کنعان جنوب خواته کډه وکړه
او د قادش او شور په منځ کې یې سکونت اختیار کړ او د یو څه وخت

دپاره په جرار کې پاتې شو. ۲ هلته حضرت ابراهیم د خپلې ښځې ساره
په هکله وفرمایل: <هغه زما خور ده.> د جرار پادشاه ابي ملک په ساره
پسې نفر ولیږل او هغه یې راوستله. ۳ یوه شپه خدای پاک په خوب کې
ابي ملک ته ښکاره شو او ویې فرمایل: <ته به مړ شې ځکه هغه ښځه چې
تا خپل ځان ته راوستې ده، هغه واده شوې ښځه ده.>

۴ مګر ابي ملک هغې ته ورنژدې شوی نه ؤ هغه وویل: <ای څښتنه،
آیا ته به بې ګناه خلک ووژنې؟ ۵ حضرت ابراهیم په خپله وفرمایل چې
هغه زما خور ده او هغې هم دا خبره وکړه چې دی زما ورور دی او دا کار
ما د پاک وجدان له مخې کړی دی او هیڅ غلطي مې نه ده کړې.>

۶ خدای پاک په خوب کې هغه ته وفرمایل: <هو، زه پوهیږم چې تا دا
کار د پاک وجدان له مخې کړی دی او ته مې د دې څخه وساتلې چې زما
په مقابل کې کومه ګناه وکړې او دې ته مې پرېنښودلې چې هغې ته لاس
وروړې. ۷ اوس هغه ښځه بېرته خپل مېړه ته ورکړه. هغه نبي دی او هغه
به ستا دپاره دعا وکړي ترڅو ژوندی پاتې شې. خو که چېرې هغه بېرته
ورنه کړې، په دې پوه شه چې ته او ستا ټول خلک به مړه شئ.>

۸ سبا سهار وختي ابي ملک خپل ټول درباریان راوغوښتل او څه چې
پېښ شوي وو هغوی ته یې بیان کړل او هغوی ډېر ووېرېدل. ۹ بیا
ابي ملک حضرت ابراهیم راوغوښت او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <زمونږ
سره دې څه وکړل؟ ما ستا سره څه بد کړي وو چې داسې لوی مصیبت دې
په ما او زما په پادشاهۍ باندې راوست؟ تا زما سره داسې کار وکړ چې د
کولو نه ؤ.> ۱۰ بیا ابي ملک د حضرت ابراهیم څخه پوښتنه وکړه:
<داسې کار دې ولې وکړ؟>

۱۱ حضرت ابراهیم ځواب ورکړ: <ما فکر وکړ چې د دې ځای خلک د
خدای پاک څخه نه وېرېږي او ما به د خپلې ښځې په خاطر ووژني. ۱۲

هغه په ربښتيا سره زما خور ده، هغه زما ناسکه خور ده. هغه زما د پلار لور ده، مګر زما د مور لور نه ده او ما د هغې سره واده کړی دی. ۱۳ کله چې خدای پاک زه د خپل پلار د کور څخه پردي هېواد ته ولېږلم، ما هغې ته وويل: دا به زما سره ستا وفاداري وي چې مونږ هرځای ته لاړ شو، زما په هکله به وايې چې هغه زما ورور دی.>

۱۴ نو ابي ملک پسونه او غوايان، غلامان او وينځې حضرت ابراهيم ته ورکړل او د هغه ښځه ساره يې بېرته هغه ته ورکړه. ۱۵ ابي ملک وويل: <زما ټوله ځمکه ستا په مخکې ده، هرځای چې ستا خوښ وي هلته واوسېږه.> ۱۶ هغه ساره ته وويل: <زه ستا ورور ته زر مثقاله سپين زر ورکوم ترڅو هغو ټولو خلکو ته چې ستا سره دي دا ثابته شي چې ته بې ګناه يې او هر يو په دې باندې پوه شي چې تا کومه غلطي نه ده کړې.>

۱۷-۱۸ د هغه څه په خاطر چې د حضرت ابراهيم په ښځې ساره باندې شوي وو، څښتن د ابي ملک د کورنۍ ټولې ښځې شنډې کړې وې. نو حضرت ابراهيم د ابي ملک دپاره دعا وکړه او خدای پاک هغه ته شفا ورکړه. هغه همدارنګه د هغه ښځې او د هغه وينځو ته هم شفا ورکړه چې ماشومان وزېږوي.

د حضرت اسحاق زېږېدنه

۲۱ ۱ لکه څنګه چې څښتن فرمايلي وو، هغه په ساره باندې مهربانه شو. څښتن هغه وعده سرته ورسوله چې د ساره سره يې کړې وه. ۲ ساره اميدواره شوه او زوی يې پيدا شو. په هغه وخت کې حضرت ابراهيم زوړ ؤ. دا هلک په هماغه وخت کې پيدا شو چې خدای پاک يې وعده کړې وه. ۳ حضرت ابراهيم د خپل زوی نوم اسحاق کېښود ۴ او لکه څنګه چې خدای پاک هغه ته حکم کړی ؤ، حضرت اسحاق د اتو ورځو ؤ

چې حضرت ابراهیم هغه سنت کړ. ۵ حضرت ابراهیم د سلو کالو ؤ چې
د هغه زوی حضرت اسحاق پیدا شو. ۶ ساره ووېل: >خدای پاک ماته
خوشالي او خندا راکړې ده او هرڅوک چې دا خبره واوري نو زما سره به
وخاندي.> ۷ هغې ووېل: >هیچا فکر نه کاوه چې زه به د دې لایقه
شم چې حضرت ابراهیم ته اولاد وزېږوم. خو سره له دې چې حضرت
ابراهیم زوړ دی ما هغه ته زوی وزېږاوه.>

هاجره او حضرت اسماعیل د کور څخه شړل کیږي

۸ هلک لوی شو او هغه یې د تې څخه بېل کړ. په هماغه ورځ چې
حضرت اسحاق یې د تې څخه بېل کړ، حضرت ابراهیم ډېره لویه مېلمستیا
جوړه کړه. ۹ مګر ساره ولیدل چې د مصرۍ هاجرې زوی په حضرت
اسحاق باندې ملنډې وهي ۱۰ نو هغې حضرت ابراهیم ته ووېل: >دغه
وینځه او د هغې زوی وشړه، دا ځکه چې د دې وینځې زوی دې زما د
زوی اسحاق سره هیڅکله په میراث کې شریک نه شي.> ۱۱ حضرت
ابراهیم په دې خبرې باندې ډېر خفه شو ځکه چې حضرت اسماعیل هم د
هغه زوی ؤ. ۱۲ مګر خدای پاک حضرت ابراهیم ته وفرمایل: >د دې
هلک او د خپلې وینځې په باره کې مه خفه کېږه، هرڅه چې ساره درته
وایي هغه واوره ځکه چې ستا نسل به د اسحاق څخه حساب شي. ۱۳ زه
به د وینځې د زوی څخه هم یو قوم جوړ کړم، ځکه چې هغه هم ستا اولاد
دی.>

۱۴ حضرت ابراهیم سهار وختي یو څه ډوډۍ او د اوبو ژی واخیستل او
هاجرې ته یې ورکړل او د هغې په اوږو یې کېښودل او هغه یې د خپل زوی
سره رخصت کړه. هغه لاړله او د بئرشبع په دښته کې سرګردانه ګرځېدله.
۱۵ کله چې د ژي اوبه خلاصې شوې، هغې خپل زوی د یو بوټي لاندې
پرېښود ۱۶ او تقریباً د سلو مترو په فاصله د هغه څخه لېرې کېښناستله

او د ځان سره يې وويل: <زه دا نه شم زغملی چې د خپل زوی مرګ
ووينم.> هغه هلته ناسته وه او سلګۍ يې وهلې.

١٧ خدای پاک د هلک ژړا واورېده او د خدای پاک فرښتې د اسمان
څخه په هاجرې باندې غږ وکړ: <ای هاجرې، ولې خفه يې؟ مه وېرېږه،
خدای پاک د هلک ژړا اورېدلې ده. ١٨ پاڅه او هلک پورته کړه او هغه
ته تسلي ورکړه. زه به د هغه د نسل څخه ډېر لوی قوم جوړ کړم.> ١٩
بيا خدای پاک د هغې سترګې پرانيستلې او هغې کوهی وليد. هغه لاړله او د
اوبو ژی يې ډک کړ او په خپل زوی يې وڅښلې. ٢٠ خدای پاک د هلک
سره مل ؤ او هغه غټېده. هغه د فاران په دښته کې اوسېده او يو غشي
ويشتونکی شو. ٢١ څه وخت چې هغه هلته اوسېده، مور يې ورته يوه
مصری ښځه وکړه.

د حضرت ابراهيم او ابي ملک ترمنځ تړون

٢٢ په هغه وخت کې ابي ملک او د هغه د لښکر مشر فيکول حضرت
ابراهيم ته وويل: <په هر کار کې چې ته يې کوې خدای پاک درسره مل
دی! ٢٣ اوس د خدای پاک په حضور کې زما سره قسم وخوره چې زما
سره، زما د اولادونو او زما د نسل سره به ټګي نه کوې. لکه څنګه چې زه
تاته وفادار وم نو وعده وکړه چې ته به هم زما سره او د دې هېواد سره چې
په کې اوسېږې وفادار اوسې.>

٢٤ حضرت ابراهيم وفرمايل: <زه وعده کوم.>

٢٥ حضرت ابراهيم ابي ملک ته د هغه کوهي په باره کې چې د هغه
نوکرانو د ده څخه په زور اخيستی ؤ ګيله وکړه. ٢٦ ابي ملک وويل: <زه
نه پوهېږم چې دا کار چا کړی دی. تا ماته په دې هکله څه نه دي ويلي او
دا اول ځل دی چې زه دا خبره اورم.> ٢٧ نو حضرت ابراهيم څو پسونه

او غوايان ابي ملک ته ورکړل او دواړو يو د بله سره يو تړون وکړ. ٢٨ حضرت ابراهيم د خپلې رمې څخه اووه مېږې بېلې کړې. ٢٩ ابي ملک د حضرت ابراهيم څخه پوښتنه وکړه: <د څه دپاره دې دا اووه مېږې بېلې کړې؟>

٣٠ حضرت ابراهيم ځواب ورکړ: <دا اووه مېږې قبولې کړه. په دې کار سره به ته شاهد يې چې دا کوهی ما کيندلی دی.> ٣١ په دې سبب هغه ځای د بئرشبع په نوم ياد شو، چې هغو دواړو هلته يو د بل سره يو تړون کړی ؤ.

٣٢ په بئرشبع کې د تړون جوړولو څخه وروسته ابي ملک او د هغه د لښکر مشر فيکول بېرته د فلسطينيانو هېواد ته راستانه شول. ٣٣ حضرت ابراهيم په بئرشبع کې د غز ونه وکرله او هلته يې ښښتن يعني ابدي خدای ته عبادت وکړ. ٣٤ حضرت ابراهيم د فلسطينيانو په هېواد کې د اوږدې مودې دپاره پاتې شو.

خدای پاک حضرت ابراهيم ته امر کوي چې حضرت اسحاق قرباني کړي

٢٢ ١ څه موده وروسته خدای پاک په حضرت ابراهيم باندې ازماينښت وکړ او هغه ته يې وفرمايل: <ای ابراهيمه!> او حضرت ابراهيم ځواب ورکړ: <هو، زه حاضر يم!>

٢ خدای پاک وفرمايل: <خپل زوی اسحاق چې ستا يوازينی زوی دی او په تا باندې ډېر ګران دی واخله او د موريا سيمې ته لاړ شه او هغه په هغه غره باندې چې زه يې درته ښايم زما دپاره د سوزېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړه.>

٣ حضرت ابراهیم سهار وختي پاځېد، د سوزېدونکي نذراني دپاره يې لرګي مات کړل او هغه يې په خره باندې بار کړل. خپل دوه نوکران او خپل زوی حضرت اسحاق يې د ځان سره واخیستل او هغه ځای ته روان شول چې خدای پاک ورته فرمايلي وو. ٤ په دریمه ورځ حضرت ابراهیم هغه ځای د لیرې څخه ولید. ٥ بیا هغه خپلو نوکرانو ته وفرمایل: <تاسو دلته د خره سره پاتې شئ، زه او هلک به هلته سره لاړ شو. مونږ به هلته عبادت وکړو او بېرته به بیا تاسو ته راشو.>

٦ حضرت ابراهیم د قربانۍ لرګي خپل زوی ته په اوږو باندې کېښودل او خپله يې چاقو او اور واخیستل او دواړه یوځای سره روان شول. ٧ حضرت اسحاق خپل پلار ته وویل: <ای پلاره!>

هغه ځواب ورکړ: <وایه زما زویه!>

هغه وویل: <زه پوهېږم چې ستا سره اور او لرګي شته، مګر د سوزېدونکي نذراني دپاره وری چېرته دی؟>

٨ حضرت ابراهیم ځواب ورکړ: <ای زما زویه، خدای پاک به په خپله د سوزېدونکي نذراني دپاره وری پیدا کړي.> او دواړه یوځای سره روان شول.

٩ کله چې هغه ځای ته چې خدای پاک ورته فرمايلي وو ورسېدل، حضرت ابراهیم هلته د قربانۍ ځای جوړ کړ او په هغه باندې يې لرګي په ترتیب سره کېښودل. هغه خپل زوی حضرت اسحاق وتاړه او د لرګیو د پاسه يې کېښود. ١٠ بیا هغه چاقو راواخیست چې خپل زوی حلال کړي. ١١ مګر د څښتن فرښتې د اسمان څخه هغه ته غږ وکړ: <ای ابراهیمه، ای ابراهیمه!>

هغه ځواب ورکړ: <زه حاضر یم.>

۱۲ هغه وفرمایل: <هلک ژوبل نه کړې او په هغه باندې هيڅ ونه کړې! زه اوس پوه شوم چې ته د خدای پاک څخه وېرېږې، ځکه چې خپل يوازينی زوی دې زما څخه دريغ نه کړ.>

۱۳ حضرت ابراهيم سترګې پورته کړې او وېې ليدل چې شاته يې يو ګډ دی چې ښکرونه يې په بوټې کې نښتي وو. حضرت ابراهيم ورغی، هغه يې راونيوه او د خپل زوی په ځای يې د سوزېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړ. ۱۴ او حضرت ابراهيم دغه ځای د څښتن به يې برابروي په نوم ياد کړ او حتیٰ تر نن ورځې پورې داسې ويل کيږي: <هغه به د څښتن په غره کې تيار شي.>

۱۵ د څښتن فرښتې د دوهم ځل دپاره د اسمان څخه په حضرت ابراهيم باندې غږ وکړ ۱۶ او وېې فرمايل: <څښتن داسې وايي: په دې خاطر چې تا دا کار وکړ او خپل يوازينی زوی دې زما څخه دريغ نه کړ، زه په خپل ذات باندې قسم خورم، ۱۷ زه به تاته برکت درکړم او ستا نسل به لکه د اسمان د ستورو او هغو شګو په شان چې د درياب په غاړه پرتې وي زيات کړم. هغوی به خپلو دښمنانو ته ماتې ورکړي او د هغوی ښارونه به ونيسي. ۱۸ د ځمکې ټول قومونه به ستا د اولادې په وسيله برکت ومومي، ځکه چې تا زما حکم منلی دی.> ۱۹ نو حضرت ابراهيم بېرته خپلو نوکرانو ته راستون شو او هغوی ټول يوځای بئرشبع ته لاړل او حضرت ابراهيم په بئرشبع کې پاتې شو.

د ناحور اولاده

۲۰ څه موده وروسته حضرت ابراهيم خبر شو چې د ده د ورور ناحور ښځه ملکه هم مور شوه او زامن يې زېږولي دي: ۲۱ د هغه اولنی اولاد عوص، د هغه ورور بوز، قموئيل د ارام پلار، ۲۲ کاسد، حزو، فلداش، يدلاف او بتوئيل. ۲۳ د بتوئيل څخه ربکا پيدا شوه. ملکې د حضرت

ابراهیم ورور ناحور ته دا اته زامن وزیږول. ۲۴ رئومه د ناحور وینځې هم
طابح، جاحم، تاحش او معکه وزیږول.

د ساره مړینه

۲۳

۱ ساره یوسلو اووه ویشت کاله ژوندۍ وه. ۲ هغه په قریه
اربع (حبرون) کې چې د کنعان په هېواد کې دی مړه شوه او حضرت ابراهیم
د ساره دپاره غمجن شو او په هغې پسې یې وژړل.

۳ بیا حضرت ابراهیم د خپلې ښځې د مړي له څنګه پاڅېده او حیتیانو
ته ورغی او ویې فرمایل: ۴ <زه دلته ستاسو په منځ کې پردی او مسافر
یم. یو څه ځمکه په ما باندې خرڅه کړئ ترڅو خپله ښځه په کې ښخه
کړم.>

۵ هغوی ځواب ورکړ: ۶ <باداره، زمونږ خبره واوره. مونږ تاته د یو
قوي مشر په سترګه ګورو. زمونږ په ډېرو ښو قبرونو کې خپل مړی ښخ کړه.
مونږ هر یو به خوشاله شو چې تاته د قبر دپاره ځای درکړو ترڅو خپله
ښځه په کې ښخه کړې.>

۷ نو حضرت ابراهیم پاڅېد او د احترام په خاطر یې هغوی ته خپل سر
ټیټ کړ ۸ او ورته ویې فرمایل: <که ستاسو خوښه وي پرېږدئ چې
خپل مړی ښخ کړم. تاسو زما په خاطر د صوحار د زوی عفرون څخه
وغواړئ ۹ چې د مکفیلې سمڅه چې د هغه جایداد دی او د هغه د پټي
سرته پرته ده، په پوره بیه په ما باندې خرڅه کړي. دا به ستاسو په منځ کې
زمونږ هدیره وي.>

۱۰ عفرون په خپله د نورو حیتیانو سره د ښار په دروازه کې د غونډې په
ځای کې ناست ؤ. هغه حضرت ابراهیم ته د ټولو حیتیانو په مخکې چې

هلته حاضر وو ځواب ورکړ، ١١ هغه وويل: <نه، زما باداره! زما خبره
واوره. زه دا پټی او هغه سمڅه چې په هغه کې ده د خپل قوم په مخکې تاته
درکوم، خپل مړی دې په کې ښخ کړه.>

١٢ حضرت ابراهيم يو ځل بيا د حيتيانو په وړاندې د احترام سر ټيټ کړ.
١٣ هغه د ټولو په مخکې عفرون ته وفرمايل: <زما خبره واوره. که
چېرې ستا رضا وي زه به د پټي بيه تاته درکړم. دا زما له خوا قبوله کړه
ترڅو خپل مړی هلته ښخ کړم.>

١٤ عفرون ځواب ورکړ: ١٥ <ای زما باداره، زما خبره واوره. د دې
ځمکې بيه څلورسوه مثقاله سپين زر دي، خو دا زما او ستا ترمنځ هيڅ شی
نه دی. خپل مړی دې په کې ښخ کړه.> ١٦ نو حضرت ابراهيم د عفرون
خبره قبوله کړه او هغه بيه چې عفرون د حيتيانو په مخکې ټاکلې وه، يعني
څلورسوه مثقاله سپين زر عفرون ته وتلل. دا د هغه وزن سره سم وو چې په
هغه وخت کې يې د سوداګرانو په منځ کې رواج درلود.

١٧ په دې ډول د عفرون جايداد چې په مکفيله کې د ممري په لمرخاته
کې ؤ هغه د حضرت ابراهيم شو. په هغه کې پټی او هغه سمڅه چې په هغه
پټي کې وه او د هغې ځمکې شاوخوا ټولې ونې شاملې وې. ١٨ دا ځمکه
د ټولو حيتيانو په مخکې چې په هغې غونډې کې حاضر وو د حضرت
ابراهيم د جايداد په توګه وپېژندل شوه.

١٩ نو حضرت ابراهيم خپله ښځه ساره ممري ته نژدې چې په حبرون کې
ده د مکفيله په سمڅه کې د کنعان په خاوره کې ښخه کړه. ٢٠ نو هغه پټی
او سمڅه چې په هغې کې وه د حيتيانو له خوا په حضرت ابراهيم باندې د
هديرې لپاره په قباله ورکړای شول.

د حضرت اسحاق دپاره ښځه

۲۴

۱ حضرت ابراهيم ډېر زوړ شوى ؤ او څښتن هغه ته په هر کار
کې برکت ورکاوه. ۲ حضرت ابراهيم خپل ناظر ته چې د هغه په کورنى
کې د هرڅه واکدار ؤ وفرمايل: <خپل لاس دې زما د ورون لاندې کېږده.
۳ په دې ډول زه تاته د څښتن يعنې د اسمان او ځمکې د خداى په نوم
قسم درکوم چې زما زوى ته به په دې ځاى يعنې د کنعان په خلکو کې
ښځه نه کوې، ۴ بلکه زما وطن او زما خپلو خپلوانو ته لاړ شه او هلته
زما زوى اسحاق ته ښځه وکړه.>

۵ ناظر پوښتنه وکړه: <که چېرې نجلى ونه غواړي چې خپل کور
پرېږدي او زما سره دې وطن ته راشي نو بيا به څنګه کيږي؟ آيا ستا زوى
بېرته هغه وطن ته بوځم چې ته ورڅخه راوتلى يې؟>

۶ حضرت ابراهيم ځواب ورکړ: <پام کوه چې زما زوى به بېرته هلته نه
بيايې. ۷ څښتن د اسمان خداى زه د خپل پلار د کور او اصلي وطن
څخه راوويستلم او زما سره يې کلکه وعده وکړه چې دا وطن به ستا اولادې
ته ورکوم. هغه به خپله فرښته ستا څخه مخکې ولېږي ترڅو ته وکولى شې
چې په هغه ځاى کې زما زوى ته ښځه وکړې. ۸ که چېرې هغه نجلى په
دې رضا نه شي چې ستا سره راشي، نو ته به د هغه لوظ څخه چې زما سره
دې کړى دى خلاص يې. خو په هيڅ حالت کې به زما زوى هلته نه
وروليې.> ۹ نو ناظر خپل لاس د خپل بادار د ورون لاندې کېښود او
قسم يې وخوړ چې څه چې حضرت ابراهيم د هغه څخه غواړي هغه به
وکړي.

۱۰ ناظر د خپل بادار له اوښانو څخه لس اوښان او هر ډول ښه شيان د
ځان سره واخيستل او د بين النهرين شمال ته هغه ښار ته لاړ چې ناحور په
کې اوسيده. ۱۱ هغه مازديګر، يعنې څه وخت چې ښځې د اوبو د راوړلو

دپاره راوتلې هلته ورسېد او خپل اوښان يې د ښار څخه بيرون د کوهي په
غاړه ګونډه کړل. ۱۲ بيا هغه دعا وکړه: <ای ښتنته، زما د بادار ابراهيم
خدايه! نن ما کامياب کړه او زما د بادار ابراهيم سره خپله وعده پوره کړه.
۱۳ دا دی زه دلته د کوهي په څنګ کې ولاړ يم، د ښار انجونې د اوبو
وړلو دپاره راځي. ۱۴ نو داسې دې وشي چې کله زه هغې نجلۍ ته ووايم
چې خپل منګی راکوز کړه چې اوبه وڅښم او هغه ووايي: وڅښه او ستا
اوښانو ته به هم اوبه ورکړم، نو دا دې هماغه نجلۍ وي چې د خپل
خدمتګار اسحاق دپاره دې انتخاب کړې ده. نو که چېرې داسې وشول، زه
به پوه شم چې تا هغه وعده پوره کړې ده چې زما د بادار سره دې کړې
وه.>

۱۵ د هغه دعا لا خلاصه شوې نه وه چې ربکا راورسېدله او د اوبو منګی
يې په اوږو باندې ايښی ؤ. هغه د بتوئيل لور وه او بتوئيل د ملکه زوی ؤ او
ملکه د حضرت ابراهيم د ورور ناحور ښځه وه. ۱۶ هغه يوه ډېره ښکلې
نجلۍ وه او پېغله وه. هغه کوهي ته ورښکته شوه، خپل منګی يې د اوبو
څخه ډک کړ او بېرته راپورته شوه. ۱۷ ناظر د هغې د ليدلو دپاره په منډه
ورغی او ويې ويل: <مهرباني وکړه ستا د منګي څخه لږې اوبه ماته
راکړه.>

۱۸ هغې وويل: <ای زما باداره، وڅښه.> نو ژر يې خپل منګی له اوږو
څخه راښکته کړ او هغه ته يې اوبه ورکړې چې ويې څښي. ۱۹ کله چې
هغه اوبه وڅښلې، هغې وويل: <زه به ستا د اوښانو دپاره هم اوبه راوباسم
ترڅو هغوی هم په اوبو ماړه شي.> ۲۰ هغې ژر خپل منګی په اخور کې
خالي کړ او بېرته په منډه د اوبو ويستلو دپاره کوهي ته لاړه او د ټولو
اوښانو دپاره يې اوبه راوويستلې. ۲۱ سړي په خاموشۍ سره هغې ته کتل
چې په دې پوه شي چې ښتنتن د ده سفر بريالی کړی دی او که نه.

۲۲ کله چې هغې نجلۍ خپل کار خلاص کړ نو هغه سړي د سرو زرو يو

قيمتي پېزوان راواخيست او هغې ته يې په پوزه کړ او همدارنګه دوه د سرو
زرو غټې کړۍ ګانې يې راواخيستلې او هغې ته يې په لاس کړلې. ۲۳ بيا
هغه پوښتنه وکړه: <ماته ووايه چې ته د چا لور يې؟ آيا ستا د پلار په کور
کې زمونږ دپاره کوم ځاى شته چې شپه په کې تېره کړو؟>

۲۴ هغې ځواب ورکړ: <زه د بتوئيل لور او د ناحور او ملکې لمسى يم.>
۲۵ هغې زياته کړه: <زمونږ سره بوس او واښه پرېمانه دي او د شپې د
تېرولو دپاره ځاى هم شته.>

۲۶ بيا هغه سړى په سجده پرېوت او د څښتن عبادت يې وکړ، ۲۷ ويې
ويل: <ثناه دې وي څښتن ته، زما د بادار ابراهيم خداى ته چې هغه وعده
يې پوره کړه چې زما د بادار سره يې کړې وه. څښتن ماته په دې سفر کې د
خپل بادار د خپلوانو کور ته لارښودنه وکړه.>

۲۸ هغه پېغله په منډه خپل کور ته لاړه او خپلې کورنۍ ته يې ټوله قصه
وکړه. ۲۹ نو د ربکا يو ورور ؤ چې لابان نومېده. لابان په منډه دباندې
ووت او د حضرت ابراهيم د ناظر پسې کوهي ته ورغى. ۳۰ لابان د خپلې
خور ربکا په پوزه پېزوان او په لاسونو باندې کړۍ ګانې وليدلې او د هغې
څخه يې هغه خبرې واورېدلې چې هغه سړي ورته کړې وې. نو دى ورغى
او ويې ليدل چې د حضرت ابراهيم ناظر د کوهي په غاړه د اوښانو سره
ولاړ دى. ۳۱ هغه وويل: <زما سره کور ته راشه. ته داسې سړى يې چې
څښتن درته برکت درکړى دى. ولې بيرون ولاړ يې؟ ما ستا دپاره په خپل
کور کې کوټه او ستا د اوښانو دپاره ځاى تيار کړى دى.>

۳۲ نو هغه سړى کور ته ننوت او هغوى د اوښانو څخه بارونه راښکته
کړل او اوښانو ته يې بوس او واښه ورکړل. بيا لابان د حضرت ابراهيم ناظر
او د هغه نفرو ته اوبه راوړلې چې خپلې پښې ومينځي. ۳۳ بيا د ناظر په
مخکې ډوډۍ کېښودله شوه، مګر هغه وويل: <تر هغې پورې به زه ډوډۍ

ونه خورم ترخو مې خپله خبره نه وي کړې.>

لابان وویل: <نو بیا وواىه.>

۳۴ نو ویې ویل: <زه د حضرت ابراهیم ناظر یم. ۳۵ څښتن زما بادار
ته زیات برکت ورکړی دی او هغه شتمن شوی دی او هغه ته یې د پسونو او
وزو رمې، د غوایانو او خرو پادې، سپین زر، سره زر، غلامان، وینځې او
اوښان ورکړي دي. ۳۶ زما د بادار د ښځې ساره څخه په زوړ عمر کې
زوی پیدا شو او هرڅه چې زما بادار درلودل هغه ته یې ورکړل. ۳۷ زما
بادار ماته قسم راکړ او ویې فرمایل: زما زوی ته به د کنعانیانو د لورګانو
څخه چې زه د هغو په منځ کې اوسېږم ښځه نه کوې. ۳۸ بلکه زما د پلار
کورنۍ او زما خپلې قبیلې ته لاړ شه او زما زوی ته ښځه وکړه. ۳۹ بیا ما
د خپل بادار څخه پوښتنه وکړه: که چېرې نجلۍ زما سره رانه شي نو بیا څه
وکړم؟ ۴۰ هغه ځواب راکړ: هغه څښتن چې زه یې پیروي کوم هغه به
خپله فرښته ستا سره ولېږي او ستا سفر به بریالی کړي ترڅو ته وکولی شې
چې زما زوی ته زما د خپلې قبیلې او زما د پلار د کورنۍ څخه ښځه
وکړې. ۴۱ کله چې ته زما قبیلې ته ورشې نو زما د قسم څخه به خلاص
شې: حتیٰ که هغوی تاته د نجلۍ د ورکولو څخه انکار هم وکړي، ته به زما
د قسم څخه خلاص یې.

۴۲ کله چې نن زه کوهي ته راغلم، ما وویل: ای څښتنه، زما د بادار
ابراهیم خدایه! که ستا رضا وي ماته په دې سفر کې چې راغلی یم برى
راکړه. ۴۳ دا دی زه دلته د دې کوهي په غاړه ولاړ یم. نو داسې دې وشي
چې کومه نجلۍ چې د اوبو د وړلو دپاره راځي، نو زه به د هغې څخه
وغواړم چې د خپل منګي څخه ماته لږې اوبه راکړي. ۴۴ که چېرې هغه
راته ووايي چې وڅښه او زه به ستا د اوښانو دپاره هم اوبه راوباسم، نو دا
دې هماغه نجلۍ وي چې څښتن زما د بادار د زوی دپاره انتخاب کړې ده.
۴۵ مخکې له دې چې زما دعا خلاصه شي، ربکا د خپل منګي سره چې

په اوږو يې ايښې ؤ راغله. هغه کوهي ته ښکته شوه او اوبه يې راوويستلې
او ما هغې ته وويل: لږې اوبه راکړه چې زه يې وڅښم. ۴۶ هغې ژر خپل
منګی د اوږو څخه راښکته کړ او ويې ويل: وڅښه. زه به ستا اوښانو ته هم
اوبه ورکړم، نو بيا ما وڅښلې او هغې اوښانو ته هم اوبه ورکړې. ۴۷ د
هغې څخه مې پوښتنه وکړه: ته د چا لور يې؟ نو هغې وويل، زه د بتوئيل لور
يم او د ناحور او ملکه لمسۍ يم. نو د هغې په پوزه کې مې پېزوان واچاوه او
په لاسونو کې مې ورته کړې ګانې واچولې. ۴۸ ما سجده وکړه او د څښتن
عبادت مې وکړ او د خپل بادار ابراهيم څښتن خدای مې وستايه چې ماته
يې سمه لاره وښودله چې د خپل بادار د ورور لمسۍ د هغه زوی ته وکړم.
۴۹ نو اوس که چېرې زما د بادار سره وفاداري او مهرباني کوې هم راته
ووايه او که نه يې کوې هم ماته ووايه ترڅو زه پرېکړه وکړم چې بل چېرته
لاړ شم.>

۵۰ لابان او بتوئيل ځواب ورکړ: <څرنګه چې دا خبره د څښتن له طرفه
ده مونږ په دې هکله پرېکړه نه شو کولی. ۵۱ دا دی ربکا حاضره ده هغه
درسره واخله او ځه. لکه څنګه چې څښتن په خپله فرمايلي دي، هغه دې
ستا د بادار د زوی ښځه شي.> ۵۲ څنګه چې د حضرت ابراهيم ناظر دا
خبره واورېدله نو سجده يې وکړه او د څښتن عبادت يې وکړ. ۵۳ بيا ناظر
کالي، د سپينو زرو او سرو زرو ګاڼې راوويستل او ربکا ته يې ورکړل او د
هغې ورور او مور ته يې هم قيمتي سوغاتونه ورکړل.

۵۴ بيا د حضرت ابراهيم ناظر او د هغه نفرو وخوړل او وڅښل او شپه يې
هلته تېره کړه. کله چې هغوی سهار پاڅېدل، ناظر وويل: <ما بېرته خپل
بادار ته رخصت کړئ.>

۵۵ مګر د ربکا ورور او مور وويل: <نجلۍ دې يوه هفته يا لس ورځې
زمونږ سره پاتې شي، بيا تاسو کولی شئ چې لاړ شئ.>

۵۶ خو هغه وویل: <موږ مه ایساروئ. څښتن زما سفر بریالی کړی دی،
پرېږدئ چې بېرته خپل بادار ته لاړ شم.>

۵۷ هغوی وویل: <راځئ چې نجلۍ راوغواړو او په دې باره کې د هغې
څخه پوښتنه وکړو.>
۵۸ نو هغوی ربکا راوغوښتله او پوښتنه یې ورڅخه
وکړه: <آیا د دې سړي سره ځې؟>

هغې وویل: <هو، ځم.>

۵۹ نو هغوی خپله خور ربکا او د هغې زړه نوکره د حضرت ابراهیم د
ناظر او د هغه د نفرو سره ولېږلې.
۶۰ هغوی د ربکا دپاره برکت وغوښت
او ورته یې وویل:

<ای زموږ خورې! ته دې د میلیونونو اولادونو مور شې

ستا اولاده دې د خپلو دښمنانو ښارونه فتح کړي>

۶۱ بیا ربکا او د هغې وینځې تیارې شوې او په اوښانو باندې سپرې
شوې او د سړي سره روانې شوې. نو ناظر ربکا د ځان سره واخیستله او
لاړ.

۶۲ په دې وخت کې حضرت اسحاق د بئرلحي رئي څخه راغلی ؤ او د
کنعان په جنوب کې اوسېده.
۶۳ یو ماښام حضرت اسحاق په پټیو کې
چکر واهه. څنګه چې هغه خپلې سترګې پورته کړې ویې لیدل چې اوښان
راروان دي.
۶۴ ربکا هم خپلې سترګې پورته کړې او حضرت اسحاق یې
ولید، نو د اوښ څخه راکوزه شوه
۶۵ او د ناظر څخه یې پوښتنه وکړه:
<هغه سړی څوک دی چې په پټي کې زموږ مخې ته راروان دی؟>

ناظر ځواب ورکړ: <هغه زما بادار دی.> نو هغې خپل ټادر راواخیست او

خپل ځان يې ورباندې پټ کړ.

٦٦ کوم کارونه چې ناظر کړي وو هغه ټول يې حضرت اسحاق ته بيان کړل. ٦٧ حضرت اسحاق ربکا د خپلې مور ساره خېمې ته راوستله او د هغې سره يې واده وکړ. نو ربکا د هغه ښځه شوه او د هغې سره يې مينه کوله او حضرت اسحاق د خپلې مور د مړينې څخه پس تسلي وموندله.

د حضرت ابراهيم نور اولادونه

(اول تواريخ ۱: ۳۲ – ۳۳)

۲۵ ۱ حضرت ابراهيم بله ښځه وکړه چې نوم يې قطوره ؤ. ۲ د هغې څخه د حضرت ابراهيم زامن زمران، يقشان، مدان، مديان، يشباق او شوعه پيدا شول. ۳ يقشان د شبا او ددان پلار ؤ او اشوريم، لطوشيم او لئوميم د ددان اولاده وه. ۴ عيفه، عيفر، حنوک، ابيداع او الداعه د مديان زامن وو. دا ټول د قطورې اولاده وه.

۵ حضرت ابراهيم خپله ټوله شتمني حضرت اسحاق ته پرېښودله. ۶ مګر هغه لا ژوندی ؤ چې د خپلو وينځو زامنو ته يې سوغاتونه ورکړل او هغوی يې د خپل زوی حضرت اسحاق څخه د مشرق خواته لېرې ولېږل.

د حضرت ابراهيم وفات کېدل

۷ حضرت ابراهيم پوره يوسلو پنځه اويا کاله ژوند وکړ. ۸ هغه په پاخه عمر کې وفات شو او د خپلو نيکونو سره يوځای شو. ۹ د هغه زامنو حضرت اسحاق او حضرت اسماعيل هغه ممرې ته نژدې د حيتي صوحار د زوی عفرون په پټي کې د مکفيله په سمڅه کې ښخ کړ. ۱۰ دا هغه پټی ؤ چې حضرت ابراهيم د حيتيانو څخه په بيه اخيستی ؤ. حضرت ابراهيم او د هغه ښځه ساره دواړه په هغه کې ښخ کړای شول. ۱۱ د

حضرت ابراهیم د وفات څخه وروسته خدای پاک د هغه زوی حضرت
اسحاق ته برکت ورکړ او حضرت اسحاق بئرلحي رئي ته نژدې اوسېده.

د حضرت اسماعیل اولاده

(اول تواریخ ۱: ۲۸ – ۳۱)

۱۲ دا د حضرت ابراهیم د زوی حضرت اسماعیل اولاده ده. دا هغه
اسماعیل ؤ چې د ساره د مصرۍ وینځې هاجرې څخه پیدا شوی ؤ. ۱۳ د
حضرت اسماعیل د زامنو نومونه د هغوی د زېږېدو د ترتیب له مخې چې په
لست کې لیکل شوي دي دا دي: د حضرت اسماعیل مشر زوی نبایوت،
قیدار، ادبیل، مبسام، ۱۴ مشماع، دومه، مسا، ۱۵ حداد، تیما، یطور،
نافیش او قدمه. ۱۶ دا د حضرت اسماعیل زامن وو او دا د دولسو قبیلو د
مشرانو نومونه وو چې د هغوی د کلیو او کمپونو په مطابق وو. ۱۷
حضرت اسماعیل پوره د یوسلو اووه دېرشو کالو په عمر وفات شو او د
خپلو نیکونو سره یوځای شو. ۱۸ د هغه اولاده د شور او حویلې ترمنځ
سیمه کې اوسېدله چې د مصر پولې ته نژدې د آشور په لاره پرته ده. هغوی
د خپلو ټولو ورونو سره په دښمنۍ کې ژوند کاوه.

حضرت یعقوب او عیسو

۱۹ دا د حضرت ابراهیم د زوی حضرت اسحاق اولاده ده: د حضرت
ابراهیم څخه حضرت اسحاق پیدا شو. ۲۰ حضرت اسحاق د څلوېښتو
کالو په عمر ؤ چې د ربکا سره یې واده وکړ. هغه د ارامي بتوئیل لور وه چې
د بین النهرین څخه ؤ او د لابان خور وه. ۲۱ حضرت اسحاق د خپلې
ښځې په خاطر چې شنډه وه څښتن ته دعا وکړه. څښتن د هغه دعا قبوله
کړه او د هغه ښځه ربکا امیدواره شوه. ۲۲ مخکې له دې چې ربکا اولاد
وزېږوي هغه پوه شوه چې هغه به غبرګوني وزېږوي، ځکه چې هغې دا
احساس کړه چې هغوی د مور په نس کې یو د بل سره جګړه کوي. هغې

وویل: <زما سره ولې داسې کيږي؟> نو هغې د ښبنتن څخه پوښتنه وکړه.

٢٣ ښبنتن هغې ته وفرمايل:

<ستا د دوارو زامنو څخه

به دوه رقيب قومونه جوړ شي

په هغو دوارو کې به کشر قوي وي

او مشر به د هغه غلام وي>

٢۴ کله چې د هغې د اولاد د زيږولو وخت راورسيد، د هغې څخه
غبرګوني پيدا شول. ٢۵ اولنی زوی چې پيدا شو هغه سور ؤ او د هغه ټول
بدن لکه د ببرې چېنې په شان ؤ، نو د هغه نوم يې عيسو کېښود. ٢۶ د
هغه څخه وروسته د هغه ورور پيدا شو او هغه د عيسو پونده په خپل لاس
کې کلکه نيولې وه، نو ځکه د هغه نوم يعقوب شو. حضرت اسحاق د شپېتو
کالو په عمر ؤ چې دوی پيدا شول.

عيسو خپل د مشرتوب حقونه خرڅوي

٢٧ هلکان لوی شول. عيسو يو ماهر ښکاري او داسې سړی ؤ چې صحرا
يې خوښيدله، خو حضرت يعقوب يو ارام سړی ؤ او د کور څخه به نه
ووت. ٢٨ حضرت اسحاق د عيسو سره مينه کوله ځکه چې هغه د هغو
حيواناتو غوښه خوړله چې عيسو ښکار کول. مګر ربکا د حضرت يعقوب
سره مينه کوله.

٢٩ يوه ورځ حضرت يعقوب د قورمې په پخولو بوخت ؤ. عيسو د
ښکار څخه راغی او ډېر وږی ؤ ٣٠ او حضرت يعقوب ته يې وويل: <زه

د لوبړي له لاسه مړ کېږم، د دې لوبيا له قورمې څخه لږه راکړه!> (په دې
خاطر يې په هغه باندې د ادوم نوم هم کېښود.)

۳۱ حضرت يعقوب ځواب ورکړ: <اول په ما باندې خپل د مشرتوب حق
خرخ کړه.>

۳۲ عيسو وويل: <ګوره، زه مړ کېږم. دا مشرتوب ماته څه ګټه رسوي؟>

۳۳ مګر حضرت يعقوب وفرمايل: <اول ماته قسم وخوره>، نو هغه قسم
وخوړ او خپل د مشرتوب حق يې په حضرت يعقوب باندې خرخ کړ. ۳۴
بيا حضرت يعقوب عيسو ته لږه ډوډۍ او قورمه ورکړه. هغه خوراک او
څښاک وکړ، پاڅېده او لاړ. نو عيسو د خپل مشرتوب حق ته په سپکه
سترګه وکتل.

حضرت اسحاق او ابي ملک

۲۶ ۱ په هغه وطن کې برسېره په هغې قحطۍ باندې چې پخوا د
حضرت ابراهيم په وخت کې راغلې وه بله قحطي هم راغله. حضرت اسحاق
د فلسطينيانو پادشاه ابي ملک ته چې په جرار کې ؤ ورغی. ۲ څښتن
حضرت اسحاق ته ښکاره شو او ويې فرمايل: <مصر ته مه ځه. په همدې
وطن کې په هغه ځای کې چې زه يې درته وايم اوسېږه. ۳ همدلته
اوسېږه. زه به ستا سره مل يم او تاته به برکت درکړم. زه به تاته او ستا
اولادې ته دا ټوله سيمه درکړم او په هغې وعدې باندې به ټينګ ولاړ يم
چې ستا د پلار ابراهيم سره مې کړې وه. ۴ ستا اولاده به د اسمان د
ستورو په شان زياته کړم او هغوی ته به دا ټوله سيمه ورکړم. ستا د اولادې
په وسيله به د ځمکې په مخ ټول قومونه برکت ومومي، ۵ ځکه چې
ابراهيم زما اطاعت کړی دی او زما په ټولو حکمونو او قوانينو باندې يې

عمل کړی دی.>

٦ نو حضرت اسحاق په جرار کې پاتې شو. ٧ کله چې د هغه ځای
خلکو د حضرت اسحاق څخه د ربکا په باره کې پوښتنه وکړه، هغه
وفرمايل: <هغه زما خور ده.> ځکه هغه وېرېده داسې ووايي چې هغه زما
ښځه ده. هغه فکر کاوه چې د هغه ځای خلک به هغه د ربکا په خاطر
ووژني، ځکه چې هغه ډېره ښکلې وه. ٨ څرنګه چې حضرت اسحاق
هلته زيات وخت تېر کړ، ابي ملک د فلسطينيانو پادشاه د کړکۍ څخه لاندې
وکتل او ويې ليدل چې حضرت اسحاق خپله ښځه ربکا په غېږ کې نيولې وه
او هغه يې ښکلوله. ٩ نو ابي ملک حضرت اسحاق راوغوښت او ورته
ويې ويل: <هغه په رښتيا سره ستا ښځه ده! نو ولې دې ووېل چې هغه ستا
خور ده؟>

حضرت اسحاق ځواب ورکړ: <ما فکر وکړ چې کېدای شي د هغې په خاطر
ووژل شم.>

١٠ ابي ملک ووېل: <دا څه دې زمونږ سره وکړل؟ کېدای شو چې زما د
نفرو څخه کوم يو ستا د ښځې سره څملاستلی وای او مونږ به دې ګناهکار
کړي وای.> ١١ ابي ملک ټولو خلکو ته خبرداری ورکړ: <که هرڅوک د
دې سړي يا دې ښځې سره بده رويه وکړي هغه به ووژل شي.>

١٢ حضرت اسحاق په هغې ځمکې کې فصل وکاره او په هغه کال يې چې
څه کرلي وو د هغې څخه يې يو په سل حاصل واخيست، ځکه چې ښتن
هغه ته برکت ورکړ. ١٣ حضرت اسحاق ورځ په ورځ خوشبخته کېده او
هغه ډېر شتمن سړی شو. ١٤ هغه دومره زياتې رمې، پادې او غلامان
درلودل چې فلسطينيانو ورباندې بخيلي کوله. ١٥ نو هغه ټول کوهيان چې
د هغه د پلار حضرت ابراهيم غلامانو د هغه د پلار په وخت کې کيندلي وو،
فلسطينيانو هغه د خاورو څخه ډک کړل.

١٦ نو بیا ابي ملک حضرت اسحاق ته وویل: <ته زمونږ څخه ډېر قوي
شوی یې، نو زمونږ د وطن څخه لاړ شه.> ١٧ نو حضرت اسحاق له هغه
ځای څخه لاړ او د جرار په دره کې یې خېمې ودرولې او هلته پاتې شو.
١٨ حضرت اسحاق هغه کوهیان چې د هغه د پلار حضرت ابراهیم په
وخت کې کیندل شوي وو او فلسطینیانو هغه د حضرت ابراهیم د وفات
کېدلو څخه وروسته بند کړي وو بېرته وکیندل او هماغه نومونه یې ورباندې
کېښودل چې پلار یې ورباندې ایښي وو.

١٩ د حضرت اسحاق غلامانو په دې دره کې یو کوهی وکینده چې تازه
اوبه یې درلودلې. ٢٠ مګر د جرار شپانو د حضرت اسحاق د شپانو سره
دعوه شروع کړه او ویې ویل: <دا زمونږ اوبه دي!> نو حضرت اسحاق هغه
کوهی د دعوې په نوم یاد کړ.

٢١ د حضرت اسحاق غلامانو بل کوهی وکینده او په هغه باندې یې هم
دعوه وکړه او هغه یې د دښمنۍ په نوم یاد کړ. ٢٢ او له هغه ځای څخه
یې کډه وکړه او بل کوهی یې وکینده مګر په هغه باندې چا دعوه ونه کړه او
هغه یې د پرېمانه ځای په نوم یاد کړ، ویې فرمایل: <اوس څښتن مونږ ته
ځای راکړی دی او په دې خاوره کې به خوشبخته شو.>

٢٣ حضرت اسحاق له هغه ځایه بئرشبع ته لاړ. ٢٤ په هماغه شپه
څښتن هغه ته ښکاره شو او ویې فرمایل: <زه ستا د پلار ابراهیم خدای یم.
مه وېرېږه ځکه چې زه ستا سره مل یم او تاته به برکت درکړم او ستا اولاده
به د خپل خدمتګار ابراهیم په خاطر زیاته کړم.> ٢٥ حضرت اسحاق
هلته د قربانۍ ځای جوړ کړ او د څښتن عبادت یې وکړ. بیا یې په هغه ځای
کې خپلې خېمې ودرولې او د هغه غلامانو هلته یو بل کوهی وکینده.

د حضرت اسحاق او ابي ملک ترمنځ د روغې جوړې تړون

٢٦ يوه ورځ ابي ملک د خپل مشاور احوزات او د خپلو لښکرو د مشر
فيکول سره د جرار څخه د حضرت اسحاق د ليدلو دپاره راغی. ٢٧
حضرت اسحاق د هغوی څخه پوښتنه وکړه: <تاسو خو زما سره دښمني
کوله او زه مو له خپل وطن څخه وشړلم. نو اوس ولې زما د ليدلو دپاره
راغلي يئ؟>

٢٨ هغوی ځواب ورکړ: <مونږ وليدل چې څښتن په رښتيا ستا سره مل
دی نو مونږ وويل چې زمونږ او ستاسو ترمنځ دې داسې يو قوي تړون وي
٢٩ چې مونږ ته زيان راونه رسوئ لکه څنګه چې مونږ تاته زيان نه دی
دررسولی، بلکه ستا سره مو ښه رويه کړې ده او ته مو په سلامتی سره لېږلی
يې. اوس څښتن تاته برکت درکړی دی.> ٣٠ حضرت اسحاق د هغوی
دپاره مېلمستيا تياره کړه او هغوی وخوړل او وڅښل. ٣١ سهار وختي
هغوی پاڅېدل او يو او بل ته يې قسم ورکړ. حضرت اسحاق هغوی رخصت
کړل او په سلامتی سره د هغه څخه لاړل.

٣٢ په هماغه ورځ د حضرت اسحاق غلامان راغلل او هغه ته يې د هغه
کوهي په باره کې خبر ورکړ چې دوی کيندلی ؤ. هغوی وويل: <مونږ اوبه
موندلې.> ٣٣ نو هغه يې د شبع په نوم ياد کړ. تر نن ورځې پورې هغه
ښار د بئرشبع په نوم يادېږي.

د عيسو ښځې

٣٤ کله چې عيسو څلوېښت کلن شو، د بيري حيتي د لور يوديه او د
ايلون حيتي لور بسمې سره يې واده وکړ. ٣٥ هغوی د حضرت اسحاق او
ربکا ژوند تريخ کړ.

حضرت یعقوب د حضرت اسحاق څخه برکت اخلي

۲۷ ۱ کله چې حضرت اسحاق زوړ شو نو د هغه سترګې دومره
کمزورې شوې چې نور یې څه شی نه شو لیدلی. خپل مشر زوی عیسو یې
راوغوښت او هغه ته یې وفرمایل: <ای زما زویه!>

هغه ځواب ورکړ: <څه وایې؟>

۲ حضرت اسحاق وفرمایل: <زه اوس زوړ شوی یم او مرګ ته نژدې
شوی یم. ۳ نو اوس خپله لینده او غشي واخله، صحرا ته لاړ شه او زما
دپاره ښکار وکړه. ۴ زما دپاره داسې خوندور خوراک چې زه یې
خوښوم تیار کړه او ماته یې راوړه چې ویې خورم، ترڅو د خپل مرګ څخه
مخکې تاته برکت درکړم.>

۵ څه وخت چې حضرت اسحاق د خپل زوی عیسو سره خبرې کولې،
ربکا هغه واورېدلې. نو عیسو د ښکار دپاره صحرا ته لاړ. ۶ ربکا خپل
زوی حضرت یعقوب ته وویل: <ګوره، ما واورېدل چې ستا پلار ستا ورور
عیسو ته وویل: ۷ زما دپاره د ښکار غوښه راوړه او خوندور خوراک
ورځخه تیار کړه چې ویې خورم او د خپل مرګ څخه مخکې تاته د څښتن
په حضور کې برکت درکړم. ۸ نو اوس ای زما زویه، په غور سره واوره
او څه چې درته وایم هغه وکړه. ۹ رمې ته ورشه او دوه ډېر ښه سېرلي
راته راوله ترڅو ستا د پلار دپاره داسې خوندور خوراک تیار کړم چې هغه
یې خوښوي. ۱۰ بیا هغه دې پلار ته یوسه چې ویې خوري ترڅو د خپل
مرګ څخه مخکې تاته برکت درکړي.>

۱۱ حضرت یعقوب خپلې مور ربکا ته وویل: <خو زما ورور عیسو ببر
سړی دی او زه ښویه پوستکی لرم. ۱۲ که پلار مې په ما باندې لاس
ووهي نو بیا به څه کیږي؟ دی به پوه شي چې زه هغه غولوم، نو د برکت په

ځای به په ځان باندې لعنت راولم.>

۱۳ مور يې ځواب ورکړ: <ای زما زويه! ستا لعنت دې په ما باندې وي،
ته يوازې هغه څه وکړه چې زه يې درته وايم. لاړ شه او ماته سېرلي
راوله.> ۱۴ نو حضرت يعقوب لاړ او هغه يې خپلې مور ته راوړل او
هغې داسې خوندور خوراک تيار کړ چې د هغه د پلار خوښېده. ۱۵ بيا
ربکا د خپل مشر زوی عيسو ترټولو ښه کالي چې د هغې سره په کور کې
وو راواخيستل او خپل کشر زوی حضرت يعقوب ته يې واغوستل. ۱۶
همدارنګه هغې د سېرلي په پوستکي باندې د هغه لاسونه او د اورمېږ هغه
ځای پټ کړ چې وېښتان يې نه درلودل. ۱۷ هغې هغه خوندور خوراک او
ډوډۍ چې پخه کړې يې وه د خپل زوی حضرت يعقوب په لاس کې
ورکړل.

۱۸ هغه خپل پلار ته ورغی او ويې ويل: <ای زما پلاره!>

هغه ځواب ورکړ: <څه وايې، ای زما زويه؟ ته څوک يې؟>

۱۹ حضرت يعقوب خپل پلار ته وويل: <زه ستا مشر زوی عيسو يم، تا
چې څنګه راته ويلي وو ما هماغسې وکړل. کښېنه او زما د ښکار غوښه
وخوره ترڅو ماته خپل برکت راکړې.>

۲۰ حضرت اسحاق د خپل زوی څخه پوښتنه وکړه: <ای زما زويه،
دومره ژر دې څنګه پيدا کړه؟>

حضرت يعقوب ځواب ورکړ: <ستا ښتن خدای زما سره مرسته وکړه او
هغه مې پيدا کړه.>

۲۱ بيا حضرت اسحاق يعقوب ته وفرمايل: <ای زما زويه، رانژدې شه
چې لاس درباندې ووهم ترڅو پوه شم چې ته رښتيا زما زوی عيسو يې که

نه.> ۲۲ حضرت یعقوب خپل پلار حضرت اسحاق ته ورنژدې شو او
پلار یې په هغه باندې لاس وواهه او ویې فرمایل: <اواز دې د یعقوب د
اواز په شان دی، مګر لاسونه دې د عیسو د لاسونو په شان دي.> ۲۳
حضرت اسحاق هغه ونه پېژانده ځکه چې د هغه لاسونه د عیسو د لاسونو
په شان ببر وو، نو ورنژدې شو چې هغه ته برکت ورکړي. ۲۴ هغه پوښتنه
وکړه: <آیا ته په رښتیا سره زما زوی عیسو یې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه یم.>

۲۵ حضرت اسحاق وفرمایل: <ماته ستا د ښکار غوښه راوړه چې ویې
خورم ترڅو خپل برکت درکړم.> حضرت یعقوب هغه حضرت اسحاق ته
راوړله او هغه وخوړله او یو څه شراب یې هم راوړل او هغه وڅښل. ۲۶
بیا د هغه پلار حضرت اسحاق ورته وفرمایل: <ای زما زویه، رانژدې شه او
ما ښکل کړه.> ۲۷ نو حضرت یعقوب ورنژدې شو او هغه یې ښکل کړ.
نو کله چې حضرت اسحاق د هغه کالي بوی کړل، نو ده ته یې برکت ورکړ
او ویې فرمایل: <زما د زوی خوږ بوی د هغې صحرا د بوی په شان دی
چې څښتن هغې ته برکت ورکړی دی. ۲۸ خدای پاک دې تاته د اسمان
پرخه درکړي او ستا ځمکه دې حاصلخېزه کړي! او پرېمانه غلې دانې او
شراب دې درکړي. ۲۹ قومونه دې ستا غلامان شي او تاته دې د احترام
سر ټیټوي او ته دې په خپلو خپلوانو باندې حکم چلوې او ستا د مور
اولاده دې تاته سر ټیټوي. څوک چې په تا باندې لعنت ووایي، په هغه باندې
دې لعنت وي او څوک چې تاته برکت درکوي، په هغه دې برکت وي.>

عیسو د حضرت اسحاق څخه برکت غواړي

۳۰ سمدستي وروسته له دې چې هغه له برکت ورکولو څخه وزګار شو او
حضرت یعقوب لاړ د حضرت یعقوب ورور عیسو د ښکار څخه راغی. ۳۱
هغه هم خوندور خوراک تیار کړ او خپل پلار ته یې راوړ او ویې ویل: <ای

پلاره، راپاڅېږه او زما د ښکار لږه غوښه وخوره ترڅو ماته برکت راکړې.>

۳۲ حضرت اسحاق د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ته څوک يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه ستا زوی يم، ستا مشر زوی عيسو.>

۳۳ حضرت اسحاق سخت ولړزېده او ويې فرمايل: <نو بيا هغه څوک ؤ چې ښکار يې کړی ؤ او غوښه يې ماته راوړې وه؟ او همدا اوس ستا د راتلو څخه مخکې مې هغه وخوړله او هغه ته مې برکت ورکړ او هغه بېرته نه اخيستل کيږي.>

۳۴ کله چې عيسو د خپل پلار خبرې واورېدلې، هغه په لوړ او سخت اواز سره چيغې ووهلې او خپل پلار ته يې وويل: <ای زما پلاره، ماته هم برکت راکړه.>

۳۵ حضرت اسحاق ځواب ورکړ: <ستا ورور دلته راغی، زه يې وغولولم او ستا برکت يې واخيست.>

۳۶ عيسو وويل: <آيا په هغه باندې يې د يعقوب نوم په حقه نه دی ايښی؟ ځکه چې هغه زه دوه وارې وغولولم. اول يې زما څخه د مشرتوب حق واخيست او اوس يې زما برکت واخيست.> نو هغه پوښتنه وکړه: <آيا ماته دې کوم برکت نه دی ساتلی؟>

۳۷ حضرت اسحاق عيسو ته په ځواب کې وفرمايل: <هغه مې په تا باندې بادار کړی دی او د هغه ټول خپلوان مې د هغه غلامان کړل او هغه ته مې غلې دانې او شراب ورکړي دي. نو ای زويه! اوس زه ستا دپاره څه وکړم؟>

۳۸ عيسو بيا خپل پلار ته وويل: <ای زما پلاره، آيا تا سره يوازې يو

برکت ؤ؟ ماته هم برکت راکړه!> بیا عیسو په لوړ اواز سره وژړل.

٣٩ حضرت اسحاق هغه ته وفرمایل:

<له اسمان څخه به پرخه تاته نه وي

نه به ځمکه حاصلخېزه وي د ستا

٤٠ ژوند به کړې په خپله توره

یې غلام به د خپل ورور

مګر کله چې یاغي شې

د هغه جغ به له خپلې غاړې مات کړې>

حضرت یعقوب لابان ته تښتي

٤١ عیسو د حضرت یعقوب سره د هغه برکت له امله چې پلار یې حضرت یعقوب ته ورکړی ؤ کینه پیدا کړه. هغه د خپل ځان سره وویل: <زما پلار مرګ ته نژدې دی او هغه به مړ شي، بیا به خپل ورور یعقوب ووژنم.>

٤٢ کله چې ربکا د خپل مشر زوی عیسو د پلان څخه خبره شوه، هغې خپل کشر زوی حضرت یعقوب راوغوښت او ورته ویې ویل: <غوږ ونیسه، ستا ورور عیسو پلان لري چې ستا څخه د هغو کارونو بدل واخلي چې تا کړي دي او تا ووژني. ٤٣ نو اوس ای زما زویه، هغه کار وکړه چې زه یې درته وایم. سمدستي حران ته زما ورور لابان ته وتښته. ٤٤ د هغه سره د لږ وخت دپاره پاتې شه ترڅو ستا د ورور قهر سوړ شي ٤٥ او هغه څه چې تا ورسره کړي دي هغه هېر کړي. نو بیا به تاته خبر درولېږم چې له

هغه ځای ښځه بېرته راشي. تاسو دواړه ولې په یوه ورځ کې له لاسه
ورکړم؟>

حضرت اسحاق یعقوب لابان ته ورلېږي

۴۶ ربکا حضرت اسحاق ته وویل: >د دې حیتي ښځو د لاسه د خپل
ژوند څخه بېزاره شوې یم. که چېرې یعقوب د دې حیتي ښځو په شان کومه
حیتي ښځه وکړي نو زما ژوند به ژوند نه وي.>

۲۸ ۱ حضرت اسحاق یعقوب راوغوښت، هغه ته یې برکت ورکړ او
حکم یې ورته وکړ: >د کنعانی ښځې سره واده ونه کړې. ۲ همدا اوس
بین النهرین ته د خپل نیکه بتوئیل کور ته لاړ شه او هلته د خپل ماما لابان
د لورګانو څخه خپل ځان ته ښځه وکړه. ۳ مطلق قادر خدای دې تاته
برکت درکړي او تاته دې ډېر اولادونه درکړي ترڅو ستا څخه ډېر قومونه
پیدا شي. ۴ هغه دې تا او ستا اولادې ته د حضرت ابراهیم په شان
برکت درکړي او د هغې ځمکې خاوند شې چې خدای پاک حضرت ابراهیم
ته ورکړې ده او ته په کې اوس د یو پردي په شان اوسېږې.> ۵ نو
حضرت اسحاق یعقوب ولېږه او هغه بین النهرین ته د بتوئیل ارامي زوی د
حضرت یعقوب او عیسو د مور ربکا ورور لابان ته ورغی.

عیسو بله ښځه کوي

۶ عیسو پوه شو چې حضرت اسحاق یعقوب ته برکت ورکړ او هغه یې
بین النهرین ته ولېږه چې په هغه ځای کې ځان ته ښځه وکړي. هغه په دې
هم پوه شو چې کله حضرت اسحاق هغه ته برکت ورکاوه، هغه ته یې حکم
وکړ چې د کنعانی ښځې سره به واده نه کوې. ۷ هغه خبر شو چې
حضرت یعقوب د خپل مور او پلار اطاعت وکړ او بین النهرین ته لاړ. ۸

عیسو په دې پوهېده چې د هغه پلار حضرت اسحاق کنعانی ښځې نه
خوښوي. ۹ نو هغه د حضرت ابراهیم زوی حضرت اسماعیل ته لاړ او
سره له دې چې نورې ښځې يې هم درلودلې د حضرت اسماعیل د لور
محلت سره يې چې د نبایوت خور وه واده وکړ.

په بیت ئیل کې د حضرت یعقوب خوب لیدل

۱۰ حضرت یعقوب د بئرشبع څخه حران ته روان شو. ۱۱ څه وخت
چې نوموړی يو ځای ته ورسېده لمر پرېوتی ؤ. هغه د شپې هلته پاتې شو او
يوه تيږه يې راواخيستله، د خپل سر لاندې يې کېښودله او په هغه ځای کې
ويده شو. ۱۲ هغه په خوب کې يوه زينه وليده چې په ځمکه باندې ولاړه
وه او سر يې اسمان ته رسېده او د خدای پاک فرښتې په هغې باندې ښکته
او پورته تللې. ۱۳ څښتن د حضرت یعقوب په څنګ کې ولاړ ؤ او ويې
فرمايل: <زه څښتن يم، ستا د نيکه ابراهيم خدای او د اسحاق خدای يم.
دغه ځمکه چې ته ورباندې پروت يې، تا او ستا اولادې ته به يې ورکړم.
۱۴ ستا اولاده به د خاورو د ذرو په شان زياته کړم او تاسو به د خپل
هېواد لمرپرېواته، لمرخاته، شمال او جنوب خواته خپاره شئ او د دنيا ټول
قومونه به ستا او ستا د اولادې په وسيله برکت مومي. ۱۵ زه به ستا سره
مل يم او هرچېرته چې ځې زه به تا ساتم او بېرته به دې دې وطن ته راولم.
تر هغې پورې به زه تا پرېنږدم ترڅو مې هغه ټول کارونه نه وي کړي چې تا
سره مې وعده کړې وه.>

۱۶ کله چې حضرت یعقوب له خوبه راويښ شو ويې فرمايل: <څښتن
په دې ځای کې دی خو زه په دې پوه نه وم.> ۱۷ هغه ووېرېده او ويې
فرمايل: <دا څومره وېروونکی ځای دی. په رښتيا سره دا د خدای پاک
کور دی او دا د اسمان دروازه ده.>

۱۸ سهار وختي حضرت یعقوب هغه تيږه چې هغه د خپل سر لاندې

ایښي وه راواخیستله او د یادګار په توګه یې ودروله او د هغې په سر یې د
زیتون تېل واچول. ۱۹ هغه دا ځای د بیت ئیل په نوم یاد کړ. مګر پخوا د
هغه ښار نوم لوز ؤ. ۲۰ بیا حضرت یعقوب نذر کېښود ویې فرمایل: <که
چېرې خدای پاک زما سره مل وي او په دې سفر کې چې زه روان یم ما
وساتي او ډوډۍ او کالي راته راکړي ۲۱ ترڅو په خیر سره بېرته د خپل
پلار کور ته ورستون شم، نو بیا به ته زما خدای یې. ۲۲ او دغه تیږه چې
ما د یادګار په توګه ودرولې ده هغه به د خدای پاک کور شي او هرڅه چې
ماته یې راکوې د هغو لسمه برخه به تاته درکوم.>

حضرت یعقوب د لابان کور ته رسېږي

۲۹ ۱ نو حضرت یعقوب خپل سفر ته دوام ورکړ او د مشرق د خلکو
خاورې ته راغی. ۲ هغه په صحرا کې یو کوهی ولید چې د پسونو درې
رمې یې په څنګ کې پنډې وې. له دې کوهي څخه به رمو اوبه څښلې او د
کوهي خولې ته یوه لویه تیږه ایښې وه. ۳ څه وخت چې به ټولې رمې
هلته راغونډې شوې نو شپانو به دغه تیږه د کوهي د خولې څخه لرې کوله
او رمو ته به یې اوبه ورکولې. بیا به یې تیږه بېرته د کوهي خولې ته ایښوده.

۴ حضرت یعقوب د شپانو څخه پوښتنه وکړه: <ای زما ورونو، تاسو د
کوم ځای یئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د حران یو.>

۵ هغه پوښتنه وکړه: <تاسو د ناحور لمسی لابان پېژنئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هو، مونږ هغه پېژنو.>

۶ هغه پوښتنه وکړه: <هغه ښه دی؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هغه ښه دی. وګوره، دا د هغه لور راحیل ده چې د خپلې رمې سره راروانه ده.>

٧ حضرت یعقوب وفرمایل: <تر اوسه پورې لا لمر جګ ولاړ دی او د رمو د راغونډېدلو وخت نه دی. پسونو ته اوبه ورکړئ او هغه بېرته څرځای ته بوځئ.>

٨ هغوی ووېل: <دا کار مونږ نه شو کولی. څه وخت چې ټولې رمې راغونډې شي او د کوهي د خولې څخه تیږه لېرې کړای شي، بیا به پسونو ته اوبه ورکړو.>

٩ حضرت یعقوب لا د هغوی سره خبرې کولې چې راحیل د رمې سره راغله ځکه چې هغه شپونکې وه. ١٠ کله چې حضرت یعقوب راحیل ولیدله چې د هغه د ماما لابان رمه ورسره وه، هغه کوهي ته ورغی او تیږه يې د کوهي د خولې څخه لېرې کړه او د لابان پسونو ته يې اوبه ورکړې.
١١ بیا حضرت یعقوب راحیل ښکل کړه او په لوړ اواز سره يې وژړل.
١٢ حضرت یعقوب راحیل ته وفرمایل: <زه ستا د پلار د خپلوانو څخه یم او د ربکا زوی یم.>

هغه په منډه لاړه او خپل پلار يې خبر کړ. ١٣ څنګه چې لابان د خپل خورییې حضرت یعقوب خبر واورېد نو په منډه د هغه لیدلو ته ورغی. هغه يې په غېږ کې ونیوه، ښکل يې کړ او خپل کور ته يې راوست. بیا هرڅه چې پېښ شوي وو حضرت یعقوب لابان ته بیان کړل. ١۴ لابان هغه ته ووېل: <په رښتیا سره ته زما خپله وینه او خپل هډوکی يې.> حضرت یعقوب پوره یوه میاشت د هغه سره پاتې شو.

حضرت یعقوب د لیه او راحیل سره واده کوي

١۵ لابان حضرت یعقوب ته ووېل: <آیا په دې خاطر چې ته زما خپل

يې نو ماته به وړيا خدمت کوې؟ ووايه چې ته څومره مزدوري غواړې؟>
١٦ لابان دوه لورګانې درلودلې، د مشرې نوم ليه او د کشرې نوم راحيل
ؤ. ١٧ د ليه سترګې ښکلې وې مګر راحيل ښايسته وه او ښکلې اندام يې
درلود. ١٨ حضرت يعقوب په راحيل باندې مين شوی ؤ او ويې فرمايل:
<که چېرې خپله کشره لور ماته راکړې، نو زه به اووه کاله ستا خدمت
وکړم.>

١٩ لابان وويل: <دا به ښه وي چې هغه تاته درکړم، نه کوم بل چاته. زما
سره دلته پاتې شه.> ٢٠ نو حضرت يعقوب د راحيل دپاره اووه کاله
خدمت وکړ، مګر دا کلونه هغه ته لکه د ډېرو لږو ورځو په شان ښکاره شول
ځکه چې هغه د راحيل سره ډېره مينه درلوده.

٢١ نو حضرت يعقوب لابان ته وفرمايل: <هغه موده پوره شوې ده،
اجازه راکړه چې ستا د لور سره واده وکړم.> ٢٢ نو لابان د هغه ځای
ټول خلک راغونډ کړل او مېلمستيا يې ورکړه. ٢٣ خو کله چې شپه شوه،
هغه د راحيل په ځای ليه حضرت يعقوب ته وروستله او حضرت يعقوب د
هغې سره يوځای شو. ٢٤ لابان خپله وينځه زلفه خپلې لور ليه ته د
نوکرې په توګه ورکړه. ٢٥ کله چې سهار شو حضرت يعقوب ته معلومه
شوه چې هغه ليه وه. هغه لابان ته ورغی او ويې فرمايل: <زما سره دې
ولې داسې وکړل؟ ما د دې دپاره کار کاوه چې راحيل ماته راکړې، زه دې
ولې وغولولم؟>

٢٦ لابان ځواب ورکړ: <دلته زمونږ په ځای کې داسې رواج نه دی چې
کشره لور د مشرې څخه مخکې واده کړي. ٢٧ صبر وکړه چې د ليه د
واده اوومه ورځ پوره شي بيا به راحيل هم درکړم، خو ته به اووه کاله نور
هم زما خدمت کوې.>

٢٨ حضرت يعقوب قبوله کړه او د ليه سره يې د واده اوومه ورځ پوره کړه

او لابان خپله لور راحيل هغه ته ورکړه. ۲۹ لابان خپله وينځه بلهه خپلې
لور راحيل ته د نوکرۍ په توګه ورکړه. ۳۰ حضرت يعقوب د راحيل سره
هم يوځای شو. په هغه باندې د ليه څخه راحيل ډېره ګرانه وه. هغه لابان ته
اووه کاله نور خدمت وکړ.

د حضرت يعقوب اولادونه

۳۱ کله چې څښتن وليدل چې حضرت يعقوب د ليه سره ډېره مينه نه
کوي، خدای پاک هغې ته اولادونه ورکړل، مګر راحيل شنډه وه. ۳۲ ليه
اميدواره شوه او زوی يې وزېږاوه او په هغه باندې يې روبين نوم کېښود،
ځکه هغې ووېل: <څښتن زما سختي ليدلې ده. اوس به مې مېړه راسره مينه
کوي.> ۳۳ هغه بيا اميدواره شوه، زوی يې وزېږاوه او ويې ويل: <دا
ځکه چې څښتن پوهېږي چې حضرت يعقوب زما سره مينه نه کوي، نو دا
يې هم راکړ.> نو په هغه باندې يې شمعون نوم کېښود. ۳۴ هغه بيا
اميدواره شوه او زوی يې وزېږاوه، ويې ويل: <اوس به د خپل مېړه زړه ته
ورنژدې شم، ځکه چې درې زامن مې ورته وزېږول.> نو په دې خاطر يې
په هغه باندې لاوي نوم کېښود. ۳۵ هغه بيا اميدواره شوه او کله چې د
هغې زوی پيدا شو، هغې ووېل: <دا ځل به زه د څښتن ستاينه وکړم>، نو
هغې په هغه باندې يهودا نوم کېښود. وروسته له هغې څخه ليه د اولاد د
زېږولو څخه ولوېدله.

۳۰

۱ کله چې راحيل وليدل چې د دې څخه د حضرت يعقوب هيڅ
اولاد پيدا نه شو، نو په خپلې خور باندې يې بخيلي وکړه او حضرت يعقوب
ته يې ووېل: <ماته اولاد راکړه او که نه، نو زه به مړه شم.>

۲ حضرت يعقوب په راحيل باندې په قهر شو او ويې فرمايل: <زه خو
خدای نه يم چې ته يې د اولاد راوړلو څخه بې برخې کړې يې.>

۳ نو هغې وویل: <دا زما وینځه بلهه ده. د هغې سره یوځای شه ترڅو هغه زما دپاره اولاد وزېږوي. په دې ډول به زه هم وکولی شم چې د هغې په وسیله مور شم.> ۴ نو خپله وینځه بلهه یې ورکړه چې د هغه ښځه شي او حضرت یعقوب د هغې سره یوځای شو. ۵ بلهه امیدواره شوه او حضرت یعقوب ته یې زوی وزېږاوه. ۶ نو راحیل وویل: <خدای پاک زما په حق کې انصاف وکړ، هغه زما دعا قبوله کړه او ماته یې زوی راکړ.> په دې خاطر یې په هغه باندې دان نوم کېښود. ۷ بلهه د راحیل وینځه بیا امیدواره شوه او د هغې څخه د حضرت یعقوب دوهم زوی پیدا شو. ۸ راحیل وویل: <د خپلې خور سره مې شخړه وکړه او زه بریالی شوم>، نو ځکه یې په هغه باندې نفتالي نوم کېښود.

۹ کله چې لیه پوه شوه چې د اولاد راوړلو څخه ولوېدله، خپله وینځه زلفه یې حضرت یعقوب ته ورکړه چې د هغه ښځه شي. ۱۰ د لیه د وینځې زلفې څخه د حضرت یعقوب زوی پیدا شو. ۱۱ لیه وویل: <زه بختوره یم>، نو ځکه یې په هغه باندې جاد نوم کېښود. ۱۲ د لیه د وینځې زلفې څخه د حضرت یعقوب بل زوی پیدا شو. ۱۳ لیه وویل: <زه ډېره خوشاله یم! ټولې ښځې به وایي چې زه څومره خوشاله یم.> په هغه باندې یې اشیر نوم کېښود.

۱۴ د غنمو د لو کولو په وخت کې روبین پټیو ته لاړ او منه غونې یې وموندلې. هغه یې خپلې مور لیه ته راوړلې. راحیل لیه ته وویل: <د خپل زوی د منه غونو څخه یو څه ماته راکړه.>

۱۵ مګر لیه هغې ته ځواب ورکړ: <آیا دا دې بس نه دی چې مېړه دې راڅخه واخیست؟ اوس غواړې چې زما د زوی منه غونې هم راڅخه واخلې؟>

راحیل وویل: <ډېر ښه. هغه به نن شپه ستا د زوی د منه غونو په بدل کې

ستا سره څملي.>

١٦ نو کله چې ماښام حضرت یعقوب د پټیو څخه راغی، لیه د هغه مخې
ته ورووتله. هغه ته یې وویل: <ته باید نن شپه زما سره څملې، ځکه چې د
خپل زوی د منه غونو په بدل کې مې اخیستی یې.> نو حضرت یعقوب په
هغه شپه له لیه سره څملاست.

١٧ خدای پاک د لیه دعا قبوله کړه او هغه امیدواره شوه او د هغې څخه د
حضرت یعقوب پنځم زوی پیدا شو. ١٨ لیه وویل: <په دې خاطر چې ما
خپله وینځه خپل مېړه ته ورکړه، خدای پاک ماته اجر راکړ.> نو په هغه
باندې یې یساکار نوم کېښود. ١٩ لیه بیا امیدواره شوه او حضرت یعقوب
ته یې شپږم زوی وزېږاوه. ٢٠ هغې وویل: <خدای پاک ماته ښه قیمتي
سوغات راکړ. اوس به مې مېړه عزت کوي، ځکه چې شپږ زامن مې ورته
زېږولي دي.> نو په هغه باندې یې زبولون نوم کېښود. ٢١ وروسته له هغه
یې لور پیدا شوه او په هغې یې دینه نوم کېښود.

٢٢ بیا خدای پاک راحیل رایاده کړه، د هغې دعا یې قبوله کړه او هغې ته
یې اولاد ورکړ. ٢٣ هغه امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه. هغې وویل:
<خدای پاک زما رسوایي لرې کړه.> ٢٤ نو په هغه باندې یې یوسف
نوم کېښود او ویې ویل: <څښتن دې بل زوی راته راکړي.>

د حضرت یعقوب رمې زیاتیږي

٢٥ وروسته له هغې چې راحیل حضرت یوسف وزېږاوه، حضرت یعقوب
لابان ته وفرمایل: <ما رخصت کړه چې بېرته خپل وطن ته لاړ شم. ٢٦
زما ښځې او زما اولادونه چې د هغوی دپاره مې ستا خدمت کړی دی ماته
راکړه چې لاړ شم، ځکه ته پوهېږې چې څومره کار مې درته کړی دی.>

۲۷ مګر لابان هغه ته وویل: <که ته زما څخه خوشاله یې، مهرباني وکړه
پاتې شه. زه د فال په وسیله پوه شوم چې څښتن ستا په خاطر ماته برکت
راکړی دی. ۲۸ خپله مزدوري دې ووایه، زه به یې درکړم.>

۲۹ حضرت یعقوب هغه ته وفرمایل: <ته پوهېږې چې څنګه مې درته
کار کړی دی او څنګه مې ستا رمې او پادې ساتلې دي. ۳۰ زما د راتلو
څخه مخکې تا لږ څه درلودل، خو کوم کارونه چې ما ستا دپاره کړي دي
څښتن په هغو کې برکت اچولی دی او ستا شتمني ډېره زیاته شوې ده. اوس
د دې وخت رارسېدلی چې د خپلې کورنۍ دپاره یو څه وکړم.>

۳۱ لابان پوښتنه وکړه: <تاته څه درکړم؟>

حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <ماته هیڅ شی مه راکوه. که دا کار زما دپاره
وکړې زه به ستا د رمو ساتلو او روزلو ته دوام ورکړم. ۳۲ اجازه راکړه
چې نن ستا د ټولو رمو په منځ کې وګرځم او د مېږو څخه هره یوه خالداره
مېږه او هر توربخن وری او د وزو څخه هره خالداره وزه جدا کړم، نو دا به
زما مزدوري وي. ۳۳ کله چې راشې او هغه مزدوري چې ماته یې راکوې
وګورې نو په اسانۍ سره به درته معلومه شي چې زه صادق یم. که چېرې
زما سره کومه وزه چې خالداره نه وي یا یو وری چې توربخن نه وي، نو ته
به پوه شې چې هغه غلا شوی دی.>

۳۴ لابان وویل: <زما خوښه ده، لکه څنګه چې تا وویل همداسې دې
وي.> ۳۵ په هماغه ورځ لابان ټول خطداره او خالداره وزان او ټولې
برګې او خالداره وزې یا هغه وزې چې سپین رنګ یې درلود او ټول
توربخن وري بېل کړل او هغه یې خپلو زامنو ته وسپارل. ۳۶ بیا لابان د
خپلې رمې سره د حضرت یعقوب څخه د درې ورځو په فاصله لېرې لاړ او
حضرت یعقوب د لابان پاتې رمې ساتلې.

(۳۷) حضرت یعقوب د چنار، بادام او سپېدار شني ښاخونه راواخیستل او د هغوی څخه يې پوستکي لېرې کړل او سپيني سپيني ليکې په کې راښکاره شوې. (۳۸) نو هغه دا سپيني شوې ښاخونه د رمو په مخامخ د هغوی د اوبو په اخوررونو کې کېښودل، ځکه چې کله به رمې د اوبو څښلو دپاره راتللې نو يو د بل سره به جوړه کېدلې. (۳۹) او د ښاخونو په مخ کې به يو د بله سره يوځای کېدلې او خطداره يا برګ او خالداره بچي به يې زېږول.

(۴۰) حضرت یعقوب پسونه او مېږې د وزو څخه جدا کړل او د هغو مخونه يې د لابان د رمو خطدارو او توربخنو حیواناتو خواته کړل. نو په دې ډول هغه د خپلو رمو خاوند شو او هغه يې د لابان د رمو څخه جدا کړلې.

(۴۱) نو کله به چې قوي ښځينه حیوانات د نرو حیواناتو سره يوځای کېدل نو حضرت یعقوب به د اوبو په اخوررونو کې د حیواناتو مخې ته هغه ښاخونه اېښودل چې د ښاخونو په منځ کې يو د بله سره يوځای شي. (۴۲) خو که حیوانات به کمزوري وو نو ښاخونه به يې هلته نه اېښودل. نو کمزوري به د لابان او قوي به د حضرت یعقوب شول. (۴۳) په دې ډول حضرت یعقوب ډېر شتمن شو او د ډېرو رمو، وينځو، غلامانو، اوښانو او خرو خاوند شو.

حضرت یعقوب د لابان څخه تښتي

۳۱ (۱) حضرت یعقوب واورېدل چې د لابان زامنو ويلي دي چې <هرڅه چې زمونږ د پلار سره وو هغه یعقوب واخيستل او دا ټوله شتمني يې زمونږ د پلار د شتمنۍ څخه په لاس راوړه.> (۲) هغه وليدل چې د لابان رويه د هغه سره د پخوا په شان دوستانه نه ده. (۳) بيا خدای پاک حضرت یعقوب ته وفرمايل: <بېرته خپل پلرني وطن او خپلو خپلوانو ته لاړ شه. زه به ستا سره مل يم.>

۴ نو حضرت یعقوب راحیل او لیې ته خبر ولیږه چې صحرا ته یعنې هغه
ځای ته راشي چې د هغه رمې په کې وې. ۵ حضرت یعقوب هغوی ته
وفرمایل: <زه وینم چې ستاسو د پلار رویه زما سره د پخوا په شان
دوستانه نه ده، مګر زما د پلار خدای زما سره مل دی. ۶ تاسې دواړه
پوهیږئ چې ما په خپل ټول قوت سره ستاسو د پلار خدمت کړی دی. ۷
سره له دې چې ستاسو پلار زما سره ټګي کړې ده او لس ځله يې زما
مزدوري بدله کړه، مګر خدای پاک هغه پرېنښود چې ماته زيان راورسوي.
۸ کله چې به لابان وويل: خالداره دې ستا مزدوري وي، نو ټولو رمو به
خالداره بچې زېږول. او چې کله به يې وويل: خطداره دې ستا وي، نو ټولو
رمو به خطداره بچې زېږول. ۹ نو خدای پاک ستاسو د پلار څخه رمې
واخيستلې او ماته يې راکړې.

۱۰ د بچيو د زېږولو په موسم کې ما يو ځلې خوب وليده. سترګې مې
پورته کړې او ومې ليدل هغه وزان چې د وزو سره جوړه کېدل خطداره او
خالداره وو. ۱۱ د خدای پاک فرښتې په خوب کې راته وفرمايل: ای
يعقوبه! ما ځواب ورکړ: زه حاضر يم. ۱۲ هغه وفرمايل: سترګې پورته کړه
او وګوره. هغه ټول وزان چې د وزو سره جوړه کيږي ټول خالداره او
خطداره دي، ځکه هرڅه چې لابان تا سره کړي دي هغه مې ليدلي دي.
۱۳ زه هماغه خدای يم چې په بيت ئيل کې تاته درښکاره شوم. په هغه
ځای کې چې تا په هغې تيږې باندې د زيتون تېل واچول او زما دپاره دې
نذر ورکړ. نو اوس دا خاوره پرېږده او هغه وطن ته لاړ شه چې ته په کې
پيدا شوی يې.>

۱۴ راحيل او ليه حضرت يعقوب ته په ځواب کې وويل: <مونږ ته د خپل
پلار څخه هيڅ شی په ميراث کې راپاتې نه دی. ۱۵ هغه زمونږ سره د
پرديو په شان رويه کوي. هغه مونږ خرڅې کړې يو او هغه پيسې چې زمونږ
دپاره هغه ته ورکړل شوې وې ټولې يې خوړلې دي. ۱۶ هغه ټول دولت

چې خدای پاک زمونږ د پلار څخه اخیستی دی هغه زمونږ او زمونږ د
اولادونو دی. نو هرڅه چې خدای پاک درته فرمايلي دي هماغسې وکړه.>

۱۷ نو حضرت یعقوب خپل اولادونه او خپلې ښځې په اوښانو باندې
سپرې کړې. ۱۸ هغه خپل ټول حیوانات مخکې کړل او هغه څه چې په
بین النهرین کې یې ګټلي وو ټول واخیستل ترڅو خپل پلار حضرت اسحاق
ته چې په کنعان کې ؤ لاړ شي. ۱۹ په هغه وخت کې چې لابان د خپلو
پسونو د سکولودلو دپاره تللی ؤ، راحیل د خپل پلار د کورنی بتان غلا کړل.
۲۰ حضرت یعقوب لابان وغولاوه ځکه چې هغه یې په دې باندې خبر نه
کړ چې دی د تللو نیت لري. ۲۱ هرڅه چې هغه درلودل هغه یې
واخیستل او وتښتېده. هغوی د فرات د سیند څخه تېر شول او د جلعاد د
غرنی سیمې په لور روان شول.

لابان حضرت یعقوب تعقیبوي

۲۲ په دریمه ورځ لابان ته خبر ورسېد چې حضرت یعقوب تښتېدلی دی.
۲۳ هغه خپل خپلوان د ځان سره واخیستل او اووه ورځې یې په هغه
پسې لاره ووهله او د جلعاد په غرنی سیمه کې هغه ته ورورسېد. ۲۴ مګر
خدای پاک د شپې په خوب کې لابان ته ښکاره شو او هغه ته یې وفرمايل:
<پام کوه چې یعقوب ته هیڅ ونه وايې. نه ورته ښه ووایې او نه بد.> ۲۵
حضرت یعقوب د جلعاد په غرنی سیمه کې خپلې خېمې ودرولې وې چې
لابان ورورسېد او لابان هم د خپلو خپلوانو سره په هغه ځای کې خېمې
ودرولې.

۲۶ لابان حضرت یعقوب ته ووېل: <څه دې وکړل؟ زه دې وغولولم او
زما لورګانې دې د جنګي بندیانو په شان بوتللې. ۲۷ ولې دې زه وغولولم
او په پټه وتښتېدلې؟ ولې دې زه خبر نه کړم چې تاسو مې په خوشالی او په
سندرو او د چمبو او رباب په ساز سره رخصت کړې وای. ۲۸ زه دې

پرېښبودم چې خپل لمسيان او لورګانې ښکل کړم او خدای پاماني ورسره
وکړم. بې عقله کار دې وکړ. ۲۹ زه دا توان لرم چې زيان دروررسوم، مګر
ستا د پلار خدای تېره شپه ماته وويل چې پام کوه چې حضرت يعقوب ته
هيڅ ونه وايې. نه ورته ښه وواېې او نه بد. ۳۰ اوس ته روان يې ځکه چې
تا دا ارمان درلود چې بېرته د خپل پلار کور ته لاړ شې، نو زما بتان دې
ولې غلا کړي دي؟>

۳۱ حضرت يعقوب لابان ته په ځواب کې وفرمايل: <زه ووېرېدم ځکه
چې ما فکر وکړ چې خپلې لورګانې به په زور زما څخه واخلې. ۳۲ خو
که د هرچا سره دې خپل بتان پيدا کړل، هغه دې ووژل شي. زمونږ د
خپلوانو په مخکې وګوره. که چېرې ستا کوم شی زمونږ سره وي، خپل ځان
ته يې واخله.> مګر حضرت يعقوب په دې باندې نه پوهېده چې راحيل
هغه بتان غلا کړي وو.

۳۳ نو لابان د حضرت يعقوب خېمې ته ننوت او هغه يې ولټوله. بيا د ليه
خېمې ته او د دواړو وينځو خېمو ته ننوت او هيڅ يې پيدا نه کړل. بيا هغه د
راحيل خېمې ته ننوت. ۳۴ راحيل بتان د اوښ د زين لاندې ايښې وو او
ورباندې ناسته وه. لابان ټوله خېمه ولټوله، هيڅ يې ونه موندل. ۳۵ راحيل
خپل پلار ته وويل: <پلاره، خفه نه شې. زه ستا په مخکې نه شم پاڅېدلی
ځکه چې په ما باندې مياشتينۍ ناروغي راغلې ده.> لابان خېمه ولټوله خو
بتان يې پيدا نه کړل.

۳۶ حضرت يعقوب په قهر شو او د لابان سره يې شخړه وکړه او د هغه
څخه يې پوښتنه وکړه: <ما څه جرم کړی دی؟ او کومه خطا مې کړې ده
چې راپسې يې؟ ۳۷ اوس چې تا زما ټول سامان ولټاوه که د خپل کور
سامان دې موندلی وي، دلته يې زما د خپلوانو او ستا د خپلوانو په مخ کې
کېږده او پرېږده چې هغوی دا پرېکړه وکړي چې زمونږ دواړو څخه کوم يو

په حقه دی. ۳۸ شل کاله کېږي چې زه ستا سره وم. ستا مېږو او وزو بچي
زیان نه کړل او ستا د رمو څخه مې یو پسه هم نه دی خوړلی. ۳۹ هغه
حیوانات چې وحشي ځناورو به داړلي وو، هغه مې تاته نه دي راوړي. د
هغوی تاوان مې په خپله ګاللی دی او هغه چې د ورځې یا به د شپې غلا
شوي وو، د هغو بیه به دې زما څخه غوښتله. ۴۰ دا زما حال ؤ چې د
ورځې په ګرمۍ او د شپې په یخنۍ کې به ځورېدلم او خوب مې نه شو
کولی. ۴۱ په دې ډول زه شل کاله ستا په کور کې وم. څوارلس کاله مې
ستا د لورګانو په خاطر ستا خدمت وکړ او شپږ کاله مې ستا د رمو دپاره.
لس ځلې دې زما مزدوري بدله کړه. ۴۲ که چېرې زما د نیکونو خدای، د
حضرت ابراهیم او د حضرت اسحاق خدای زما سره مل نه وای، نو زه به
دې په یقین سره تش لاس لېږلی وای. خو خدای پاک زما سختۍ او د
لاسونو خواري ولیدله او تېره شپه یې ملامته کړې.>

د حضرت یعقوب او لابان ترمنځ تړون

۴۳ لابان حضرت یعقوب ته ځواب ورکړ: <دا ښځې زما لورګانې دي. د
هغوی اولادونه زما اولادونه دي او دا رمې زما رمې دي او دا هرڅه چې
دلته وینې زما دي. خو زه ستا څخه خپلې لورګانې او د هغوی اولادونه نه
شم اخیستلی. ۴۴ زه تیار یم چې ستا سره یو تړون وکړم. راځئ چې د
تیږو یوه ډېرۍ جوړه کړو چې مونږ ته به زمونږ تړون رایادوي.>

۴۵ نو حضرت یعقوب تیږه راواخیستله او هغه یې د یادګار په توګه
ودروله. ۴۶ هغه خپلو خپلوانو ته وفرمایل چې تیږې راټولې کړي. نو
هغوی تیږې راواخیستې او ډېرۍ یې کړې. بیا حضرت یعقوب او لابان د
هغې ډېرۍ په څنګ کې سره ډوډۍ وخوړله. ۴۷ لابان په هغه باندې یجر
سهدوتا نوم کېښود. مګر حضرت یعقوب هغه د جلعید په نوم یاد کړ. ۴۸
لابان وویل: <دا د تیږو ډېرۍ به زمونږ دواړو دپاره یو یادګار وي.> په دې

خاطر هغه د جلعید په نوم یاده شوه. ۴۹ همدارنګه هغه د مصفه په نوم هم
یاده شوه ځکه چې لابان وویل: <کله چې مونږ یو د بل څخه جدا شو، نو
څښتن دې زمونږ دواړو ناظر اوسي. ۵۰ که ته زما د لورګانو سره بده
رویه وکړې او یا نورې ښځې وکړې، حتیٰ که زه له دې څخه خبر هم نه
شم یاد ساته چې خدای پاک زما او ستا ترمنځ شاهد دی.>

۵۱ همدارنګه لابان حضرت یعقوب ته وویل: <دا هغه ډېری او هغه
یادګاري تیږه ده چې زما او ستا ترمنځ مې ودرولې ده. ۵۲ دا ډېری او دا
تیږه دواړه زمونږ دپاره د یادګار په توګه دي. زه به د دې ډېری څخه ستا
خواته نه درتېرېږم چې حمله درباندې وکړم او ته به د دې ډېری او د دې
تیږې څخه نه راتېرېږې چې حمله راباندې وکړې. ۵۳ د حضرت ابراهیم
او د ناحور خدای به زمونږ ترمنځ قضاوت کوي.> بیا حضرت یعقوب د
هغه خدای په نوم چې د هغه پلار حضرت اسحاق ورته عبادت کاوه، سخت
قسم وخوړ چې په دې وعدې باندې به ودرېږي. ۵۴ حضرت یعقوب هلته
په هغې غرنۍ سیمه کې قرباني وکړه او خپل خپلوان یې ډوډۍ خوړلو ته
راوبلل. د ډوډۍ خوړلو څخه وروسته هغوی هلته شپه تېره کړه. ۵۵ لابان
سهار وختي پاڅېد، خپل لمسیان او لورګانې یې ښکل کړل، خدای پاماني
یې ورسره وکړه او بېرته خپل کور ته روان شو.

حضرت یعقوب د عیسو سره د مخامخ کېدو دپاره تیاری نیسي

۳۲ ۱ حضرت یعقوب هم په خپله مخه لاړ او د خدای پاک فرښتې
ورسره مخامخ شوې. ۲ کله چې حضرت یعقوب هغوی ولیدلې ویې
فرمایل: <دا د خدای پاک کمپ دی.> نو د هغه ځای نوم یې محنایم
کېښود.

۳ حضرت یعقوب د ځان څخه مخکې خپل ورور عیسو ته د ادوم

خاورې ته استازي ولېږل. ۴ هغوی ته يې وفرمايل: <زما بادار عيسو ته
ووايئ چې ستا غلام يعقوب داسې وايي: زه د لابان سره اوسېدم او تر اوسه
پورې هلته پاتې وم. ۵ زه د پادو، خرو، پسونو، وزو، غلامانو او وينځو
خاوند شوی يم. اوس مې خپل بادار ته دغه پيغام ولېږه چې په ما باندې
مهرباني وکړې.>

۶ کله چې استازي بېرته حضرت يعقوب ته راستانه شول، هغوی ورته وويل:
<ستا ورور عيسو ته لاړو او هغه د څلورسوه نفرو سره ستا د ليدلو دپاره
راروان دی.> ۷ نو حضرت يعقوب ډېر ووېرېد او پرېشانه شو. هغه
خپل خلک او رمې، پادې او اوښان په دوه ډلو باندې ووېشل. ۸ هغه
فکر وکړ: <که چېرې عيسو په اولنۍ ډلې باندې حمله وکړي، نو بله ډله به
وکولی شي چې وتښتي.>

۹ بيا حضرت يعقوب دعا وکړه: <ای زما د پلار حضرت ابراهيم خدايه
او زما د پلار حضرت اسحاق خدايه، ای څښتنه چې ماته دې وفرمايل:
خپل وطن او خپلو خپلوانو ته بېرته لاړ شه، زه به تا خوشبخته کړم. ۱۰
زه د هغو ټولو مهربانيو او وفاداريو وړ نه يم چې د خپل غلام سره دې کړې
دي. کله چې زه د اردن د سيند څخه تېرېدم، نو زما سره يوازې يوه امسا
وه. او اوس زه د دوو لويو ډلو خاوند يم. ۱۱ اوس تاته سوال کوم چې ما
د خپل ورور عيسو له لاسه وژغوره، ځکه زه وېرېږم چې هغه به راشي او
په مونږ به حمله وکړي او مونږ به له ښځو او ماشومانو سره له منځه يوسي.
۱۲ بلکه هغه وعده رایاده کړه چې تا زما سره کړې وه چې ما سره به ښه
کوې او زما اولاده به د درياب د شګو په شان داسې زياتوې چې ونه
شمېرل شي.>

۱۳ هغه هلته شپه تېره کړه او هرڅه چې يې درلودل د هغو څخه يې د
خپل ورور عيسو دپاره سوغات انتخاب کړ: ۱۴ دوه سوه وزې او شل
وزان، دوه سوه مېږې او شل پسونه، ۱۵ دېرش اوښې د هغو د بچيو سره،

ثلوېښت غواګانې او لس غوايان، شل خرې او لس خره. ۱۶ هغوی يې
په دوه ډلو ووېشل او خپلو غلامانو ته يې وسپارل او هغوی ته يې وفرمايل:
<زما څخه مخکې ځئ او د ډلو ترمنځ فاصله پرېږدئ.> ۱۷ حضرت
يعقوب هغه غلام ته چې مخکې روان ؤ، حکم وکړ: <څه وخت چې زما
ورور عيسو ستا سره مخامخ شي او پوښتنه وکړي چې ستاسو بادار څوک
دی؟ تاسو چېرې ځئ؟ او ستاسو په مخکې دا حيوانات د چا دي؟ ۱۸
بايد ووايې: دا ستا د غلام يعقوب دي او هغه يې د سوغات په توګه خپل
بادار عيسو دپاره لېږلي دي او په خپله يعقوب هم زمونږ پسې راروان دی.>
۱۹ همدارنګه هغه دوهم، دريم او ټولو پادوانانو ته امر وکړ: <څه وخت
چې د عيسو سره مخامخ شئ، نو همداسې به ورته وايئ. ۲۰ خامخا
ووايئ چې ستا غلام يعقوب زمونږ پسې راروان دی.> ځکه هغه فکر کاوه
چې د دې سوغاتونو په وسيله به چې مخکې مې لېږلي دي د هغه قهر سوړ
کړم او چې کله د هغه سره مخامخ شم کېدای شي چې هغه ما وبخښي. ۲۱
نو د حضرت يعقوب سوغاتونه له هغه څخه مخکې لاړل خو هغه شپه په
کمپ کې تېره کړه.

حضرت يعقوب په فنيئيل کې غېږه نيسي

۲۲ په هماغه شپه حضرت يعقوب پاڅېد او خپلې دوه ښځې، دوه وينځې
او خپل يوولس زامن يې واخيستل او د يبوق د سيند په ګودر باندې پورې
وتل. ۲۳ وروسته له دې چې هغوی يې د سيند څخه پورې ويستل، هغه
خپل مال او شتمني هم ولېږله. ۲۴ نو حضرت يعقوب يوازې پاتې شو او
يو نفر راغی او د هغه سره يې د سهار تر رڼايي پورې غېږه ونيوله. ۲۵ نو
کله چې هغه نفر وليدل چې په حضرت يعقوب باندې بری نه شي موندلی،
نو د حضرت يعقوب په ورون باندې يې ګوزار وکړ او د هغه ورون له بنده
وخوت. ۲۶ نو بيا هغه سړي وويل: <ما پرېږده چې لاړ شم ځکه چې
لمر په راختلو دی.>

ليکن حضرت يعقوب ځواب ورکړ: <ترڅو چې ماته برکت رانه کړې تا نه پرېږدم چې لاړ شې.>

۲۷ هغه نفر د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ستا نوم څه دی؟>

هغه ځواب ورکړ: <يعقوب.>

۲۸ هغه نفر وويل: <له دې وروسته به نور ستا نوم يعقوب نه وي، بلکه اسراييل به وي، ځکه چې تا د خدای او انسان سره غېږه ونيوله او بريالی شوې.>

۲۹ حضرت يعقوب وفرمايل: <خپل نوم دې ماته ووايه.>

مګر هغه ځواب ورکړ: <ولې زما د نوم پوښتنه کوې؟> نو په هغه ځای کې يې حضرت يعقوب ته برکت ورکړ.

۳۰ نو حضرت يعقوب وفرمايل: <خدای پاک مې مخامخ وليد او لا تر
اوسه هم ژوندی پاتې يم.> نو حضرت يعقوب هغه ځای د فنيئيل په نوم ياد
کړ. ۳۱ د لمرخاته په وخت کې هغه د فنيئيل څخه تېر شو او د خپل ورانه
په سبب يې ګوډ، ګوډ تګ کاوه. ۳۲ په همدې خاطر اسراييليان تر نن
ورځې پورې هغه پله چې د ورون د بنده پورې نښتې ده نه خوري، ځکه
چې د حضرت يعقوب د ورانه همدې برخې ګوزار خوړلی ؤ.

حضرت يعقوب د عيسو سره مخامخ کيږي

۳۳ ۱ حضرت يعقوب وليدل چې عيسو د خپلو څلورسوه نفرو سره
راروان دی. نو هغه خپل اولادونه په راحيل او ليه او دوه وينځو باندې
تقسيم کړل. ۲ وينځې او د هغوی اولادونه يې مخکې کړل. ليه او د هغې

اولادونه يې ورپسې کړل او راحيل او حضرت يوسف يې شاته کړل. ۳
په خپله حضرت يعقوب د هغوی څخه مخکې روان ؤ. څنګه چې خپل ورور ته ورنژدې شو، اووه ځله يې ورته سجده وکړه. ۴ مګر عيسو په منډه د حضرت يعقوب هرکلي ته راغی او هغه يې په غېږ کې ونيوه. خپل لاسونه يې د هغه د غاړې څخه راتاو کړل او ښکل يې کړ او دواړو وژړل.
۵ بيا عيسو شاوخوا وکتل او ښځې او ماشومان يې وليدل. هغه پوښتنه وکړه: <دا درسره څوک دي؟>

حضرت يعقوب ځواب ورکړ: <دا زما اولادونه دي چې خدای پاک په خپل فضل ماته راکړي دي.> ۶ بيا وينځې د خپلو اولادونو سره راغلې او د احترام په خاطر يې خپل سرونه ټيټ کړل. ۷ بيا ليه او د هغې اولادونه راغلل او د ټولو څخه وروسته حضرت يوسف او راحيل راغلل او ټولو خپل سرونه د احترام په خاطر ټيټ کړل.

۸ عيسو پوښتنه وکړه: <دا ټول حيوانات چې ماته دې رالېږلي دي د هغو څخه ستا مقصد څه دی؟>

حضرت يعقوب ځواب ورکړ: <ای باداره، دا د دې دپاره دي چې تاسو راباندې مهرباني وکړئ.>

۹ مګر عيسو وويل: <ای زما وروره، زما سره هرڅه ډېر دي. تا سره چې هرڅه دي خپل ځان ته يې وساته.>

۱۰ حضرت يعقوب ځواب ورکړ: <نه! که په ما باندې مهربانه شوی يې نو زما سوغات قبول کړه. ځکه چې ستا د مخ ليدل زما دپاره لکه د خدای پاک د مخ د ليدلو په شان دي، په دې خاطر چې زه دې په مهربانۍ سره قبول کړم. ۱۱ نو د مهربانۍ له مخې دا سوغاتونه چې ستا دپاره مې راوړي دي قبول کړه، ځکه چې خدای پاک په ما باندې فضل کړی دی او

هرڅه ته چې زه اړتیا لرم هغه ټول یې ماته راکړي دي.> حضرت یعقوب
دومره ټینګار وکړ تر هغې چې عیسو هغه قبول کړل.

١٢ عیسو وویل: <راځئ چې لاړ شو. زه به تاسو بدرګه کړم.>

١٣ مګر حضرت یعقوب هغه ته وفرمایل: <زما بادار پوهیږي چې
اولادونه مې کمزوري دي او زه باید په دې میږو او غواګانو باندې چې لنګې
دي پام وکړم. که چېرې هغه په یوه ورځ کې سختې وزغلولی شي، نو ټول
حیوانات به مړه شي. ١٤ نو زما بادار دې زما څخه مخکې لاړ شي او زه
به ورو، ورو د اولادونو او حیواناتو په قدم درځم ترڅو د خپل بادار سره په
ادوم کې یوځای شم.>

١٥ عیسو وویل: <نو بیا اجازه راکړه چې د خپلو نفرو څخه یو څو تنه
ستا سره پرېږدم.>

حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <د دې حاجت نشته، ځکه زه یوازې دا
غواړم چې خپل بادار راباندې مهرباني وکړي.> ١٦ په هماغه ورځ عیسو
په خپله لاره روان شو او بېرته ادوم ته ستون شو. ١٧ مګر حضرت
یعقوب سوکوت ته لاړ او هلته یې د خپل ځان دپاره کور جوړ کړ او د خپلو
حیواناتو دپاره یې خیرې جوړې کړې. نو ځکه هغه ځای د سوکوت په نوم
یاد کړای شو.

١٨ نو حضرت یعقوب د بین النهرین څخه په سلامتی سره د شکیم ښار ته
چې په کنعان کې دی راغی او ښار ته نژدې یې په یو ځای کې خېمې
ودرولې. ١٩ هغه ځمکه چې په هغې کې یې خېمې ودرولې وې، هغه یې
د شکیم د پلار حمور د اولادونو څخه د سپینو زرو په سلو سکو واخیستله.
٢٠ هلته هغه د قربانۍ ځای جوړ کړ او هغه یې د ایل الوهي اسراییل په
نوم یاد کړ.

د دينه بې عزته کېدل

۳۴ ۱ يوه ورځ د حضرت يعقوب او ليه لور دينه د ځينو کنعاني ښځو
د ليدلو دپاره لاړه. ۲ حوي حمور د هغې سيمې مشر ؤ. د هغه زوی
شکيم دينه وليدله، هغه يې راونيوله او بې عزته يې کړه. ۳ د هغه زړه د
حضرت يعقوب لور دينه يووړ او په هغې باندې مين شو. هغه هڅه کوله چې
د هغې زړه لاس ته راوړي. ۴ شکيم خپل پلار حمور ته ووېل: <دا
نجلۍ ماته وکړه.>

۵ حضرت يعقوب خبر شو چې د هغه لور دينه بې عزته شوې ده. مګر
خرنګه چې د هغه زامن د خپلو پادو سره په صحرا کې وو، نو د هغوی تر
راتللو پورې يې هيڅ ونه کړل. ۶ د شکيم پلار حمور راغی چې د
حضرت يعقوب سره خبرې وکړي. ۷ د حضرت يعقوب زامن له صحرا
څخه راغلل او څنګه چې هغوی واورېدل چې څه پېښه شوې ده نو ډېر
خواشيني او سخت په قهر شول ځکه چې شکيم داسې کار کړی ؤ چې د
کولو نه ؤ. هغه د حضرت يعقوب د لور په بې عزته کولو سره د اسراييلو د
قوم سپکاوی کړی ؤ. ۸ حمور هغه ته ووېل: <زما زوی شکيم ستا په
لور باندې مين شوی دی. اجازه ورکړئ چې د هغې سره واده وکړي. ۹
زمونږ سره خپلوي وکړئ. خپلې لورګانې مونږ ته راکړئ او زمونږ لورګانې
خپلو ځانونو ته وکړئ. ۱۰ تاسو کولی شئ چې دلته په دې وطن کې
زمونږ سره واوسېږئ او په هرځای کې چې وغواړئ هلته اوسېدلی شئ. ازاد
کاروبار په کې وکړئ او د جايداد خاوندان شئ.>

۱۱ بيا شکيم د دينه پلار او ورونو ته ووېل: <په ما باندې دا مهرباني
وکړئ او تاسو چې هرڅه وغواړئ زه به يې درکړم. ۱۲ ماته ووايئ چې
کوم سوغاتونه تاسو غواړئ او هرڅومره زيات مهر چې غواړئ هم هغه شان
يې وټاکئ او تاسو چې هرڅه زما څخه وغواړئ زه به يې درکړم. يوازې دا

اجازه راکړئ چي د هغي سره واده وکړم.>

۱۳ د حضرت يعقوب زامنو د شکيم او د هغه د پلار حمور په ځواب کي
په مکر سره خبري وکړې، ځکه چي د هغوی خور دينه يې بې عزته کړې
وه. ۱۴ هغوی ته يې ووېل: <مونږ داسي کار نه شو کولی. مونږ نه شو
کولی خپله خور هغه چاته ورکړو چي سنت شوی نه وي، ځکه چي دا
زمونږ دپاره شرم دی. ۱۵ مونږ په يو شرط ستاسو سره جوړه کوو چي
ستاسو ټول نارينه دي زمونږ په شان سنت شي. ۱۶ هغه وخت به خپلي
لورګاني تاسو ته درکړو او ستاسو لورګاني به خپلو ځانونو ته وکړو او
ستاسو سره به يوځای واوسېږو او يو قوم به شو. ۱۷ مګر که چېري زمونږ
خبره قبوله نه کړئ او سنت نه شئ، مونږ به خپله خور واخلو او لاړ به
شو.>

۱۸ دا شرط حمور او د هغه زوی شکيم ته مناسب ښکاره شو. ۱۹ هغه
ځوان د دې کار په سرته رسولو کي ځنډ ونه کړ ځکه چي هغه د حضرت
يعقوب په لور باندي مين ؤ. هغه د خپل پلار په کورنۍ کي ترټولو عزتمن
سړی ؤ.

۲۰ حمور او د هغه زوی شکيم د ښار دروازې ته چي د غونډې ځای ؤ
لاړل او د ښار د خلکو سره يې خبري وکړې. ۲۱ هغوی ووېل: <دا
خلک زمونږ دوستان دي. پرېږدئ چي زمونږ په خاوره کي واوسېږي او
کاروبار په کي وکړي. د هغوی دپاره ځمکه پراخه ده. مونږ کولی شو چي د
دوی د لورګانو سره ودونه وکړو او دوی کولی شي چي زمونږ د لورګانو سره
ودونه وکړي. ۲۲ نو هغوی زمونږ سره يوازې په دې شرط جوړه کوي
چي زمونږ سره واوسېږي او راسره يو قوم شي، چي زمونږ ټول نارينه د
دوی په شان سنت شي. ۲۳ آيا د هغوی ټولي رمې او پادې او شتمني او د
هغوی نور شيان به زمونږ نه شي؟ نو راځئ چي د دوی سره موافقه وکړو

چې زمونږ سره واوسيږي.> ۲۴ ټولو ښاريانو د حمور او د هغه د زوی
شکيم وړانديز قبول کړ او د ښار ټول نارينه سنت شول.

۲۵ په دريمه ورځ چې ټول خلک لا د سنت کېدلو له امله په درد کې وو،
د حضرت يعقوب دوه زامنو يعنې د دينه ورونو شمعون او لاوي خپلې توري
واخيستلې او بې له دې چې څوک ورباندې پوه شي ښار ته ننوتل او ټول
نارينه يې ووژل، ۲۶ چې په هغو کې حمور او د هغه زوی شکيم هم
شامل وو. هغوی دينه د شکيم د کور څخه واخيستله او لاړل. ۲۷ د
حضرت يعقوب نور زامن په مړو باندې راوختل او ښار يې لوټ کړ، ځکه
چې د هغوی خور هلته بې عزته شوې وه. ۲۸ د هغوی رمې، پادې او خره
او هرڅه چې په ښار او پټيو کې وو، هغه يې واخيستل. ۲۹ د هغوی ټوله
شتمني يې واخيستله او اولادونه او ښځې يې اسيران کړل او هرڅه چې په
کورونو کې وو هغه يې لوټ کړل.

۳۰ حضرت يعقوب شمعون او لاوي ته وفرمايل: <تاسو زه د تکليف سره
مخامخ کړم. اوس به کنعانيان، فرزيان او همدارنګه د دې خاورې نور
اوسېدونکي زما څخه کرکه کوي. زه ډېر نفر نه لرم او که چېرې هغوی زما
په ضد سره راټول شي او په ما باندې حمله وکړي، زمونږ ټوله کورنۍ به له
منځه لاړه شي.>

۳۱ مګر هغوی ځواب ورکړ: <آيا دا لازمه وه چې هغه دې زمونږ د خور
سره د يوې فاحشې په شان رويه وکړي؟>

حضرت يعقوب بيت ئيل ته راستنيږي

۳۵ ۱ خدای پاک حضرت يعقوب ته وفرمايل: <پاڅه او بيت ئيل ته
لاړ شه او هلته اوسيږه. ما يعنې خپل خدای ته چې تاته په هغه وخت کې

چي د خپل ورور عیسو څخه تښتېدلې ښکاره شو، د قرباني ځای جوړ
کړه.>

۲ نو حضرت یعقوب خپلې کورنۍ او هغو ټولو خلکو ته چي د هغه سره
وو وفرمایل: <هغه بتان چي ستاسو سره دي هغه لېرې وغورزوئ. خپل
ځانونه پاک کړئ او پاک کالي واغوندئ. ۳ راځئ چي بیت ئیل ته لاړ
شو او هلته د هغه خدای دپاره د قرباني ځای جوړ کړو چي زما سره یې د
سختۍ په وخت کي مرسته کړې وه او هرچېرته چي زه تللی یم زما سره مل
ؤ.> ۴ نو هغوی ټول بتان او همدارنګه هغه غوږوالۍ چي د هغوی په
غوږونو کي وې حضرت یعقوب ته ورکړې او حضرت یعقوب هغه په شکیم
کي د څېړۍ د ونې لاندې ښخ کړل.

۵ هغوی روان شول او په شاوخوا ښارونو باندې د خدای پاک وېره
راغله. نو ځکه هیچا هغوی تعقیب نه کړل. ۶ حضرت یعقوب د خپلو
ټولو خلکو سره لوز ته چي بیت ئیل دی او د کنعان په خاوره کي دی راغی.
۷ هلته هغه د قرباني ځای جوړ کړ او هغه ځای یې د بیت ئیل د خدای
په نوم یاد کړ، ځکه په هغه ځای کي چي کله حضرت یعقوب د خپل ورور
عیسو څخه تښتېده، خدای پاک خپل ځان هغه ته ښکاره کړی ؤ. ۸ د
ربکا دایي دبوره مړه شوه او د بیت ئیل څخه ښکته د څېړۍ د ونې لاندې
یې ښخه کړه. نو هغه د ژړا د څېړۍ د ونې په نوم یاده شوه.

۹ کله چي حضرت یعقوب د بین النهرین څخه بېرته راستون شو، نو
خدای پاک یو ځل بیا هغه ته ښکاره شو او برکت یې ورته ورکړ. ۱۰
خدای پاک هغه ته وفرمایل: <ستا نوم یعقوب دی. مګر له دې وروسته دې
ستا نوم یعقوب نه وي، بلکه ستا نوم دې اسراییل وي.> نو د هغه نوم یې
اسراییل کېښود. ۱۱ خدای پاک هغه ته وفرمایل: <زه مطلق قادر خدای
یم، د زیاتو اولادونو خاوند شې. ستا څخه به قومونه پیدا شي او ستا د نسل
څخه به پادشاهان پیدا شي. ۱۲ هغه ځمکه چي ابراهیم او اسحاق ته مې

ورکړې ده تاته او ستا څخه وروسته به يې ستا اولادې ته ورکړم.> ۱۳ نو
خدای پاک له هغه ځای څخه چې د هغه سره يې خبرې وکړې پورته
وخوت. ۱۴ حضرت يعقوب په هغه ځای کې چې خدای پاک ورسره
خبرې کړې وې يوه يادګارې تيږه ودروله او په هغې باندې يې د څښلو
نذرانه او د زيتون تيل واچول. ۱۵ حضرت يعقوب د هغه ځای نوم چې
هلته خدای پاک ورسره خبرې کړې وې، بيت ئيل کېښود.

د راحيل مړينه

۱۶ نو بيا هغوی د بيت ئيل څخه کډه وکړه. افراتې ته يو څه فاصله پاتې
وه چې د راحيل د ماشوم د زېږولو وخت راورسېد او د هغې تکليف زيات
شو. ۱۷ څرنګه چې د ماشوم د زېږولو په وخت کې هغه په ډېر سخت
تکليف کې وه، نو د هغې دايې ورته وويل: <راحيل، مه وېرېږه دا دې بل
زوی دی.> ۱۸ مګر هغه د مړينې په حال کې وه او د ساه ورکولو په
وخت کې يې د هغه نوم بن اونې وباله.

۱۹ نو راحيل مړه شوه او هغه يې د افراتې لارې ته نژدې چې اوس د
بيت لحم په نوم يادېږي ښخه کړه. ۲۰ حضرت يعقوب د هغې په قبر
باندې يادګارې تيږه ودروله او تر نن ورځې پورې هغه د راحيل د قبر نښه
ده. ۲۱ نو حضرت يعقوب بيا کډه وکړه او د عيدر د برج بلې خواته يې
خپلې خيمې ودرولې.

د حضرت يعقوب زامن

(اول تواريخ ۲: ۱ – ۲)

۲۲ هغه وخت چې حضرت يعقوب په هغې سيمه کې اوسېده، روبين لاړ
او د خپل پلار د وينځې بلهې سره يې زنا وکړه او حضرت يعقوب د دې
څخه خبر شو.

حضرت یعقوب دولس زامن درلودل. ۲۳ د لیه زامن: روبین د حضرت
یعقوب مشر زوی، شمعون، لاوي، یهودا، یساکار او زبولون. ۲۴ د راحیل
زامن: حضرت یوسف او بنیامین. ۲۵ د راحیل د وینځې بلهه زامن: دان او
نفتالي. ۲۶ د لیه د وینځې زلفه زامن: جاد او اشیر. دا د حضرت یعقوب
زامن وو چې په بین النهرین کې زیږېدلي وو.

د حضرت اسحاق وفات کېدل

۲۷ حضرت یعقوب خپل پلار حضرت اسحاق ته چې قریه اربع (حبرون)
ته نژدې په ممرې کې ؤ یعني هغه ځای ته چې حضرت ابراهیم او حضرت
اسحاق په کې اوسېدل راغی. ۲۸ حضرت اسحاق یوسلو اتیا کاله ژوند
وکړ. ۲۹ هغه په پاخه عمر کې وفات شو او د خپلو نیکونو سره یوځای
شو. د هغه زامنو عیسو او حضرت یعقوب هغه ښخ کړ.

د عیسو اولاده

(اول تواریخ ۱: ۳۴ – ۳۷)

۳۶ ۱ دا د عیسو اولاده ده (عیسو د ادوم په نوم هم یادېده.) ۲
عیسو د کنعاني ښځو سره ودونه وکړل: عاده د حیتي ایلون لور، اهولیبامه
چې د عنا لور او د حوي صبعون لمسی وه ۳ او بسمه چې د حضرت
اسماعیل لور او د نبایوت خور وه. ۴ عاده الیفاز او بسمې رعوئیل
وزیږاوه. ۵ اهولیبامه یعوش، یعلام او قورح وزیږول. دا د عیسو زامن وو
چې په کنعان کې زیږېدلي وو.

۶ عیسو خپلې ښځې، زامن، لورګاني او د خپلې کورنۍ ټول خلک او
همدارنګه خپلې ټولې رمې او پادې او خپله ټوله شتمني چې په کنعان کې
یې لاس ته راوړې وو واخیستل او د خپل ورور حضرت یعقوب څخه لرې

څه لېږي يې بلې سيمې ته کډه وکړه. ۷ هغه لاړ ځکه هغه ځمکه چې
حضرت يعقوب او هغه په کې اوسېدل دومره پراخه نه وه چې دواړه سره
يوځای واوسيږي، په دې خاطر چې هغوی زياتې رمې او پادې درلودلې.
۸ نو عيسو د ادوم په غرنۍ سيمه کې اوسېده.

۹ دا د ادوم په غرنۍ سيمه کې د ادوميانو د نيکه عيسو اولاده ده. ۱۰
د عيسو د زامنو نومونه دا دي: اليفاز د عيسو د ښځې عاده زوی او رعوئيل
د عيسو د ښځې بسمې زوی. ۱۱ د اليفاز زامن: تيمان، اومار، صفو، جعتام
او قناز. ۱۲ تمناع د عيسو د زوی اليفاز وينځه وه او د هغې څخه د هغه
زوی عماليق پيدا شو. دا د عيسو د ښځې عادې لمسيان وو. ۱۳ د رعوئيل
زامن: نحت، زارح، شمه او مزه. دا د عيسو د ښځې بسمې لمسيان وو.

۱۴ اهوليبامه د عنا لور او د صبعون لمسۍ وه چې د هغې څخه د عيسو
زامن يعوش، يعلام او قورح پيدا شول.

۱۵ د عيسو په اولادې کې دغه قبيلوي مشران وو: د عيسو د مشر زوی
اليفاز زامن: تيمان، اومار، صفو، قناز، ۱۶ قورح، جعتام او عماليق. دا په
ادوم کې هغه قبيلوي مشران وو چې د اليفاز د اولادې څخه دي او دوی د
عادې لمسيان وو.

۱۷ د عيسو د زوی رعوئيل زامن: نحت، زارح، شمه او مزه. دا په ادوم کې
هغه قبيلوي مشران وو چې د رعوئيل د اولادې څخه دي. دا د عيسو د
ښځې بسمې لمسيان وو.

۱۸ د عيسو د ښځې اهوليبامه زامن: يعوش، يعلام او قورح. دا هغه قبيلوي
مشران وو چې د عنا د لور يعنې د عيسو د ښځې اهوليبامه د اولادې څخه
دي. ۱۹ دا ټولې قبيلې د عيسو د اولادې څخه وې.

د سعیر اولاده

(اول تواریخ ۱: ۳۸ – ۴۲)

۲۰ دا د سعیر حوري زامن وو چې په هغې سیمه کې اوسېدل: لوطان،
شوبال، صبعون، عنا، ۲۱ دیشون، ایصر او دیشان. دا په ادوم کې د سعیر
زامن او د حوریانو مشران وو.

۲۲ د لوطان زامن: حوري او هومام. (تمناع د لوطان خور وه.)

۲۳ د شوبال زامن: علوان، مناحت، عیبال، شفو او اونام.

۲۴ د صبعون زامن: ایه او عنا. (دا هماغه عنا دی، کله چې هغه د خپل
پلار صبعون خره څرول، نو په دښته کې یې د تودو اوبو چینې ومونډلې.)
۲۵ د عنا اولادونه: دیشون او اهولیبامه د عنا لور. ۲۶ د دیشون زامن:
حمدان، اشبان، یتران او کران.

۲۷ د ایصر زامن: بلهان، زعوان او عقان. ۲۸ د دیشان زامن: عوص او
اران.

۲۹ دا د حوریانو مشران وو: لوطان، شوبال، صبعون، عنا، ۳۰ دیشون،
ایصر او دیشان. دا د حوریانو قبیلې وې چې د ادوم په خاوره کې اوسېدلې.

د ادوم پادشاهان

(اول تواریخ ۱: ۴۳ – ۵۴)

۳۱-۳۹ له دې څخه مخکې چا په اسراییلو باندې پادشاهي نه وه کړې چې
دغو پادشاهانو د ادوم په هېواد باندې پادشاهي وکړه:

- بالع د بعور زوی چې د دینهابه څخه ؤ.
- یوباب د زارح زوی چې د بصرې څخه ؤ.

- حوشام چې د تيمان د هيواد څخه ؤ.
- حداد د بداد زوی چې د عويت څخه ؤ (هغه مديانيانو ته د موآب په خاوره کې په جګړه کې ماتې ورکړه.)
- سمله چې د مسريقه څخه ؤ.
- شائول چې د رحوبوت د ښار څخه ؤ او دا ښار د سيند په غاړه پروت دی.
- بعل حانان چې د عکبور زوی ؤ.
- حداد چې د فاعو څخه ؤ. (د هغه د ښځې نوم مهيطبئيل ؤ چې د مطرد لور وه او د ميذهب لمسی وه.)

۴۰-۴۳ دا د هغو قبيلوي مشرانو نومونه دي چې د عيسو د اولادې څخه دي: تمناع، علوه، يتيت، اهوليبامه، ايله، فينون، قناز، تيمان، مبصار، مجديئيل او عيرام. هغه سيمه چې دا هره قبيله په کې اوسېدله، د هماغې قبيلې په نوم يادېدله.

د حضرت يوسف خوبونه

۳۷ ۱ حضرت يعقوب په کنعان کې په هغه ځای کې ژوند کاوه چېرته
چې د هغه پلار اوسېدلی ؤ. ۲ دا د حضرت يعقوب د کورنۍ قصه ده.

حضرت يوسف اوولس کلن ځوان ؤ او د خپلو ناسکه ورونو سره يې چې د بلهې او زلفې زامن وو رمې ساتلې. حضرت يوسف به خپل پلار د خپلو ورونو د خرابو کارونو څخه خبراوه.

۳ حضرت يعقوب د حضرت يوسف سره د خپلو نورو ټولو زامنو څخه
زياته مينه کوله ځکه چې هغه ورته په زوړوالي کې پيدا شوی ؤ. د هغه
دپاره يې ښکلې چپنه جوړه کړه چې اوږده لستوڼې يې درلودل. ۴ کله

چې د هغه ورونه په دې پوه شول چې د هغوی پلار د حضرت يوسف سره د هغوی څخه زياته مينه کوي، نو د حضرت يوسف څخه يې ډېره کرکه کوله او په نرمه ژبه يې ورسره خبرې نه کولې.

۵ يوه شپه حضرت يوسف خوب وليد او هغه يې خپلو ورونو ته بيان کړ، نو د هغوی کينه د حضرت يوسف سره نوره هم زياته شوه. ۶ هغوی ته يې وفرمايل: <ما چې کوم خوب ليدلی دی هغه ته غوږ ونيسئ. ۷ مونږ په پټي کې د غلو دانو ګېډۍ تړلې او ناڅاپه زما ګېډۍ پورته شوه او نېغه ودرېدله او ستاسو ګېډۍ زما د ګېډۍ په شاوخوا باندې راټولې شوې او هغې ته يې سجده وکړه.>

۸ د هغه ورونو پوښتنه وکړه: <آيا ته غواړې چې پادشاه شې او په مونږ باندې حکومت وکړې؟> نو د حضرت يوسف د خوبونو په سبب او د هغو شيانو له کبله چې د هغوی په باره کې يې وفرمايل د هغه د ورونو کينه نوره هم زياته شوه.

۹ بيا حضرت يوسف بل خوب وليده او خپلو ورونو ته يې بيان کړ: <ما بل خوب وليده چې په هغه کې لمر، سپوږمۍ او يوولس ستورو ماته سجده کوله.>

۱۰ هغه دا خوب خپل پلار ته هم بيان کړ. د هغه پلار هغه وراټه او ويې فرمايل: <دا څه قسم خوب دی چې تا ليدلی دی؟ آيا په رښتيا سره به زه، ستا مور او ستا ورونه تاته راشو او سجده به درته کوو؟> ۱۱ د حضرت يوسف ورونو د هغه سره کينه راواخيستله، مګر د هغه پلار دا موضوع په خپل ذهن کې وساتله.

حضرت يوسف د خپلو ورونو له خوا خرڅېږي

١٢ یوه ورځ د حضرت یوسف ورونه د رمو د څرولو دپاره شکیم ته
لاړل. ١٣ حضرت یعقوب یوسف ته وفرمایل: <ستا ورونه شکیم ته نږدې
رمې څروي. زه غواړم چې تا هغوی ته ورولېږم.>

هغه ځواب ورکړ: <ډېره ښه ده.>

١۴ د هغه پلار وویل: <لاړ شه او وګوره چې ستا ورونه روغ رمټ دي
او رمې روغې جوړې دي که نه، ماته بېرته خبر راوړه.> نو هغه یې د
حبرون له درې څخه ولېږه. حضرت یوسف شکیم ته ورسېده ١۵ او په
صحرا کې شاوخوا سرګردانه ګرځېده. یو سړي هغه ولیده او پوښتنه یې
ورڅخه وکړه: <څه شی لټوې؟>

١۶ هغه ځواب ورکړ: <زه خپل ورونه لټوم. آیا ماته ویلی شې چې
هغوی چېرته خپلې رمې څروي؟>

١٧ هغه سړي ځواب ورکړ: <هغوی پخوا له دې ځایه تللي دي. د هغوی
څخه مې واورېدل چې ویل یې، راځئ چې دوتان ته ځو.> نو حضرت
یوسف خپلو ورونو پسې لاړ او په دوتان کې یې هغوی پیدا کړل. ١٨
هغوی حضرت یوسف له لېرې ولیده او مخکې له دې چې حضرت یوسف
دوی ته ورورسېږي، هغوی ورته دسیسه جوړه کړه چې ویې وژني. ١٩
هغوی یو او بل ته سره وویل: <هغه دی، خوب لیدونکی راروان دی. ٢٠
راځئ چې هغه ووژنو او په یو کوهي کې یې وغورزوو او وبه وایو چې هغه
یو داړونکي ځناور وخوړ. بیا به وګورو چې د هغه خوبونه څنګه کیږي.>

٢١ کله چې روبین دا خبره واورېدله، هڅه یې وکړه چې هغه د خپلو
ورونو د لاسونو څخه خلاص کړي، نو هغه وویل: <هغه به نه وژنو.> ٢٢
روبین هغوی ته وویل: <وینه مه تویوئ. هغه په دې کوهي کې چې دلته په
دې دښته کې دی وغورزوئ، خو لاس ورته مه اچوئ.> هغه دا خبره د دې

دپاره وکړه چې حضرت یوسف د دوی څخه خلاص کړي او بېرته یې خپل
پلار ته بوځي. ۲۳ نو کله چې حضرت یوسف خپلو ورونو ته راغی،
هغوی ورڅخه هغه ښکلې چپنه چې اوږده لستوڼي یې درلودل وویستله.
۲۴ هغه یې ونیوه او په کوهي کې یې وغورزاوه. کوهی وچ ؤ او اوبه په
کې نه وې.

۲۵ په هغه وخت کې چې دوی ډوډۍ خوړله، ناڅاپه یې ولیدل چې د
اسماعیلیانو کاروان د جلعاد څخه راروان دی او د هغوی اوښان په مسالو،
ملهمو او کنډ باندې بار وو او روان وو چې هغه مصر ته یوسي. ۲۶ یهودا
خپلو ورونو ته وویل: <د خپل ورور د وژلو او د هغه د قتل د پټولو څخه
به مونږ ته څه ګټه راورسېږي؟ ۲۷ راځئ چې هغه په اسماعیلیانو باندې
خرڅ کړو. مونږ به هغه ته زیان نه رسوو، ځکه چې هغه زمونږ ورور او
زمونږ خپله وینه او خپل هډوکی دی.> د هغه ورونه په دې رضا شول.
۲۸ نو کله چې سوداګران تېرېدل، د هغه ورونو حضرت یوسف له کوهي
څخه راوویست او هغه یې په اسماعیلیانو باندې په شل مثقاله سپینو زرو
خرڅ کړ. هغوی حضرت یوسف مصر ته یووړ.

۲۹ کله چې روبین بېرته کوهي ته راغی او ویې ولیدل چې حضرت
یوسف هلته نشته، نو له غمه یې خپل کالي وشکول. ۳۰ هغه بېرته خپلو
ورونو ته ورغی او ویې ویل: <هلک هلته نشته، څه وکړم؟>

۳۱ بیا هغوی یو وز حلال کړ او د حضرت یوسف چپنه یې د هغه په وینه
کې غوټه کړه. ۳۲ هغوی هغه چپنه بېرته خپل پلار ته یوړله او ویې ویل:
<دا مونږ وموندله. وګوره چې دا ستا د زوی ده که نه.>

۳۳ حضرت یعقوب هغه وپېژندله او ویې فرمایل: <دا زما د زوی چپنه
ده! کوم داړونکي ځناور هغه خوړلی دی او په رښتیا سره یوسف ټوټې ټوټې
شوی دی.> ۳۴ نو حضرت یعقوب له خفګانه خپل کالي وشکول. د ویر

کالي يې واغوستل او ډېرې ورځې د خپل زوی دپاره غمجن ؤ. ۳۵ د هغه
ټول زامن او لورګانې راغلې چې هغه ته تسلي ورکړي، مګر هغه دا تسلي
ونه منله او ويې فرمايل: <د خپل زوی دپاره به زه د دې غم سره قبر ته
ځم.> نو پلار يې د هغه دپاره وژړل.

۳۶ په هغه وخت کې سوداګرانو حضرت يوسف په مصر کې په فوطيفار
باندې چې د فرعون د درباريانو څخه ؤ او د دربار د ګارډ قوماندان ؤ خرڅ
کړ.

يهودا او تامار

۳۸ ۱ داسې وشول چې په هغه وخت کې يهودا خپل ورونه پرېښودل
او د حيره په نوم يو سړي سره چې د عدولام د ښار څخه ؤ پاتې شو. ۲
هلته يهودا د شوعه په نوم د يو کنعاني د لور سره مخامخ شو. يهودا د هغې
سره واده وکړ او ورسره يوځای شو. ۳ هغه اميدواره شوه او زوی يې
وزېږاوه او په هغه باندې يې عير نوم کېښود. ۴ هغه بيا اميدواره شوه او
زوی يې وزېږاوه. په هغه باندې يې اونان نوم کېښود. ۵ هغې بل زوی
وزېږاوه او په هغه باندې يې شيله نوم کېښود. يهودا په کزيب کې ؤ چې
هلک پيدا شو.

۶ يهودا خپل مشر زوی ته ښځه وکړه او د هغې نوم تامار ؤ. ۷ د
عير رويه د ښښتن په نظر کې خرابه وه. نو ښښتن هغه مړ کړ. ۸ هغه
وخت يهودا د عير ورور اونان ته وويل: <لاړ شه او د خپل ورور د کونډې
سره يوځای شه او د مېړه د ورور په توګه دې خپل مسئوليت ترسره کړه،
ترڅو ستا ورور هم اولادونه ولري.> ۹ مګر اونان په دې پوهېده چې دا
به د ده اولادونه نه وي. نو کله به چې هغه د خپلې کونډې ورېنداري سره
څملاست، خپل ځان به يې په ځمکه باندې انزال کاوه او نه يې غوښتل چې

د خپل ورور دپاره اولاد راوړي. ۱۰ څه چې هغه کول هغه د څښتن په
نظر کې بد ښکاره کېدل. نو څښتن هغه هم وواژه. ۱۱ نو یهودا خپلې نږور
تامار ته وویل: <د خپل پلار په کور کې د کونډې په توګه اوسېږه تر هغې
پورې چې زما زوی شیله لوی شي.> ځکه هغه وېرېده چې شیله به هم د
خپلو ورونو په شان مړ شي. نو تامار لاړه چې د خپل پلار په کور کې
واوسیږي.

۱۲ څه موده وروسته د یهودا ښځه یعنې د شوعه لور مړه شوه. کله چې د
غم وخت تېر شو، نو یهودا د خپل دوست حیره عدولامي سره د تمنه ښار
ته چې هلته د هغه پسونه سکولودل کېدل لاړ. ۱۳ کله چې تامار خبره
شوه چې د هغې خسر د خپلو پسونو د سکولودلو دپاره تمنې ته روان دی،
۱۴ نو هغې خپل د کونډتوب کالي وویستل، خپل مخ یې په څادر کې پټ
کړ او د عینایم په دروازه کې چې د تمنې په لاره کې وه کښېناستله. هغې دا
کار په دې خاطر وکړ چې د یهودا کشر زوی غټ شوی ؤ، مګر یهودا دا
پلان نه درلود چې تامار ورته په نکاح کړي.

۱۵ کله چې یهودا هغه ولیدله، په هغې یې د فاحشې ګمان وکړ، ځکه چې
مخ یې پټ ؤ. ۱۶ هغه پوه نه شو چې هغه د ده نږور ده. هغه د لارې په
غاړه باندې هغې ته ورغی او ویې ویل: <راشه، چې درسره څملم.>

هغې پوښتنه وکړه: <ماته به څه راکړې چې درسره څملم؟>

۱۷ هغه وویل: <زه به د خپلې رمې څخه تاته یو سېرلی درولېږم.>

هغې پوښتنه وکړه: <تر هغې پورې چې ته هغه رالېږې، ماته به څه شی د
ضمانت په توګه پرېږدې؟>

۱۸ هغه وویل: <څه شی درته د ضمانت په توګه درکړم؟>

هغې ځواب ورکړ: <مهر، د هغه مزى او دا امسا چې ستا په لاس کې ده.>
نو هغه دا هرڅه هغې ته ورکړل او ورسره ځملاست او تامار د هغه څخه
اميدواره شوه. ۱۹ تامار کور ته لاړه. خپل ښادر يې لېرې کړ او خپل د
کونډتوب کالي يې واغوستل.

۲۰ نو يهودا د خپل عدولامي دوست په لاس سېرلى ورولېږه ترڅو د هغې
ښځې څخه د ضمانت شيان بېرته واخلي. مګر هغه يې پيدا نه کړه. ۲۱ ده
د عنايم له خلکو څخه پوښتنه وکړه: <هغه فاحشه چې دلته په لاره کې
ناسته وه چېرته ده؟>

هغوى ووېل: <دلته هيڅ وخت فاحشه ښځه نه وه.>

۲۲ هغه بېرته يهودا ته ورغى او ويې ويل: <ما هغه پيدا نه کړه. برسېره
پردې د هغه ځاى خلکو ووېل: دلته هيڅ فاحشه ښځه نه وه.>

۲۳ نو يهودا ووېل: <پرېږده چې هغه شيان خپل ځانته وساتي. مونږ نه
غواړو چې د خلکو د خندا شو. دا دى ما هغې ته دغه سېرلى ورولېږه مګر
تا هغه پيدا نه کړه.>

۲۴ درې مياشتې پس يهودا ته خبر ورسېد: <ستا نږور تامار د يوې
فاحشې په شان عمل کړى دى او هغه اوس اميدواره ده.>

يهودا ووېل: <هغه بيرون راوباسئ او ويې سوزوئ چې مړه شي.>

۲۵ چې څنګه يې هغه بيرون راوويستله، خپل خسر ته يې پيغام ورولېږه
ويې ويل: <زه د هغه سړي څخه اميدواره شوې يم کوم چې د دې شيانو
خاوند دى.> هغې زياته کړه: <وګوره. دا مهر، د هغه مزى او دا امسا وپېژنه
چې د چا دي.>

٢٦ یهودا هغه وپېژندل او ویې ویل: <هغه په حقه ده. زه د هغې سره په
خپل لوظ کې ناکام شوم. ما باید هغه خپل زوی شیله ته واده کړې وای.>
یهودا بیا د هغې سره یوځای نه شو.

٢٧ کله چې د تامار د اولاد د زېږولو وخت راورسېد، نو د هغې په ګېډه
کې غبرګوني وو. ٢٨ د زېږولو په وخت کې د هغو څخه یو خپل لاس
راوویست نو دایي یو سور مزی واخیست او د هغه په مړوند باندې یې وتاړه
او ویې ویل: <دا اول راووت.> ٢٩ خو کله چې هغه خپل لاس بېرته
کش کړ د هغه ورور راووت او هغې وویل: <ته څرنګه راووتلې!> او په
هغه باندې یې فارص نوم کېښود. ٣٠ پس له هغې د هغه ورور چې په
مړوند باندې یې سور مزی ؤ راووت او هغه یې د زارح په نوم یاد کړ.

حضرت یوسف او د فوطیفار ښځه

٣٩ ١ اسماعیلیانو حضرت یوسف مصر ته یووړ او په فوطیفار باندې
یې خرڅ کړ چې نوموړی د فرعون د درباریانو څخه ؤ او د دربار د ګارډ
قوماندان ؤ. ٢ څښتن د حضرت یوسف سره مل ؤ او هغه یې بریالی کړ.
هغه د خپل مصري بادار په کور کې اوسېده. ٣ بادار یې ولیدل چې
څښتن د حضرت یوسف سره مل دی او په هر کار کې هغه ته بری ورکوي.
٤ فوطیفار د هغه څخه خوشاله ؤ او هغه یې خپل شخصي نوکر ونیوه او
هرڅه چې یې خپل کور کې درلودل، ټول یې هغه ته وسپارل. ٥ د
هماغه وخت څخه څښتن د حضرت یوسف له سببه د دې مصري خاندان ته
برکت ورکړ او د هغه په ټولو شیانو باندې که د هغه په کور کې وو او که د
هغه ځمکه وه، د څښتن برکت ؤ. ٦ فوطیفار چې هرڅه درلودل هغه یې
حضرت یوسف ته وسپارل چې څارنه یې وکړي. هغه له خوراک څخه پرته
نور د هیڅ شي سره کار نه درلود.

حضرت یوسف ډېر ښایسته ؤ او ښکلی اندام یې درلود. ۷ څه موده
وروسته د حضرت یوسف سره د فوطیفار د ښځې مینه پیدا شوه او ورته
ویې ویل: <راشه، زما سره ثمله.> ۸ مګر هغه انکار وکړ او هغې ته
یې وفرمایل: <ګوره، هرڅه چې زما د بادار په کور کې دي د هغو په باره
کې هغه اندیښنه نه لري، ځکه چې زه دلته یم. هرڅه چې هغه یې لري ماته
یې راسپارلي دي. ۹ زه په دې کور کې داسې اختیار لرم لکه څنګه چې
هغه یې لري او زما بادار پرته له ستا چې د هغه ښځه یې، نور هیڅ شی زما
څخه نه دی سپمولی. نو بیا زه څنګه کولی شم چې داسې بد کار وکړم او د
خدای پاک په مقابل کې ګناه وکړم؟> ۱۰ که څه هم هغې به هره ورځ
حضرت یوسف ته خبرې کولې، خو هغه له دې څخه انکار کاوه چې د هغې
سره ثملي او یا دې ورنژدې شي.

۱۱ مګر یوه ورځ کله چې حضرت یوسف کور ته ننوت چې خپل کار
وکړي، د کور د نوکرانو له جملې څخه هلته هیڅ څوک نه ؤ. ۱۲ هغې
حضرت یوسف له چپنې څخه ونیوه او ورته ویې ویل: <زما سره ثمله.>
مګر هغه خپله چپنه د هغې په لاس کې پرېښودله او د کور څخه دباندې
وتښتېد. ۱۳ کله چې هغې ولیدل چې هغه خپله چپنه د هغې په لاس کې
پرېښودله او د کور څخه وتښتېد، ۱۴ نو د خپل کور نوکرانو ته یې غږ وکړ
او ویې ویل: <ګورئ! دغه عبرانی سړی زما مېړه کور ته راوستی دی چې
زمونږ بې عزتي وکړي. هغه زما کوټې ته راننوت چې ما بې عزته کړي، مګر
ما په لوړ اواز سره چیغې ووهلې. ۱۵ کله چې هغه زما چیغې واورېدلې،
هغه وتښتېد او خپله چپنه یې زما سره پرېښودله.>

۱۶ هغې د حضرت یوسف چپنه د ځان سره وساتله تر هغې پورې چې
مېړه یې کور ته راغی. ۱۷ بیا هغې فوطیفار ته دا قصه بیان کړه: <هغه
عبرانی غلام چې مونږ ته دې راوستی دی، زما کوټې ته راننوت چې ما
بې عزته کړي. ۱۸ مګر څنګه چې ما د مرستې دپاره چیغې ووهلې، خپله

چېنه يې زما سره پرېښودله او د کور ښځه وتښتېده.>

۱۹ کله چې د حضرت يوسف بادار دغه قصه واورېدله چې د هغه ښځې
ورته بيان کړه، هغه د قهره سور شو. ۲۰ د حضرت يوسف بادار هغه ونيوه
او په هغه زندان کې يې واچاوه چې د پادشاه بنديان به په کې ساتل کېدل او
هغه هلته پاتې شو. ۲۱ مګر څښتن د حضرت يوسف سره مل ؤ. هغه ته
يې برکت ورکړ، نو د زندان رئيس د هغه څخه خوشاله ؤ. ۲۲ هغه
حضرت يوسف د نورو ټولو بنديانو مشر کړ او هغه ته يې د هغو ټولو کارونو
مسئوليت ور په غاړه کړ چې په زندان کې به کېدل. ۲۳ د زندان رئيس د
هغه څه په هکله چې حضرت يوسف ته سپارل شوي وو اندېښنه نه
درلودله، ځکه چې څښتن د حضرت يوسف سره مل ؤ او کوم کارونه چې
هغه کول څښتن ورته په هغو ټولو کې بری ورکاوه.

حضرت يوسف د بنديانو خوبونه تعبيروي

۴۰ ۱ څه موده وروسته د مصر د پادشاه يعنې فرعون د ساقيانو او
نانوايانو د مشرانو څخه د پادشاه په مقابل کې غلطي وشوه. ۲ فرعون په
دې دواړو درباريانو باندې په قهر شو ۳ او هغوی يې په هغه زندان کې
واچول چې د دربار د ګارډ د قوماندان په کور کې ؤ يعنې په هماغه زندان
کې چې حضرت يوسف په کې بندي ؤ. ۴ هغوی زيات وخت په زندان
کې تېر کړ او د ګارډ قوماندان هغوی حضرت يوسف ته وسپارل او هغه د
دوی خدمت کاوه.

۵ د ساقيانو او نانوايانو مشرانو چې په زندان کې وو په يوه شپه دواړو
خوب وليد او هر يو خوب خپله معنی' درلودله. ۶ کله چې سهار
حضرت يوسف هغوی ته ورغی، ويې ليدل چې هغوی خفه وو. ۷ نو
هغه ورڅخه پوښتنه وکړه: <تاسو نن ولې دومره خفه يئ؟>

٨ هغوی ځواب ورکړ: <مونږ دواړو خوبونه ليدلي دي، مګر څوک نشته
چې هغه تعبير کړي.>

حضرت يوسف هغوی ته وفرمايل: <د خوبونو تعبيرول د خدای کار دی.
خپل خوبونه ماته ووايئ.>

٩ نو د ساقيانو مشر خپل خوب حضرت يوسف ته بيان کړ. هغه ته يې
وويل: <په خوب کې مې خپلې مخې ته د انګورو تاک وليد. ١٠ په تاک
کې درې څانګې وې. څنګه چې غوټۍ يې وکړې نو هغه وغوړېدلې او د
انګورو وږي پاخه شول. ١١ د فرعون پياله مې په لاس کې وه. نو انګور
مې واخيستل او په پياله کې مې وزبېښل او پياله مې د فرعون په لاس کې
ورکړه.>

١٢ حضرت يوسف وفرمايل: <د هغه تعبير دا دی: درې څانګې درې
ورځې دي. ١٣ په دې درې ورځو کې به فرعون تا ازاد کړي او وبه دې
بخښي او بېرته به دې په خپل کار باندې مقرر کړي. ته به د پخوا په شان
لکه څنګه چې د هغه ساقي وې، د فرعون پياله به د هغه په لاس کې
ورکوې. ١٤ خو کله چې داسې وشي، ما در په ياد کړه او زما سره احسان
وکړه. فرعون ته زما په باره کې يادونه وکړه او له دې زندان څخه مې وباسه.
١٥ ځکه چې زه د عبرانيانو د وطن څخه په زور تښتول شوی يم او دلته
مې هم هيڅ داسې کار نه دی کړی چې ما دې په زندان کې واچوي.>

١٦ کله چې د نانوايانو مشر وليدل چې ښه تعبير دی، نو حضرت يوسف
ته يې وويل: <ما هم خوب ليده چې د ډوډيو درې ټوکرۍ مې په سر وې.
١٧ په پاسنۍ ټوکرۍ کې د فرعون دپاره هر قسم ډوډۍ وې او مرغانو به
هغه د دې ټوکرۍ څخه خوړلې.>

١٨ حضرت يوسف په ځواب کې وفرمايل: <د دې تعبير دا دی: درې
ټوکرۍ درې ورځې دي. ١٩ په دې درې ورځو کې به فرعون ستا سر

پرې کړي او تا به په ونه کې ځوړند کړي او مرغان به ستا غوښه وخوري.>

۲۰ په دریمه ورځ د فرعون د زېږېدلو کالیزه وه. هغه خپلو درباریانو ته مېلمستیا ورکړه او د ساقیانو او نانوایانو مشران یې ازاد کړل او د خپلو درباریانو په مخکې یې حاضر کړل. ۲۱ هغه د ساقیانو مشر په خپل پخواني کار باندې مقرر کړ او پیاله یې یو ځل بیا د فرعون په لاس کې ورکړه. ۲۲ مګر د نانوایانو مشر یې په دار وخېژاوه، لکه څنګه چې حضرت یوسف هغوی ته تعبیر کړی ؤ. ۲۳ د ساقیانو مشر حضرت یوسف رایاد نه کړ او هغه یې بېخي هېر کړ.

حضرت یوسف د فرعون خوبونه تعبیروي

٤١ ۱ پوره دوه کاله تېر شوي وو چې فرعون خوب ولیده چې د نیل د سیند په غاړه ولاړ ؤ. ۲ ناڅاپه اووه ښې او چاغې غواګانې د سیند څخه راووتلې او په لوخو کې څرېدلې. ۳ د هغو څخه وروسته نورې اووه غواګانې چې بدرنګې او ډنګرې وې، راووتلې او د سیند په غاړه د هغو تر څنګه ودرېدلې. ۴ بدرنګه او ډنګرو غواګانو هغه ښې او چاغې غواګانې وخوړلې. بیا فرعون راویښ شو. ۵ هغه بیا ویده شو او بل خوب یې ولیده چې د غلو دانو اووه ډک او پاخه وږي په یوه ډنډر کې راشنه شول. ۶ له هغو څخه وروسته د غلو دانو نور اووه نري او د دښتې باد سوزولي وږي راشنه شول. ۷ د غلو دانو اوو نریو وږو هغه ډک او پاخه وږي روغ تېر کړل. بیا فرعون راویښ شو او پوه شو چې هغه خوب ولیده. ۸ په سهار د هغه فکر پرېشانه ؤ. هغه د مصر ټول جادوګران او حکیمان راوغوښتل. هغه خپل خوبونه هغوی ته بیان کړل، مګر هیڅ یو ونه شو کولی چې هغه فرعون ته تعبیر کړي.

٩ په دې وخت کې د ساقيانو مشر فرعون ته وويل: <نن راته راياد
شول چې زما څخه خطا شوې ده. ١٠ يو ځلې فرعون په خپلو نوکرانو
باندې په قهر شوی ؤ او زه او د نانوايانو مشر يې د دربار د ګارډ د قوماندان
په کور کې په زندان کې واچولو. ١١ مونږ دواړو په يوه شپه خوب وليده
او هر يو خوب ځانته خپله معنیٰ درلودله. ١٢ په هغه ځای کې يو عبرانی
ځوان چې د دربار د ګارډ د قوماندان غلام ؤ زمونږ سره ؤ. مونږ خپل
خوبونه هغه ته بيان کړل او هغه زمونږ خوبونه زمونږ دپاره تعبير کړل. ١٣
لکه څنګه چې هغه تعبير کړی ؤ، کټ مټ هماغسې وشول. زه بېرته په خپل
ځای مقرر شوم او هغه بل سړی په دار وځړولی شو.>

١٤ نو فرعون حضرت يوسف راوغوښت او هغه يې ډېر ژر د زندان څخه
راوويست. حضرت يوسف خپله ږيره او سر وخرايل، خپل کالي يې بدل
کړل او د فرعون حضور ته راغی. ١٥ فرعون حضرت يوسف ته وويل:
<ما خوب ليدلی او څوک نشته چې هغه تعبير کړي. مګر ما ستا په هکله
اورېدلي دي چې کله خوب واورې، نو تعبير يې کولی شې.>

١٦ حضرت يوسف فرعون ته په ځواب کې وفرمايل: <اعليحضرته، زه دا
نه شم کولی، مګر خدای پاک به ښه تعبير درکړي.>

١٧ فرعون حضرت يوسف ته وويل: <ما خوب وليده چې زه د نيل د
سيند په غاړه ولاړ وم، ١٨ په دې وخت کې اووه چاغې او ښې غواګانې د
سيند څخه راووتلې او په لوخو کې څرېدلې. ١٩ د هغوی څخه وروسته
نورې اووه غواګانې راووتلې چې داسې ډنګرې او بدشکله وې چې ما د
مصر په ټول هېواد کې هيڅکله نه وې ليدلې. ٢٠ ډنګرو او بدشکله
غواګانو هغه اولنۍ چاغې غواګانې وخوړلې. ٢١ مګر د خوړلو څخه
وروسته هم څوک نه پوهېدل چې دوی به څه خوړلې وي ځکه چې هغوی
د پخوا په شان ډنګرې ښکارېدلې. نو په دې وخت کې زه راويښ شوم.
٢٢ همدارنګه ما په خوب کې وليدل چې د غلو دانو اووه ډک او پاخه

وږي په يوه ډنډر کې راشنه شول. ٢٣ د هغو څخه وروسته نور اووه نري
او د دښتې باد سوزولي وږي راشنه شول. ٢٤ اووه نريو وږو هغه ډک
وږي روغ تېر کړل. نو ما خپل خوب جادوګرانو ته وويل، مګر هيچا ونه شو
کولی چې هغه ماته تعبير کړي.>

٢٥ نو حضرت يوسف فرعون ته وفرمايل: <د دواړو خوبونو معنیٰ يوه
ده. څه چې خدای پاک غواړي ويې کړي هغه يې تاسو ته څرګند کړل. ٢٦
اووه ښې غواګانې اووه کاله دي او د غلو دانو اووه ډک وږي هم اووه کاله
دي، هغوی يوشان معنیٰ لري. ٢٧ اووه ډنګرې او بد رنګه غواګانې چې د
هغو څخه وروسته راووتلې او د غلو دانو اووه نري او د دښتې باد سوزولي
وږي د قحطۍ اووه کاله دي. ٢٨ دا هماغه څه دي چې تاسو ته مې وويل.
څه چې خدای پاک غواړي ويې کړي تاسو ته يې څرګند کړي دي. ٢٩
اووه کاله به د مصر په ټول هېواد کې ډېره پرېماني راشي. ٣٠ مګر له هغې
وروسته به د اوو کالو دپاره داسې قحطي راشي چې د مصر په ملک کې به
هغه ټوله پرېماني هېره شي. ځکه چې قحطي به هېواد تباه کړي ٣١ او
پرېماني به په هېواد کې بېخي هېره شي، دا ځکه چې هغه قحطي چې په
هغې پسې راځي هغه به ډېره سخته وي. ٣٢ دا چې تاسو دوه خوبونه
ليدلي دي د هغو معنیٰ دا ده چې دا د خدای پاک فيصله ده چې دا کار
وکړي او هغه به ژر داسې وکړي.

٣٣ اوس بايد تاسو يو پوه او د حکمت لرونکی سړی پيدا کړئ او هغه
دې د مصر د هېواد دوهم مشر وټاکئ. ٣٤ تاسو بايد په ټول هېواد کې
ماموران وټاکئ چې د اووه کالو پرېمانی په موده کې د مصر د حاصلاتو
څخه پنځمه برخه راټوله کړي. ٣٥ هغوی ته امر وکړئ چې د پرېمانی په
کلونو کې غله راټوله کړي او هغوی ته اختيار ورکړئ چې هغه په ښارونو
کې ذخيره کړي او ساتنه يې وکړي. ٣٦ هغه بايد د هېواد دپاره ذخيره شي
چې د اووه کالونو د قحطۍ په موده کې چې په مصر باندې راتلونکې ده

ورځخه کار واخیستل شي ترڅو هېواد د قحطی په اثر وران نه شي.>

۳۷ دغه وړاندیز د فرعون او د هغه د ټولو درباریانو په نظر کې ښه ښکاره
شو. ۳۸ نو فرعون د هغوی ځخه پوښتنه وکړه: <آیا کولی شو چې د
یوسف په شان یو څوک راپیدا کړو چې د خدای پاک روح په کې دی؟>
۳۹ نو فرعون حضرت یوسف ته وویل: <څرنګه چې خدای پاک دا
هرڅه تاته ښودلي دي نو ستا په شان د حکمت خاوند او پوه سړی نشته.
۴۰ زه به تا د خپل هېواد دوهم مشر کړم او زما ټول قوم به ستا حکمونه
مني او د واک په لحاظ به ته زما ځخه پس دوهم نفر یې.>

حضرت یوسف د مصر دوهم مشر

۴۱ نو فرعون حضرت یوسف ته وویل: <په دې ډول مې ته د مصر د
ټول هېواد دوهم مشر وټاکلې.> ۴۲ فرعون د خپلې ګوتې ځخه هغه ګوته
راوویستله چې په هغې کې د پادشاهۍ مهر لګېدلی ؤ او هغه یې حضرت
یوسف ته ور په ګوته کړه. هغه حضرت یوسف ته د کتان ډېره ښه چپنه
ورواغوستله او د سرو زرو زنځیر یې د هغه په غاړه کې واچاوه. ۴۳
فرعون هغه ته خپله دوهمه شاهي ګاډۍ ورکړه چې په کې سپور شي او
خلکو د هغه په مخکې نارې وهلې: <لاره پرېږدئ! لاره پرېږدئ!> په دې
ډول یې حضرت یوسف د مصر د ټول هېواد دوهم مشر وټاکه. ۴۴ فرعون
حضرت یوسف ته وویل: <زه فرعون یم، مګر هیڅوک به ستا له اجازې
ځخه پرته په ټول مصر کې هیڅ نه شي کولی.> ۴۵ فرعون په حضرت
یوسف باندې صفنات فعنیح نوم کېښود او د اون د کاهن فوطي فارع لور
اسنات یې هغه ته په نکاح ورکړه. نو په دې ډول حضرت یوسف د مصر په
ټول هېواد باندې واک ترلاسه کړ. ۴۶ حضرت یوسف دېرش کلن ؤ چې د
مصر د پادشاه یعنې فرعون په خدمت کولو یې پیل وکړ. حضرت یوسف د
فرعون د حضور ځخه لاړ او په ټول مصر کې وګرځېد. ۴۷ د اووه کالو
پرېمانۍ په موده کې ځمکې ډېر زیات حاصلات ورکړل. ۴۸ په دې موده

کې حضرت یوسف په مصر کې ټول خوراکي مواد راټول کړل او هغه یې په ښارونو کې ذخیره کړل او د هر ښار د شاوخوا ځمکو خوراکي مواد یې په هماغه ښار کې ذخیره کړل. ۴۹ حضرت یوسف لکه د دریاب د شګو په شان ډېره زیاته غله ذخیره کړه او هغه دومره زیاته وه چې د حساب څخه وتلې وه.

۵۰ د قحطۍ د کالونو د راتلو څخه مخکې د اون د کاهن فوطي فارع لور اسنات حضرت یوسف ته دوه زامن وزیږول. ۵۱ حضرت یوسف د خپل مشر زوی نوم منسي کېښود، نو ځکه یې وفرمایل: <خدای پاک زما ټولې سختۍ او زما د پلار ټوله کورنۍ زما څخه هېره کړه.> ۵۲ او بیا د دوهم زوی نوم یې افرایم کېښود او ویې فرمایل: <دا ځکه چې خدای پاک ماته په هغه وطن کې اولادونه راکړل چې زه په کې په تکلیف وم.>

۵۳ نو هغه پرېماني چې د اووه کالو دپاره په مصر کې وه پای ته ورسېدله.
۵۴ لکه څنګه چې حضرت یوسف فرمایلي وو، د قحطۍ اووه کاله شروع شول. په نورو ټولو هېوادونو کې قحطي وه مګر په ټول مصر کې غله وه.
۵۵ کله چې مصریان وږي شول، نو د ډوډۍ دپاره یې فرعون ته فریاد وکړ. نو فرعون ټولو مصریانو ته وویل: <یوسف ته ورشئ او هرڅه چې تاسو ته وایي هغه وکړئ.> ۵۶ قحطي ډېره سخته شوه او په ټول هېواد کې خپره شوه، نو حضرت یوسف ګودامونه پرانیستل او په مصریانو باندې یې غله خرڅوله. ۵۷ د ټولو هېوادونو خلک مصر ته راتلل چې د حضرت یوسف څخه غله واخلي، ځکه چې په ټوله دنیا کې سخته قحطي وه.

د حضرت یوسف ورونه د غلو دانو اخیستلو دپاره مصر ته ځي

۴۲ ۱ کله چې حضرت یعقوب خبر شو چې په مصر کې غلې دانې شته، نو هغه خپلو زامنو ته وویل: <تاسو ولې هسې ناست یئ او یو او بل

ته ګورئ؟ (٢) ما اورېدلي دي چې په مصر کې غلې داني شته. هلته لاړ شئ او زمونږ دپاره یو څه واخلئ چې له لوږې څخه مړه نه شو.> (٣) نو د حضرت یوسف لس ورونه د غلو دانو د اخیستلو دپاره مصر ته لاړل.
(٤) مګر حضرت یعقوب د حضرت یوسف ورور بنیامین د هغوی سره ونه لېږه ځکه چې هغه وېرېده چې کوم زیان ورته ونه رسیږي.

(٥) نو د حضرت یعقوب زامن هم د هغو کنعانیانو په ډله کې وو چې د غلې د اخیستلو دپاره راغلي وو، ځکه چې په کنعان کې هم قحطي وه. (٦) حضرت یوسف د مصر د دوهم مشر په توګه د ټولې دنیا په خلکو باندې غله خرڅوله، نو کله چې د حضرت یوسف ورونه راورسېدل هغه ته په سجده پرېوتل. (٧) ځنګه چې حضرت یوسف خپل ورونه ولیدل هغوی یې وپېژندل مګر ځان یې هغوی ته لکه د یو پردي په شان وښود او د هغوی سره یې په سخته لهجه خبرې وکړې. هغه پوښتنه ورڅخه وکړه: <له کوم ځای څخه راغلي یئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د کنعان څخه راغلي یو چې یو څه غله واخلو.>

(٨) که څه هم حضرت یوسف خپل ورونه وپېژندل مګر هغوی حضرت یوسف ونه پېژانده. (٩) په دې وخت کې حضرت یوسف خپل هغه خوبونه رایاد کړل چې د هغوی په باره کې یې لیدلي وو او هغوی ته یې وفرمایل: <تاسو جاسوسان یئ! تاسو د دې دپاره راغلي یئ چې وګورئ زمونږ په هېواد کې د کوم ځای امنیت کمزوری دی.>

(١٠) هغوی ځواب ورکړ: <نه زما باداره، ستا غلامان د غلې د اخیستلو دپاره راغلي دي. (١١) مونږ ټول ورونه یو. مونږ جاسوسان نه یو، مونږ صادق خلک یو.>

١٢ حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <نه! تاسو د دې دپاره راغلي یئ
چې وګورئ زمونږ په هېواد کې د کوم ځای امنیت کمزوری دی.>

١٣ هغوی ځواب ورکړ: <ستا غلامان دولس ورونه د یو سړي زامن یو
چې هغه د کنعان په خاوره کې اوسیږي. یو ورور مو مړ شوی دی او کشر
ورور اوس زمونږ د پلار سره دی.>

١٤ حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <دا همدا خبره ده لکه څنګه چې
ما درته ویلي وو. تاسو جاسوسان یئ. ١٥ اوس به تاسو په دې ډول
وازمایلی شئ. زه د فرعون په ژوندون باندې قسم خورم چې تاسو به
هیڅکله له دې ځایه لاړ نه شئ تر هغې پورې چې ستاسو کشر ورور دلته
رانه شي. ١٦ ستاسو څخه دې یو تن لاړ شي چې ستاسو ورور راولي او
پاتې به په زندان کې وساتل شي ترڅو ستاسو خبره وازمایلی شي چې تاسو
رښتیا وایئ او که نه. که داسې نه وي نو د فرعون په نامه باندې قسم خورم
چې تاسو جاسوسان یئ.> ١٧ هغوی یې درې ورځې په زندان کې
وساتل.

١٨ په دریمه ورځ حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <زه له خدایه
وېرېږم. زه به تاسو په یو شرط ژوندي پرېږدم، ١٩ که چېرې تاسو
صادقان یئ، نو ستاسو د ورونو څخه دې یو نفر په زندان کې پاتې شي او
نور کولی شي چې لاړ شي او خپلو وږیو کورنیو ته غله یوسي. ٢٠ مګر
تاسو خامخا خپل کشر ورور ماته راولئ نو ستاسو خبره به ثابته شي چې
رښتیا وایئ او تاسو به مړه نه شئ.>

هغوی رضا شول ٢١ او یو بل ته یې وویل: <اوس مونږ دغه تکلیف د
هغه کار په نتیجه کې وینو چې د خپل ورور سره مو کړی دی. مونږ ولیدل
چې هغه په لوی مصیبت کې ؤ او مونږ ته یې د خپل ژوند دپاره زاري کوله،
مګر مونږ قبوله نه کړه. په همدې سبب دغه مصیبت په مونږ باندې راغلی

دی.>

۲۲ روبین ځواب ورکړ: <آیا تاسو ته مې ونه ویل چې د دې هلک په
مقابل کې ګناه مه کوئ؟ مګر تاسو زما خبره ونه منله! اوس به مونږ د هغه د
وینې حساب ورکوو.> ۲۳ هغوی ته معلومه نه وه چې حضرت یوسف د
هغوی په خبرو باندې پوهیږي، ځکه چې دوی د هغه سره د ترجمان په
وسیله خبرې کولې. ۲۴ حضرت یوسف د هغوی څخه لیرې لاړ او په ژړا
شو. مګر بیرته دوی ته راستون شو او بیا یې د هغوی سره خبرې وکړې. د
هغوی څخه یې شمعون ونیوه او د هغوی په مخ کې یې وتاړه.

د حضرت یوسف ورونه کنعان ته ورستنیږي

۲۵ حضرت یوسف امر وکړ چې د هغوی بوجۍ دې د غلو دانو څخه ډکې
شي او د هر نفر پیسې دې بیرته د هغه په بوجۍ کې کیښودلې شي او هغوی
ته دې د سفر دپاره خواړه ورکړای شي. نو همداسې یې ورسره وکړل. ۲۶
هغوی غله په خپلو خرو باندې بار کړه او روان شول. ۲۷ په هغه ځای
کې چې هغوی د شپې تیرولو دپاره پاتې شول، یو تن خپله بوجۍ خلاصه
کړه چې خپل خره ته خوراک ورکړي. خپلې پیسې یې ولیدلې چې د بوجۍ
په خوله کې وې. ۲۸ هغه خپلو ورونو ته وویل: <زما پیسې یې بیرته
ماته راکړې دي او دلته زما په بوجۍ کې دي.> د هغوی زړونه ولویدل او
په ریږدیدلو یې یو بل ته مخ واړاوه او ویې وویل: <دا څه دي چې خدای
پاک زمونږ سره وکړل؟>

۲۹ کله چې هغوی خپل پلار حضرت یعقوب ته د کنعان خاورې ته
راغلل، نو هغه څه چې په هغوی باندې تیر شوي وو هغه ته یې بیان کړل او
ویې ویل: ۳۰ <د مصر دوهم مشر زمونږ سره په سخته لهجه خبرې
وکړې او په مونږ باندې یې دا تور ولګاوه چې مونږ د هغه په خاوره کې
جاسوسي کوو. ۳۱ مګر مونږ هغه ته وویل چې مونږ صادق خلک یو،

مونږ جاسوسان نه یو. ۳۲ مونږ دولس ورونه او د یو پلار زامن یو. زمونږ
یو ورور مړ شوی دی او کشر ورور مو په کنعان کې زمونږ د پلار سره دی.
۳۳ د مصر دوهم مشر په ځواب کې وویل: هغه وخت به زه پوه شم چې
تاسو صادقان یئ چې د خپلو ورونو څخه یو دلته زما سره پرېږدئ او د
خپلو وږیو کورنیو دپاره غله واخلئ او لاړ شئ. ۳۴ مګر خپل کشر ورور
ماته راولئ، نو زه به پوه شم چې تاسو جاسوسان نه یئ بلکه صادقان یئ.
بیا به هغه وخت تاسو ته خپل ورور بېرته درکړم او تاسو به وکولی شئ چې
دلته پاتې شئ او سوداګري وکړئ.>

۳۵ نو څنګه چې هغوی خپلې بوجۍ خالي کړې، د هر نفر په بوجۍ کې د
هغه د پیسو کڅوړه وه. کله چې هغوی او د هغوی پلار د پیسو کڅوړې
ولیدلې نو ووېرېدل. ۳۶ د هغوی پلار حضرت یعقوب هغوی ته وفرمایل:
<تاسو زه د خپلو اولادونو څخه بې برخې کړم، یوسف نور نشته او شمعون
نور نشته. اوس غواړئ چې بنیامین بوځئ. دا هرڅه زما سره کیږي!>

۳۷ په دې وخت کې روبین خپل پلار ته وویل: <که بنیامین مې بېرته
تاته رانه وست زما دواړه زامن ووژنه. هغه ماته وسپاره زه به یې بېرته
راولم.>

۳۸ مګر حضرت یعقوب وفرمایل: <زما زوی به ستاسو سره هلته نه ځي.
د هغه ورور مړ شوی دی او هغه یوازې پاتې دی. که چېرې په لاره کې په
هغه باندې څه پېښه وشي نو زه زوړ سړی یم، له غمه به مړ شم او تاسو
ټول به ملامته شئ.>

مصر ته دوهم سفر

۴۳

۱ په کنعان کې قحطي نوره هم سخته شوه. ۲ نو کله چې
هغوی هغه ټوله غله چې د مصر څخه یې راوړې وه وخوړله، نو حضرت

یعقوب خپلو زامنو ته وفرمایل: >بېرته لاړ شئ او لږه نوره غله زمونږ دپاره
واخلئ.>

۳ مګر یهودا هغه ته وویل: >هغه سړي مونږ ته په ټینګه خبرداری
راکړی دی چې ترڅو پورې چې ستاسو ورور ستاسو سره نه وي، زما مخ
به بیا ونه وینئ. ۴ که زمونږ ورور دې زمونږ سره ولېږه نو مونږ به لاړ
شو او ستا دپاره به خوراک واخلو. ۵ مګر که هغه دې ونه لېږه نو مونږ نه
ځو، ځکه چې هغه سړي مونږ ته وویل: ترڅو پورې چې ستاسو ورور
ستاسو سره نه وي نو نور به زما مخ ونه وینئ.>

۶ حضرت یعقوب وفرمایل: >زه مو ولې د داسې سخت تکلیف سره
مخامخ کړم چې هغه سړي ته مو وویل چې ستاسو بل ورور هم شته؟>

۷ هغوی ځواب ورکړ: >هغه سړي په ډېر غور سره زمونږ او زمونږ د
کورنۍ په باره کې زمونږ څخه پوښتنې وکړې ویې ویل: آیا ستاسو پلار تر
اوسه پورې ژوندی دی؟ ستاسو بل ورور شته؟ مونږ یوازې د هغه پوښتنو ته
ځواب ورکړی دی. مونږ څه پوهېدلو چې هغه به مونږ ته ووایي چې خپل
ورور دلته راولئ.>

۸ یهودا خپل پلار حضرت یعقوب ته وویل: >هلک زما سره ولېږه. مونږ
به سمدستي لاړ شو چې مونږ او تاسو او زمونږ ماشومان ژوندي پاتې شو او
له لوږې څخه مړه نه شو. ۹ زه په خپله د هغه د سلامتیا ضمانت کوم. ته
کولی شې چې د هغه مسئولیت زما په غاړه واچوې. که چېرې هغه تاته رانه
ولم او ستا په مخکې یې حاضر نه کړم، زه به تاته د تل دپاره ملامت یم.
۱۰ که چېرې مونږ ځنډ نه وای کړی نو تر اوسه پورې به مونږ دوه ځلې
تللي او بېرته به راغلي وای.>

۱۱ بیا د هغوی پلار حضرت یعقوب هغوی ته وفرمایل: >که داسې وي

نو دا کار وکړئ. د خپل هېواد د ډېرو ښو پیداوارو څخه یو څه واخلئ او په
خپلو بوجیو کې یې واچوئ او لږ څه ملهم، شات، مساله، کنډ، پسته او بادام
هغه سړي ته د سوغات په توګه یوسئ. ۱۲ دوه چنده پیسې د ځانه سره
واخلئ ځکه هغه پیسې چې بېرته ستاسو د بوجیو په خولو کې ایښودل
شوې وې باید بېرته ورکړئ. کېدای شي چې د هغوی څخه سهوه شوې وي.
۱۳ خپل ورور هم واخلئ او سمدستي بېرته هغه سړي ته ورشئ. ۱۴
مطلق قادر خدای دې هغه سړی په تاسو باندې مهربانه کړي ترڅو هغه
بنیامین او ستاسو بل ورور بېرته تاسو ته درکړي. که چېرې زه بې اولاده
کېږم نو بې اولاده دې شم.>

۱۵ نو هغو ورونو سوغاتونه او دوه چنده پیسې واخیستلې او د بنیامین
سره مصر ته روان شول او هغوی خپل ځانونه حضرت یوسف ته ورحاضر
کړل. ۱۶ کله چې حضرت یوسف د هغوی سره بنیامین ولید نو د خپل
کور ناظر ته یې وفرمایل: <دا خلک زما کور ته بوځه او یو حیوان حلال
کړه او تیار یې کړه چې دوی به غرمه زما سره ډوډی خوري.> ۱۷ لکه
څنګه چې حضرت یوسف امر کړی ؤ هغه سړي هماغه شان وکړل او هغه
خلک یې د حضرت یوسف کور ته راوستل.

۱۸ کله چې هغوی د حضرت یوسف کور ته راوستل شول نو وویرېدل.
دوی فکر کاوه: <مونږ د هغو پیسو په سبب چې په اول ځل زمونږ په
بوجیو کې بېرته ایښودل شوې وې، دلته راوستل شوي یو. هغه غواړي چې
مونږ بندیان کړي، مونږ خپل غلامان کړي او زمونږ څخه خره واخلي.>
۱۹ نو هغوی د حضرت یوسف ناظر ته ورغلل او د کور په دروازه کې یې
د هغه سره خبرې وکړې. ۲۰ هغوی وویل: <ای باداره! مونږ دلته یو ځلې
مخکې د غلو دانو د اخیستلو دپاره راغلي وو، ۲۱ خو کله چې په یو
ځای کې د شپې تېرولو دپاره ودرېدو، مونږ خپلې بوجۍ پرانیستلې او هر یو
خپلې پیسې په هماغه خپله اندازه د خپلو بوجیو په خولو کې وموندلې. نو

مونږ هغه بېرته د خپل ځان سره راوړي دي. ٢٢ همدارنګه مونږ نوري
پيسي هم د ځان سره راوړي دي چي نوره غله واخلو. مونږ نه پوهېږو چي
چا زمونږ په بوجيو کي هغه پيسي اچولي وې.>

٢٣ ناظر وويل: <اندېښنه مه کوئ او مه وېرېږئ. ستاسو او ستاسو د پلار
خدای ستاسو په بوجيو کي تاسو ته خزانه ايښي ده. ستاسو پيسي ماته
راورسېدلي.> نو شمعون يې هغوی ته راوست.

٢٤ ناظر د حضرت يوسف ورونه د هغه کور ته دننه بوتلل او هغوی ته يې
اوبه ورکړي چي خپلي پښي ومينځي او د هغوی خرو ته يې واښه ورکړل.
٢٥ هغوی سوغاتونه تيار کړل چي حضرت يوسف به غرمي ته راشي،
ځکه چي دوی ته ويل شوي وو چي ډوډی به هلته وخوري. ٢٦ کله چي
حضرت يوسف کور ته راغی، نو دوی هغه سوغاتونه چي کور ته يې راوړي
وو هغه ته وړاندي کړل او د هغه په مخکي په ځمکه پرېوتل او سجده يې
ورته وکړه. ٢٧ هغه د دوی د روغتيا په هکله پوښتنه وکړه او بيا يې
وفرمايل: <ستاسو زوړ پلار چي تاسو د هغه په باره کي ويلي وو څنګه
دی؟ آيا هغه تر اوسه پوري ژوندی دی؟>

٢٨ هغوی وويل: <ستا غلام يعني زمونږ پلار تر اوسه پوري ژوندی دی
او ښه دی.> دوی پړمخي پرېوتل او د هغه په وړاندي يې د احترام سرونه
ټيټ کړل.

٢٩ کله چي حضرت يوسف خپل سکه ورور بنيامين وليده، هغه پوښتنه
وکړه: <آيا ستاسو کشر ورور چي تاسو ماته د هغه په باره کي ويلي وو دا
دی؟ ای زما زويه! خدای پاک دي تاته برکت درکړي.> ٣٠ حضرت
يوسف سمدستي لاړ، ځکه چي د خپل ورور په ليدلو باندي ډېر احساساتي
شو او د ژړا ځای يې لټاوه. هغه خپلي شخصي کوټي ته ننوت او هلته يې
وژړل. ٣١ وروسته له هغې چي خپل مخ يې ومينځه دباندي راووت. خپل

ځان يې کنټرول کړ او ويې فرمايل: >ډوډۍ راوړئ.< (۳۲) حضرت يوسف ته يې په يو دسترخوان باندې ډوډۍ ورکړه او د هغه ورونو ته يې په بل دسترخوان باندې. مصريانو ته يې چې هلته يې ډوډۍ خوړله جدا کېښودله ځکه چې هغوی به د عبرانيانو سره ډوډۍ نه خوړله. مصريانو د عبرانيانو سره ډوډۍ خوړل حرام ګڼل. (۳۳) د هغه ورونه د هغوی د عمر له مخې د مشر څخه تر کشره پورې د حضرت يوسف په مخکې کښېنول شول او هغوی په حيرانتيا سره يو بل ته کتل. (۳۴) هغوی ته د حضرت يوسف د دسترخوان څخه ډوډۍ ورکړای شوه او د بنيامين برخه د نورو ټولو څخه پنځه چنده زياته وه. نو هغوی د حضرت يوسف سره وخوړل او ويې څښل او خوشالي يې وکړه ترڅو چې نېشه شول.

د حضرت يوسف د سپينو زرو جام

۴۴ (۱) حضرت يوسف د خپل کور ناظر ته امر وکړ: >د دې خلکو بوجۍ ګانې د غلو دانو څخه دومره ډکې کړه چې څومره دوی وړلی شي او د هر نفر پيسې د هغه د بوجۍ په خوله کې کېږده. (۲) زما د سپينو زرو جام د کشر ورور د بوجۍ په خوله کې د هغه د غلو دانو د پيسو سره کېږده.< نو څنګه چې حضرت يوسف هغه ته فرمايلي وو همداسې يې وکړل. (۳) سهار وختي د حضرت يوسف ورونه د خپلو خرو سره په خپله لاره رخصت کړای شول. (۴) هغوی لا د ښار څخه دومره لرې نه وو تللي چې حضرت يوسف د خپل کور ناظر ته وفرمايل: >پاڅه او هغو خلکو پسې ورشه او کله چې هغوی ته ورسېدلې ورته ووايه چې تاسو ولې د نېکۍ په بدل کې بدي وکړه؟ (۵) تاسو ولې زما د بادار د سپينو زرو جام چې هغه په کې څښل کوي او فال ورباندې ګوري غلا کړ؟ تاسو ډېر بد کار وکړ.<

(۶) کله چې ناظر هغوی ته ورورسېد نو دا خبرې يې هغوی ته تکرار

کړي. ۷ مګر هغوی ورته ځواب ورکړ: <ای زمونږ باداره، ولې داسې خبرې کوې؟ مونږ قسم خورو چې مونږ داسې کار نه دی کړی. ۸ ګوره! هغه پيسې چې مونږ د خپلو بوجيو په خولو کې پيدا کړې بېرته مو د کنعان د خاورې څخه تاسو ته راوړلې، نو څنګه به ستا د بادار د کور څخه سره زر يا سپين زر غلا کړو؟ ۹ که هغه په مونږ کې د کوم يو سره پيدا شي هغه دې ووژل شي او مونږ دې ستا غلامان شو.>

۱۰ بيا هغه وويل: <ډېر ښه. مګر يوازې هغه چا سره چې جام پيدا شي هغه به زما غلام شي او تاسو نور به د ملامتيا څخه خلاص شئ.> ۱۱ هغوی هر يو په چالاکی سره خپله بوجی کوزه کړه او هغه يې پرانيستلې. ۱۲ بيا ناظر شروع وکړه او د مشر څخه نيولې تر کشره پورې يې په غور سره ولټول او جام د بنيامين په بوجی کې وموندل شو. ۱۳ په دې وخت کې هغوی له غمه خپل کالي وشکول، خپل خره يې بار کړل او ښار ته راستانه شول.

۱۴ کله چې يهودا او د هغه ورونه د حضرت يوسف کور ته راغلل، هغه لا هلته ؤ او هغوی د حضرت يوسف په مخ کې په ځمکه پرېوتل. ۱۵ حضرت يوسف هغوی ته وفرمايل: <تاسو څه وکړل؟ آيا تاسو نه پوهېدلئ چې زما په شان سړی کولی شي چې د فال په وسيله شيان راپيدا کړي؟>

۱۶ يهودا ځواب ورکړ: <ای باداره، تاسو ته څه ووايو؟ مونږ څه ويلی شو؟ خپله بې ګناهي څرنګه ثابته کړو؟ خدای پاک زمونږ ګناه ښکاره کړه. اوس به مونږ ټول او هغه چې جام ورسره پيدا شوی دی ستاسو غلامان شو.>

۱۷ مګر حضرت يوسف وفرمايل: <نه! زه به هيڅکله داسې ونه کړم! يوازې هغه څوک به زما غلام شي چې جام ورسره موندل شوی دی او تاسو نور به په خير سره بېرته خپل پلار ته لاړ شئ.>

یهودا د بنیامین دپاره زاري کوي

۱۸ بیا یهودا حضرت یوسف ته ورغی او ویې ویل: <ای باداره، زه
پوهېږم چې تاسو د فرعون په شان قدرت لرئ، نو په ما باندې په قهر نه
شئ او د مهربانۍ له مخې اجازه راکړئ چې تاسو سره سپینې خبرې وکړم.
۱۹ زما باداره، تاسو زمونږ څخه پوښتنه وکړه چې ستاسو پلار یا بل ورور
شته؟ ۲۰ مونږ ځواب درکړ چې زمونږ پلار زوړ دی او کشر ورور هم لرو
چې هغه ته په سپین ږیرتوب کې پیدا شوی دی. د هلک ورور مړ شوی دی
او هغه د خپلې مور د اولادونو څخه یوازینی زوی دی چې ژوندی دی او
پلار یې ورسره زیاته مینه کوي. ۲۱ باداره، تاسو مونږ ته وویل چې هغه
دلته راولئ چې په خپله یې ووینم. ۲۲ مونږ تاسو ته وویل چې هغه هلک
د خپل پلار څخه نه شي جدا کېدلی او که چېرې جدا شي نو پلار به یې مړ
شي. ۲۳ مګر تاسو مونږ ته وویل چې تر هغې پورې چې ستاسو کشر
ورور ستاسو سره رانه شي نو زما مخ به بیا ونه وینئ.

۲۴ نو کله چې مونږ خپل پلار ته ورغلو، ستاسو خبرې مو ورته بیان
کړې. ۲۵ نو زمونږ پلار وویل: بېرته لاړ شئ او لږې نورې غلې دانې
واخلئ. ۲۶ مګر مونږ ځواب ورکړ: مونږ نه شو تللی. خو که زمونږ کشر
ورور زمونږ سره وي نو لاړ به شو. که زمونږ کشر ورور راسره نه وي نو د
هغه سړي مخ نه شو لیدلی. ۲۷ زمونږ پلار مونږ ته وویل: تاسو پوهېږئ
چې ماته زما د ښځې راحیل څخه یوازې دوه زامن پیدا شوي دي. ۲۸ د
هغوی څخه یو یې ورک شوی دی. هغه به خامخا د کوم داړونکي ځناور له
خوا ټوټې ټوټې شوی وي او له هغه وخت راهیسې مې نه دی لیدلی. ۲۹
نو که تاسو دا هم له ما څخه بوځئ او په هغه باندې څه وشي نو ځرنګه
چې زه سپین ږیری یم د هغه غم له امله به چې تاسو مې درباندې اخته
کوئ مړ شم.

۳۰ نو اوس که چېرې زه بېرته خپل پلار ته ورشم او هلک زمونږ سره نه
وي، نو که زما پلار چې ژوند يې د هلک د ژوند سره تړلی دی ۳۱
وګوري چې هلک نشته هغه به مړ شي. هغه دومره زوړ دی چې هغه غم
چې مونږ يې په هغه باندې راولو، هغه به ووژني. ۳۲ ما خپل پلار ته د
دې هلک د ساتنې ضمانت ورکړی دی ويلي مې دي: که هغه مې بېرته تاته
رانه وست، نو زه به ټول عمر تاته ملامت يم. ۳۳ نو اوس ای باداره، زه به
د هلک په ځای ستاسو د غلام په توګه دلته پاتې شم. هغه پرېږدئ چې د
خپلو ورونو سره بېرته لاړ شي. ۳۴ که هلک زما سره نه وي خپل پلار ته
به څنګه بېرته ورشم؟ زه دا نه شم زغملی چې هغه بدبختي چې زما په پلار
باندې به راشي ووينم.>

حضرت يوسف خپل ځان خپلو ورونو ته ورپېژني

۴۵ ۱ حضرت يوسف نور د خپلو نوکرانو په مخ کې ځان ټينګ نه
کړای شو. هغه چيغې کړې: <ټول د کوټې څخه ووزئ!> نو کله چې
حضرت يوسف خپل ځان خپلو ورونو ته وروپېژانده هلته بل څوک نه ؤ.
۲ هغه په داسې لوړ اواز سره وژړل چې مصريانو دا ژړا واورېدله او د
فرعون درباريانو هم دا خبره واورېدله. ۳ حضرت يوسف خپلو ورونو ته
وفرمايل: <زه يوسف يم! آيا زما پلار لا تر اوسه پورې ژوندی دی؟> مګر
کله چې د هغه ورونو دا خبره واورېدله ډېر سخت ووېرېدل. ورونو يې نه
شو کولی چې هغه ته ځواب ورکړي. ۴ بيا حضرت يوسف خپلو ورونو
ته وفرمايل: <ماته رانژدې شئ.> کله چې هغوی ورنژدې شول، هغه
وفرمايل: <زه ستاسو ورور يوسف يم، هغه يوسف چې تاسو د نورو په
لاس په مصر کې خرڅ کړی ؤ. ۵ اوس مه پرېشانه کېږئ او خپل ځانونه
په دې باندې مه ملامتوئ چې زه تاسو دلته خرڅ کړم، ځکه چې خدای
پاک زه ستاسو څخه مخکې د خلکو د ژوند د ژغورلو دپاره دلته رالېږلی
يم. ۶ ځکه چې دوه کاله کيږي چې په دې هېواد کې قحطي ده او د

راتلونکو پنځو کالو دپاره به دلته کرل او ریبل نه وي. (۷) مګر خدای پاک زه ستاسو څخه مخکې راولېږلم چې تاسو په یوه عجیبه طریقه وژغوري چې تاسې او ستاسو اولاده ژوندی پاتې شي. (۸) نو په رښتیا سره تاسو زه دلته نه یم رالیږلی بلکه خدای پاک رالېږلی یم. هغه زه د فرعون ډېر لوړ رتبه درباري وټاکلم او زه د ټول هیواد دوهم مشر یم.

(۹) اوس ژر شئ، زما پلار ته بېرته ورشئ او هغه ته ووایئ چې ستا زوی یوسف داسې وایي چې خدای پاک زه د مصر دوهم مشر کړی یم. بې له کومه ځنډه ماته راشئ. (۱۰) تاسو به د جوشن په سیمه کې اوسېږئ ترڅو تاسو، ستاسو اولادونه، ستاسو لمسیان، ستاسو رمې او پادې او خپلو ټولو شیانو سره چې درسره دي زما سره نژدې اوسئ. (۱۱) زه به هلته په تاسو پام کوم، ځکه چې د قحطۍ پنځه کاله لا پاتې دي. که تاسو رانه شئ نو تاسو، ستاسو کورنۍ او ستاسو حیوانات به له لوږې څخه مړه شي.

(۱۲) تاسو په خپله او همدارنګه زما ورور بنیامین وینې چې په رښتیا سره دا زه یم چې ستاسو سره خبرې کوم. (۱۳) نو زما پلار په مصر کې زما د عزت او هغه څه څخه چې تاسو ولیدل خبر کړئ او ژر هغه دلته راولئ.>

(۱۴) بیا هغه خپل لاسونه د خپل ورور بنیامین څخه راتاو کړل او ویې ژړل او بنیامین هغه په غېږ کې ونیوه او ویې ژړل. (۱۵) هغه خپل ټول ورونه ښکل کړل او ورته ویې ژړل. له هغې څخه وروسته ورونو یې ورسره خبرې وکړې.

(۱۶) کله چې د فرعون ماڼۍ ته د حضرت یوسف د ورونو د راتلو خبر ورسېده نو فرعون او د هغه ټول درباریان خوشاله شول. (۱۷) فرعون حضرت یوسف ته وویل: <خپلو ورونو ته ووایه چې داسې وکړئ، خپل حیوانات بار کړئ او د کنعان خاورې ته ستانه شئ. (۱۸) خپل پلار او خپلې کورنۍ ماته راولئ. هغوی ته به د مصر تر ټولو ښه ځمکه ورکړم او

هغوی به د خپل ژوندانه د اړتیا څخه زیات ولري. ۱۹ تاته زما امر دی
چې هغوی ته ووایه: داسې وکړئ چې د مصر څخه د خپلو اولادونو او
خپلو ښځو دپاره ګاډی ګانې بوځئ او خپل پلار د ځان سره راواخلئ او
راشئ. ۲۰ د هغو شیانو په باره کې چې تاسو یې د ځان سره نه شئ
راوړلی هیڅ اندېښنه مه کوئ ځکه چې د مصر ترټولو ښه ځمکه به ستاسو
وي.>

۲۱ نو د حضرت یعقوب زامنو همداسې وکړل او لکه څنګه چې فرعون
امر کړی ؤ حضرت یوسف هغوی ته ګاډی ګانې ورکړې او هغوی ته یې د
سفر خواړه هم ورکړل. ۲۲ هغوی هر یو ته یې یوه یوه جوړه کالي
ورکړل، مګر بنیامین ته یې درې سوه مثقاله سپین زر او پنځه جوړه کالي
ورکړل. ۲۳ او خپل پلار ته یې د مصر ترټولو ښو شیانو څخه د خرو لس
باره او په ډوډی، غلو دانو او نورو خواړو باندې بار لس خرې د هغه د سفر
دپاره ولېږلې. ۲۴ بیا هغه خپل ورونه رخصت کړل او څنګه چې روان
شول نو هغوی ته یې وفرمایل: <په لاره کې شخړه مه کوئ.>

۲۵ نو دوی د مصر څخه ووتل او په کنعان کې خپل پلار حضرت یعقوب
ته راغلل. ۲۶ هغه یې خبر کړ: <یوسف تر اوسه پورې ژوندی دی او د
مصر دوهم مشر دی.> حضرت یعقوب هک حیران شو او د هغوی په خبره
یې باور ونه کړ.

۲۷ مګر کله چې هغوی د حضرت یوسف ټولې خبرې حضرت یعقوب ته
بیان کړې او هغه ګاډی ګانې یې چې حضرت یوسف د هغه د راوستلو دپاره
رالېږلې وې ولیدلې، نو د هغوی په پلار حضرت یعقوب کې بېرته ساه راپیدا
شوه. ۲۸ حضرت یعقوب وفرمایل: <زه باور لرم چې زما زوی یوسف تر
اوسه پورې ژوندی دی. زه به لاړ شم او د خپل مرګ څخه مخکې به هغه
ووینم.>

حضرت یعقوب د خپلې کورنۍ سره مصر ته ځي

۴۶

۱ حضرت یعقوب چې هرڅه درلودل هغه يې واخیستل او بئرشبع
ته لاړ او هلته يې د خپل پلار حضرت اسحاق خدای ته قرباني وړاندې کړه.
۲ خدای پاک د حضرت یعقوب سره د شپې په رویا کې خبرې وکړې او
ویې فرمایل: <ای یعقوبه، ای یعقوبه!>

هغه ځواب ورکړ: <زه حاضر یم.>

۳ هغه وفرمایل: <زه خدای یم، ستا د پلار خدای. مصر ته د تللو څخه
مه ویرېږه، ځکه چې هلته به ستا څخه یو لوی قوم جوړ کړم. ۴ زه به
ستا سره مصر ته لاړ شم او په یقین سره به ستا اولاده بېرته دې وطن ته
راولم. کله چې ته مړ شوې نو یوسف به دې ښخ کړي.>

۵ نو حضرت یعقوب د بئرشبع څخه روان شو. د هغه زامنو خپل پلار
حضرت یعقوب، خپل اولادونه او خپلې ښځې واخیستلې او په هغو ګاډیو
کې يې سپرې کړلې چې فرعون د هغوی د راوستلو دپاره لېږلې وې. ۶
همدارنګه هغوی خپل حیوانات او شتمني چې په کنعان کې يې ګټلې وو
واخیستل او حضرت یعقوب او د هغه ټوله اولاده مصر ته لاړل. ۷ نو
هغه د ځان سره خپل زامن، لمسیان، خپلې لورګانې، لمسیانې او خپله ټوله
اولاده مصر ته بوتلل.

۸ د حضرت یعقوب د کورنۍ غړي چې د هغه سره مصر ته راغلل دا
دي: د حضرت یعقوب مشر زوی روبین. ۹ د روبین زامن: حنوک، فلو،
حصرون او کرمي. ۱۰ شمعون او د هغه زامن: یموئیل، یامین، اوحد،
یاکین، صوحر او شائول د کنعانۍ ښځې زوی. ۱۱ لاوي او د هغه زامن:
جرشون، قهات او مراري. ۱۲ یهودا او د هغه زامن: عیر، اونان، شیله،
فارص او زارح. (مګر عیر او اونان په کنعان کې مړه شوي وو.) د فارص

زامن حصرون او حامول وو. ⑬ يساکار او د هغه زامن: تولاع، فوه، يوب او شمرون. ⑭ زبولون او د هغه زامن: سارد، ايلون او ياحلئيل. ⑮ دا د ليه زامن وو چې په بين النهرين کې يې حضرت يعقوب ته وزېږول چې په هغو کې د هغې لور دينه هم شامله وه. د ليه د اولادې ټول شمېر درې دېرش تنه وو.

⑯ جاد او د هغه زامن: صفيون، حجي، شوني، اصبون، عيري، ارودي او ارئيلي. ⑰ اشير او د هغه زامن: يمنه، يشوه، يشوي، بريعه او د هغوی خور سارح وه. او د بريعه زامن حابر او ملکيئيل وو. ⑱ دغه شپاړس تنه د حضرت يعقوب اولاده وه چې د زلفې څخه پيدا شوي وو او زلفه هغه وينځه وه چې لابان خپلې لور ليه ته ورکړې وه.

⑲ د حضرت يعقوب د ښځې راحيل زامن: حضرت يوسف او بنيامين.
⑳ په مصر کې د اون د کاهن لور اسنات حضرت يوسف ته منسي او افرايم وزېږول. ㉑ بنيامين او د هغه زامن: بالع، باکر، اشبيل، جيرا، نعمان، ايحي، رش، مفيم، حفيم او آرد. ㉒ دغه څوارلس تنه د حضرت يعقوب اولاده وه چې د راحيل څخه پيدا شوي وو.

㉓ دان او د هغه زوی حوشيم. ㉔ نفتالي او د هغه زامن: يحصئيل، جوني، يصر او شليم. ㉕ دغه اووه تنه د حضرت يعقوب اولاده وه چې د بلهې څخه پيدا شوي وو او بلهه هغه وينځه وه چې لابان خپلې لور راحيل ته ورکړې وه.

㉖ د هغو نفرو شمېر چې په خپله د حضرت يعقوب د نسل څخه وو او د هغه سره مصر ته تللي وو ټول شپېږشپېته تنه وو چې په هغو کې د حضرت يعقوب د زامنو ښځې شاملې نه وې. ㉗ د حضرت يوسف زامن چې په مصر کې پيدا شول دوه تنه وو. نو د حضرت يعقوب د کورنۍ غړي چې مصر ته تللي وو ټول اويا تنه وو.

حضرت یعقوب او د هغه کورنۍ په مصر کې

۲۸ حضرت یعقوب یهودا د ځان څخه مخکې حضرت یوسف ته ولېږه
چې د جوشن لاره ورته وروښايي. کله چې هغوی د جوشن سيمې ته
ورسېدل، ۲۹ حضرت یوسف خپله جنګي ګاډۍ تياره کړه او جوشن ته د
خپل پلار د ليدلو دپاره روان شو او څنګه چې يې هغه وليده په غېږ کې يې
ونيوه او ډېر يې وژړل. ۳۰ حضرت یعقوب یوسف ته وفرمايل: <اوس زه
مرګ ته تيار يم، ځکه چې ته مې وليدلې او پوه شوم چې تر اوسه پورې
ژوندی يې.>

۳۱ نو بيا حضرت یوسف خپلو ورونو او د خپل پلار کورنۍ ته وفرمايل:
<زه ځم او د فرعون سره خبرې کوم او ورته به ووايم چې زما ورونه او
زما د پلار ټوله کورنۍ چې په کنعان کې اوسېدل ماته راغلي دي. ۳۲ دا
خلک شپانه دي او حيوانات ساتي او خپلې رمې، پادې او هرڅه چې يې
درلودل له ځان سره يې راوړي دي. ۳۳ کله چې فرعون تاسو راوغواړي
او پوښتنه درځخه وکړي چې تاسو څه کسب کوئ، ۳۴ نو تاسو بايد
ځواب ورکړئ چې مونږ د هلکتوب څخه د خپلو نيکونو په شان تر اوسه
پورې حيوانات ساتو. نو بيا به تاسو ته اجازه درکړي چې د جوشن په سيمه
کې واوسېږئ. حضرت یوسف دا خبره په دې خاطر وکړه چې مصريان د
شپانو څخه کرکه کوي.>

۴۷ ۱ نو حضرت یوسف لاړ او فرعون ته يې وفرمايل: <زما پلار او
زما ورونه د خپلو رمو، پادو او خپلو ټولو شيانو سره چې درلودل يې د
کنعان څخه راغلي دي او اوس د جوشن په سيمه کې دي.> ۲ هغه د
خپلو ورونو څخه پنځه تنه انتخاب کړل او فرعون ته يې وروپېژندل. ۳
فرعون د هغوی څخه پوښتنه وکړه: <تاسو څه کار کوئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د خپلو نیکونو په شان شپانه یو. ۴ مونږ
راغلي یو چې د یو څه مودې دپاره په دې وطن کې واوسېږو، ځکه چې د
کنعان په خاوره کې ډېره سخته قحطي ده او هلته زمونږ د رمو دپاره
څرځای نشته. نو اوس مونږ ته اجازه راکړئ چې د جوشن په سیمه کې
واوسېږو.> ۵ فرعون حضرت یوسف ته وویل: <اوس چې ستا پلار او
ورونه تاته راغلي دي، ۶ د مصر ځمکه ستا په مخ کې ده. پرېږده چې
هغوی د جوشن په سیمه کې چې د دې هېواد ترټولو ښه ځمکه ده
واوسیږي. همدارنګه زه غواړم چې ستاسو ډېر ښه شپانه دې زما پسونه او
وزې وساتي.>

۷ بیا حضرت یوسف خپل پلار حضرت یعقوب راوست او فرعون ته یې
ورو پېژانده. حضرت یعقوب فرعون ته برکت ورکړ. ۸ فرعون د حضرت
یعقوب څخه پوښتنه وکړه: <ستا عمر څومره دی؟>

۹ حضرت یعقوب ځواب ورکړ: <زما د عمر یوسلو دېرش کاله شوي
دي او له یو ځای څخه مې بل ځای ته کډه کړې ده. زما پلرونو او نیکونو
هم له یو ځای څخه بل ځای ته کډه کړې ده. مګر هغوی اوږد عمر درلود او
د هغوی ژوند زما د ژوند په شان سخت نه ؤ.> ۱۰ حضرت یعقوب یو
ځل بیا فرعون ته برکت ورکړ او د هغه د حضور څخه لاړ. ۱۱ نو حضرت
یوسف د فرعون د امر سره سم خپل پلار او ورونو ته په مصر کې ډېر ښه
ځای چې د رعمسیس ښار ته نژدې ؤ ورکړ. ۱۲ حضرت یوسف خپل
پلار، خپلو ورونو او د خپل پلار ټولې کورنۍ ته د هغوی د اولادونو د شمېر
سره سم خواړه برابرول.

قحطي

۱۳ قحطي دومره سخته شوه چې په ټوله سیمه کې ډوډۍ نه وه او د کنعان
او مصر خلک د لوږې له لاسه کمزوري شول. ۱۴ د مصر او کنعان د

خلکو سره چې خومره پیسې وې هغه ټولې يې د غلو د اخيستلو په بدل کې
حضرت يوسف ته ورکړې او حضرت يوسف هغه پيسې واخيستلې او د
فرعون په خزانه کې يې کېښودلې. ١٥ کله چې د مصر او د کنعان د خلکو
پيسې خلاصې شوې نو ټول مصريان حضرت يوسف ته راغلل او ويې ويل:
<زمونږ ټولې پيسې خلاصې شوې، مونږ ته غلې داني راکړئ. دې ته مو مه
پرېږدئ چې تاسو راته ګورئ او مونږ مړه کېږو.>

١٦ حضرت يوسف ځواب ورکړ: <که چېرې ستاسو پيسې خلاصې شوې
وي نو خپل حيوانات راولئ. زه به ستاسو د حيواناتو په بدل کې په تاسو
باندې غلې دانې خرڅې کړم.> ١٧ نو هغوی حضرت يوسف ته خپل
حيوانات راوستل او حضرت يوسف د هغوی د اسونو، پسونو، وزو، غوايانو
او خرو په بدل کې ورته غله ورکړه او په هغه کال يې هغوی ته د دوی د
ټولو حيواناتو په بدل کې غله ورسوله.

١٨ کله چې هغه کال تېر شو، د قحطۍ په بل کال هغوی حضرت يوسف
ته راغلل او ويې ويل: <باداره، ستاسو څخه دا حقيقت نه شو پټولی چې
زمونږ ټولې پيسې خلاصې شوې دي او زمونږ حيوانات هم ستاسو شول.
زمونږ سره د خپل ځان او ځمکې څخه پرته نور څه نه دي پاتې چې تاسو
ته يې درکړو. ١٩ مونږ دې ته مه پرېږدئ چې مړه شو! مه پرېږدئ چې
زمونږ ځمکه شاړه شي. مونږ او زمونږ ځمکه د غلو دانو په بدل کې واخلئ.
مونږ به د فرعون غلامان شو او هغه به زمونږ د ځمکې خاوند شي. مونږ ته
غله راکړئ چې ژوندي پاتې شو او تخم راکړئ چې خپلې ځمکې وکرو.>

٢٠ نو حضرت يوسف د مصر ټوله ځمکه فرعون ته واخيستله. مصريانو
هر يو خپله ځمکه خرڅه کړه ځکه چې په هغوی باندې سخته قحطي شوه
او ځمکه د فرعون شوه. ٢١ حضرت يوسف د مصر د يو سر څخه تر بل
سر پورې خلک غلامان کړل. ٢٢ يوازينی ځمکه چې حضرت يوسف په

بیه نه وه اخیستې هغه د کاهنانو ځمکه وه، ځکه چې کاهنانو ته به د فرعون
له خوا یو څه ورکول کېدل چې خپل ژوند ورباندې وکړي. په دې سبب
هغوی خپله ځمکه خرڅه نه کړه. ٢٣ حضرت یوسف خلکو ته وفرمایل:
<اوس چې ما ستاسو ځمکې او تاسو د فرعون دپاره اخیستې یئ، دا دی
تخم ستاسو دپاره چې په خپلو ځمکو کې یې وکرئ. ٢٤ مګر کله چې د
حاصل وخت راشي، نو تاسو به د هغې څخه پنځمه برخه فرعون ته ورکړئ
او پاتې څلور برخې د ځمکو د تخم او خپل ځان، خپلو کورنیو او خپلو
ماشومانو ته د خوراک دپاره وساتئ.>

٢٥ هغوی وویل: <باداره، تاسو زمونږ سره نېکي وکړله او زمونږ ژوند مو
وژغوره. نو مونږ به د فرعون غلامان یو.> ٢٦ نو حضرت یوسف د مصر
په خاوره کې دا قانون وټاکه چې د محصولاتو پنځمه برخه به د فرعون وي.
دغه قانون تر نن ورځې پورې په خپل قوت پاتې دی. یوازې د کاهنانو
ځمکه د فرعون جایداد نه شو.

د حضرت یعقوب اخرنۍ غوښتنه

٢٧ نو اسراییلیان په مصر کې د جوشن په سیمه کې اوسېدل. په هغه ځای
کې دوی شتمني لاس ته راوړه او د ډېرو اولادونو خاوندان شول. ٢٨
حضرت یعقوب په مصر کې اوولس کاله ژوند وکړ او په یوسلو اووه
څلوېښت کلنۍ کې وفات شو. ٢٩ کله چې د حضرت یعقوب د وفات
کېدلو وخت رانژدې شو، هغه خپل زوی حضرت یوسف راوغوښت او هغه
ته یې وفرمایل: <که چېرې زه درباندې په رښتیا ګران یم نو خپل لاس دې
زما د ورون لاندې کېږده او زما سره لوظ وکړه چې ما به په مصر کې نه
ښخوې. ٣٠ زه غواړم په هغه ځای کې ښخ کړای شم چې زما نیکونه په
کې ښخ دي. ما د مصر څخه یوسه او په کوم ځای کې چې هغوی ښخ شوي
دي هلته مې ښخ کړه.>

حضرت یوسف ځواب ورکړ: <ښنګه چې ته وایې همداسې به وکړم.>

۳۱ حضرت یعقوب وفرمایل: <زما سره لوظ وکړه چې ته به دا کار
کوې.> حضرت یوسف لوظ وکړ او حضرت یعقوب په خپل کټ باندې سر
ټیټ کړ او شکر یې ادا کړ.

حضرت یعقوب افرایم او منسي ته برکت ورکوي

۴۸ ۱ څه موده وروسته حضرت یوسف ته خبر ورسېد چې پلار یې
ناروغ دی. نو هغه خپل دواړه زامن منسي او افرایم د ځان سره واخیستل او
د خپل پلار لیدلو ته ورغی. ۲ کله چې حضرت یعقوب خبر شو چې د
هغه زوی حضرت یوسف د هغه د لیدلو دپاره راغلی دی نو هغه د خپل ټول
قوت څخه کار واخیست ترڅو په خپل کټ باندې کښېناست. ۳ حضرت
یعقوب یوسف ته وفرمایل: <مطلق قادر خدای ماته د کنعان په وطن کې په
لوز کې راښکاره شو او برکت یې راته راکړ. ۴ ماته یې وفرمایل: تاته به
زیات اولادونه درکړم. ستا د نسل څخه به زیات قومونه جوړ کړم او دغه
ځمکه به ستا څخه وروسته ستا اولادې ته د هغوی د دایمي ملکیت په توګه
ورکړم.

۵ نو اوس ستا دوه زامن چې زما د راتللو څخه مخکې په مصر کې
زیږېدلي وو، هغوی زما دي. افرایم او منسي د روبین او شمعون په شان زما
زامن دي. ۶ له دوی څخه وروسته چې ستا کوم اولادونه پیدا کیږي هغه
به ستا وي او د هغوی میراث به د افرایم او منسي څخه وي. ۷ څه
وخت چې زه د بین النهرین څخه راتلم نو په خواشینی سره راحیل د کنعان
په خاوره کې افراتې ته نژدې په لاره کې مړه شوه. نو هغه مې د افراتې د
لارې تر ښنګه ښخه کړه.> (هغه ځای اوس د بیت الحم په نوم یادیږي.)

۸ کله چې حضرت یعقوب د حضرت یوسف زامن ولیدل هغه پوښتنه
وکړه: <دا څوک دي؟>

۹ حضرت یوسف خپل پلار ته وفرمایل: <دا زما زامن دي چې خدای
پاک ماته دلته په مصر کې راکړي دي.>

بیا حضرت یعقوب وفرمایل: <هغوی ماته راوله چې زه ورته برکت
ورکړم.> ۱۰ د حضرت یعقوب سترګې د زوړوالي له کبله دومره کمزورې
شوې وې چې څه شی ورته سم نه ښکاره کېده. نو حضرت یوسف خپل
زامن هغه ته ورنژدې کړل او د هغه پلار هغوی ښکل کړل او په خپل غېږ
کې یې ونیول. ۱۱ حضرت یعقوب یوسف ته وفرمایل: <ما هیڅکله دا
امید نه درلود چې ستا مخ به بیا ووینم او اوس خدای پاک زه دې ته
پرېښودم چې ستا اولادونه هم ووینم.> ۱۲ بیا حضرت یوسف هغوی د
خپل پلار د زنګنونو څخه لیرې کړل او د احترام په خاطر یې هغه ته خپل
سر ټیټ کړ.

۱۳ حضرت یوسف افرایم د حضرت یعقوب چپ لاس ته او منسي یې د
هغه ښي لاس ته نژدې راوستل. ۱۴ مګر حضرت یعقوب خپل ښي لاس
اوږد کړ او هغه یې د افرایم په سر باندې کېښود، که څه هم هغه کشر ؤ او
خپل چپ لاس یې د منسي په سر باندې چې مشر ؤ کېښود. ۱۵ بیا هغه
حضرت یوسف ته برکت ورکړ او ویې فرمایل: <هغه خدای چې زما پلرونو
حضرت ابراهیم او حضرت اسحاق یې خدمت کړی دی، هغه دې دغو
هلکانو ته برکت ورکړي! هغه خدای چې تر دې ورځې پورې یې زما
لارښوونه کړې، هغوی ته دې برکت ورکړي! ۱۶ هغه فرښته دې هغوی ته
برکت ورکړي چې زه یې د ټولو بدو څخه ژغورلی یم! زما او زما د نیکونو
حضرت ابراهیم او حضرت اسحاق نومونه دې د دوی په وسیله ژوندي
وساتل شي او هغوی دې ډېره اولاده ولري.>

١٧ کله چې حضرت يوسف وليدل چې پلار يې خپل ښي لاس د افرايم
په سر باندې کېښود هغه خفه شو. نو د خپل پلار لاس يې ونيوه چې د
افرايم له سر څخه يې د منسي سرته راواړوي. ١٨ حضرت يوسف هغه ته
وويل: <نه پلاره، دغه مشر هلک دی. خپل ښي لاس دې د هغه په سر
باندې کېږده.>

١٩ مګر د هغه پلار انکار وکړ او ويې ويل: <ای زويه، زه پوهېږم! زه
پوهېږم چې د منسي څخه به هم يو لوی قوم جوړ شي. مګر د هغه کشر
ورور به د هغه څخه لوی سړی شي ځکه چې د هغه د اولادې څخه به لوی
قومونه پيدا شي.>

٢٠ په هغه ورځ حضرت يعقوب هغوی ته برکت ورکړ ويې فرمايل: <د
اسراييلو قوم به يو او بل ته ستاسو په نوم برکت غواړي او داسې به وايي
چې خدای پاک دې تا د افرايم او منسي په شان کړي.> په دې ډول
حضرت يعقوب افرايم ته په منسي باندې د لومړي توب حق ورکړ.

٢١ بيا حضرت يعقوب يوسف ته وفرمايل: <ګوره، زه مرګ ته نژدې يم
خو خدای پاک به ستاسو سره مل وي او تاسو به بېرته د خپلو نيکونو وطن
ته بوځي. ٢٢ د شکيم هغه حاصلخېزه سيمه چې ما د اموريانو څخه د
خپلې تورې او ليندې په زور نيولې ده، ستا ورونو ته نه، بلکه تاته درکوم.>

د حضرت يعقوب اخرنۍ خبرې

۴۹ ١ حضرت يعقوب خپل زامن راوغوښتل او ورته ويې فرمايل:
<راغونډ شئ ترڅو تاسو له هغه څه څخه خبر کړم چې په راتلونکي کې به
په تاسو باندې پېښ شي.

٢ د يعقوب زامنو سره راټول شئ واورئ

غوړ مو ونيسئ خپل پلار اسراييل ته

٣ اى روبينه! زما مشر زويه

زما قوت يې ته زما د نارينتوب اولنی نښه يې

يې په عزت کې بهتر او په قدرت کې بهتر

٤ يې بې کنټروله د سيلاب په شان

نور به د ټولو نه بهتر نه يې

په دې خاطر چې زما وينځې سره څملاستلې

او د خپل پلار کټ دې ناپاکه کړ

٥ دې شمعون او لاوي دواړه سره ورونه

خپلو وسلو نه هغوی کار اخلي چې ظلم وکړي

٦ د دوی په پټو پلانونو کې شريک به نه شم

نه به د دوی په مجلسونو کې زه برخه واخلم

په دې خاطر چې په خپل قهر کې يې خلک ووژل

او په ملنډو يې غوايان ګوډ کړل

٧ لعنت دې وي د دوی په قهر باندې ځکه چې ډېر سخت ؤ

او په غضب د هغوی چې ډېر بې رحمه ؤ

د دوی نسل به په ټولو اسراییلو کې زه خپور کړم

او د خپل قوم په منځ کې به يې تيت کړم

٨ د ستا ستاينه به کوي ستا ورونه ای يهودا

خپل دښمنان به له اورمېږه نيسې

ستا ورونه کاندي به هم تاته سجده

٩ ای يهودا! ته د زمري بچی يې

چې خپل ښکار ووژني راستون شي هغه خپل غار ته

د زمري په شان ټيټېږي او څملي

هيڅوک نه شي کړای جرأت هغه ناارام کړي

١٠ يهودا سره به وي شاهانه امسا

اولاده به يې هميش کړي حکومت

ټول قومونه به هغه ته راوړي باج

د ده په مخکې ټيټوي به هغوی د اطاعت سرونه

١١ د انګور تاک پورې به خپل خر تړي

په ډېر ښه شاخ پورې به کوتې تړي

هغه کالي خپل په شرابو مينځي

هغو شرابو کې چېنه وينځي چې دي د وينو په شان

١٢ له شرابو څخه سترګې د ده سرې دي

له شيدو څخه دي سپين د ده غاښونه

١٣ زبولون به د درياب په غاړه اوسي

وي بندر به د کشتيو

تر صيدونه به يې سيمه ورسيږي

١۴ يساکار دی په مثال د قوي خر

چې پرېوزي دی د دوه خورجينو منځ کې

١٥ دی چې وګوري چې ځای د اوسېدو يې ښه دی

او هغه خاوره خوشالوونکې ده

دی به بار ته خپله ملا کاندي راټيټه

د غلام په شان به کار ته شي مجبوره

١٦ دان به کاندي په خپل قوم حکومت

وي به هغوی لکه د نورو قبيلو د اسراييلو په شان

١٧ دان د سرک د غاړې مار به وي

دی به په لار کې منګری مار وي

هغه به پوندې د اسونو چیچې

ترخو سپور نفر یې له شا ولویږي

۱۸ ستا د خلاصون په انتظار

یمه زه ای ځښتنه

۱۹ په جاد به وشي یرغل د یرغلګرو له خوا

دی به له شا نه په هغوی باندې یرغل وکړي

۲۰ د اشیر ځمکه به وي ښه حاصلخیزه

ښه خوندور شاهي خواړه به یې تیار کړي له حاصله ځخه

۲۱ نفتالي هغه هوسۍ ده چې وهي ازادې منډې

زیږوي ښکلي بچي

۲۲ دی یوسف یو حاصلخیزه تاک

یوه میوه داره ونه چې وي چینې په غاړه

چې یې ښانګې وي ختلې په دیوال باندې

۲۳ کوي ده باندې سخته حمله خپل دښمنان

د خپلو غشو او لیندو سره په ده پسې شول

۲۴ خو لینده د هغه پاتې شوه ثابته

او د هغه متې قوي شوې

د یعقوب د قوي خدای په قدرت

هغه شپونکي په وسیله

چې ساتندوی د اسراییلو دی

۲۵ دا دی خدای د ستا د پلار چې کړي کومک درسره

مطلق قادر خدای دی چې تاته برکت درکوي

برکتونه د باران درکوي پاس له اسمانه څخه

او د چینو له اوبو چې دي د ځمکې لاندې

برکتونه به د ډېرو اولادونو او پادو درکړي

۲۶ ستا پلار چې کوم برکتونه دي موندلي

خپلو نیکونو څخه

هغه ډېر لوی دي له هغو لوی دي

کوم چې راځي له ابدي غرونو

برکتونه دې دا ټول وي د یوسف په سر

د هغه چا په تندي چې شهزاده دی

د خپلو ورونو منځ کې

۲۷ بنیامین دی په مثال د داړونکي لېوه

په سهار کې دی خوري ښکار خپل

په ماښام کې هغه وېشي غنیمت خپل>

۲۸ دا ټولې د اسراییلو دولس قبیلې دي او دا هغه څه وو چې د هغوی
پلار دوی ته د برکت ورکولو په وخت کې وویل او هر یو ته یې هغه برکت
ورکړ چې ورسره مناسب ؤ.

د حضرت یعقوب وفات کېدل

۲۹ وروسته بیا حضرت یعقوب هغوی ته دغه وصیت وکړ: <زه به ژر مړ
شم او د خپلو نیکونو سره به یوځای شم. ما د خپلو نیکونو سره په هغې
سمځې کې ښخ کړئ چې د حیتي عفرون په پټي کې ده. ۳۰ دا هغه سمځه
ده چې د مکفیلې په پټي کې ممرې ته مخامخ د کنعان په خاوره کې پرته ده
او حضرت ابراهیم هغه د پټي سره د عفرون څخه د هدیرې دپاره اخیستې
وه. ۳۱ دا هغه ځای دی چې حضرت ابراهیم او د هغه ښځه ساره او
حضرت اسحاق او د هغه ښځه ربکا په کې ښخ شوي وو او هلته مې لیه هم
ښخه کړه. ۳۲ هغه پټی او سمځه د حیتیانو څخه اخیستل شوي وو.>
۳۳ کله چې حضرت یعقوب خپلو زامنو ته دا وصیت وکړ، هغه بېرته
څملاست او وفات شو.

۵۰ ۱ حضرت یوسف په خپل پلار باندې ورپرېوت او په هغه باندې
یې وژړل او ښکل یې کړ. ۲ بیا حضرت یوسف خپلو خاصو طبیبانو ته
چې د هغه خدمت یې کاوه حکم وکړ چې د هغه پلار حضرت یعقوب
مومیایي کړي. نو طبیبانو هغه مومیایي کړ. ۳ په دې کار باندې پوره
څلوېښت ورځې ولګېدلې او د مصر خلک اویا ورځې په هغه باندې غمجن

وو.

۴ کله چې د هغه د غم ورځې تېرې شوې نو حضرت يوسف د فرعون درباريانو ته وفرمايل: <که په ما مهرباني کوئ نو زما په خاطر د فرعون سره خبرې وکړئ او هغه ته ووايئ: ۵ زما پلار ماته قسم راکړی دی او ويې ويل: زه مړ کېږم. ما د کنعان په خاوره کې په هغه قبر کې چې پخوا جوړ شوی ؤ ښخ کړه. اوس ماته اجازه راکړئ چې لاړ شم او پلار مې ښخ کړم. بيا به بېرته راشم.>

۶ فرعون ځواب ورکړ: <لاړ شه او لکه څنګه چې پلار دې درته قسم درکړی دی هغه ښخ کړه.>

۷ نو حضرت يوسف روان شو چې خپل پلار ښخ کړي. د فرعون ټول درباريان، د دربار لوړ رتبه خلک او د مصر ټول مشران د حضرت يوسف سره لاړل. ۸ د دوی سره د حضرت يوسف د کورنۍ ټول غړي، د هغه ورونه او د هغه د پلار کورنۍ هم لاړل. يوازې د هغوی اولادونه، رمې او پادې په جوشن کې پاتې شول. ۹ جنګې ګاډۍ ګانې او اس سواران هم د هغوی سره لاړل او دا يوه لويه قافله وه.

۱۰ کله چې دوی د اطاد درمند ځای ته چې د اردن د سيند په لمرخاته کې دی ورسېدل نو ډېر سخت او په لوړ اواز وژړل او حضرت يوسف په هغه ځای کې د خپل پلار دپاره اووه ورځې د مړيني مراسم ونيول. ۱۱ کله چې د هغه ځای اوسېدونکو کنعانيانو دا وليدل نو هغوی وويل: <مصريان ډېر سخت غم او ژړا کوي.> نو ځکه هغه ځای چې د اردن د سيند په لمرخاته کې دی د آبل مصرايم په نوم ياد کړای شو.

۱۲ نو څنګه چې حضرت يعقوب وصيت کړی ؤ زامنو يې هماغسې وکړل. ۱۳ هغوی هغه د کنعان خاورې ته يووړ او ممرې ته نږدې يې د

مکفیله د پټي په سمځه کې چې حضرت ابراهیم هغه د پټي سره د حیتي
عفرون څخه د هدیرې دپاره اخیستې وه ښخ کړ. ۱۴ حضرت یوسف د
خپل پلار د ښخولو څخه وروسته د خپلو ورونو او هغو ټولو خلکو سره
چې د جنازې دپاره د هغه سره تللي وو مصر ته راستون شو.

حضرت یوسف خپلو ورونو ته تسلي ورکوي

۱۵ کله چې د حضرت یوسف ورونو ولیدل چې د هغوی پلار وفات شو
نو هغوی وویل: <که چېرې یوسف زمونږ څخه لا تر اوسه هم کرکه کوي او
وغواړي چې د ټولو هغو بدو بدله چې مونږ ورسره کړي دي زمونږ څخه
واخلي، نو بیا به څه کوو؟> ۱۶ نو هغوی حضرت یوسف ته پیغام
ورولېږه او ویې ویل: <زمونږ پلار د خپل مرګ څخه مخکې دغه حکم
کړی دی: ۱۷ یوسف ته به داسې ووایئ چې زه ستا څخه دا غوښتنه کوم
چې د خپلو ورونو ګناهونه او خطاګانې او هغه بده رویه چې ستا سره یې
کړې ده وبخښه. اوس زمونږ یعنې د خپل پلار د خدای د غلامانو ګناهونه
وبخښه.> کله چې حضرت یوسف د هغوی پیغام ترلاسه کړ نو ویې ژړل.

۱۸ بیا د هغه ورونه په خپله راغلل او د هغه په وړاندې یې خپل سرونه
ټیټ کړل ویې ویل: <مونږ ستا غلامان یو.>

۱۹ مګر حضرت یوسف هغوی ته وفرمایل: <مه وېرېږئ. آیا زه خدای
یم؟ ۲۰ تاسو زما په خلاف د بدو پلان درلود، خو خدای پاک هغه په
نېکۍ باندې بدل کړ د دې دپاره چې د ډېرو خلکو ژوند وژغورې او لکه
څنګه چې وشول هغوی نن ژوندي پاتې دي. ۲۱ نو بیا مه وېرېږئ. زه به
په تاسو او ستاسو په اولادونو باندې پام کوم.> نو هغوی ته یې تسلي
ورکړه او په مهربانۍ سره یې ورسره خبرې وکړې.

د حضرت یوسف وفات کېدل

۲۲ حضرت یوسف د خپل پلار د ټولې کورنۍ سره په مصر کې پاتې شو.
هغه یوسلو لس کاله ژوند وکړ. ۲۳ حضرت یوسف د افرایم د اولادونو او
لمسیانو د لیدلو پورې ژوندی ؤ او همدارنګه هغه تر هغې پورې ژوندی ؤ
چې د منسي د زوی ماخیر اولادونه یې هم په خپله کورنۍ کې ولیدل. ۲۴
حضرت یوسف خپلو ورونو ته وفرمایل: <زه مرګ ته نژدې شوی یم. خو
بې شکه چې خدای پاک به تاسو وساتي او تاسو به له دې وطن څخه هغه
وطن ته بوځي چې د حضرت ابراهیم، حضرت اسحاق او حضرت یعقوب
سره یې کلکه وعده کړې ده.> ۲۵ حضرت یوسف د حضرت یعقوب د
کورنۍ خلکو ته قسم ورکړ او ویې فرمایل: <زما سره دا وعده وکړئ کله
چې خدای پاک تاسو هغه هېواد ته بیایي، نو زما مړی به له ځان سره
وړئ.> ۲۶ نو حضرت یوسف د یوسلو لس کالو په عمر په مصر کې
وفات شو. وروسته له دې چې هغه یې مومیایي کړ، په تابوت کې یې کېښود.

afghanbibles.org © د ختیځ افغانستان ۲۰۲۱